

ATHENS voice

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΙΟΛΚΑΣ

Ο Ελληνοαυστραλός μπες-σσελερίστας μιλάει για το νέο του βιβλίο στην Α.Υ.

Του Δημήτρη Καραθάνου, σελ. 16

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΟΙΧΤΑ;

**Η Α.Υ. φιλοξενεί τις 2 απόψεις
ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ
VS ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΡΚΙΔΗΣ**

Του Τάκη Σκριβάνου, σελ. 9

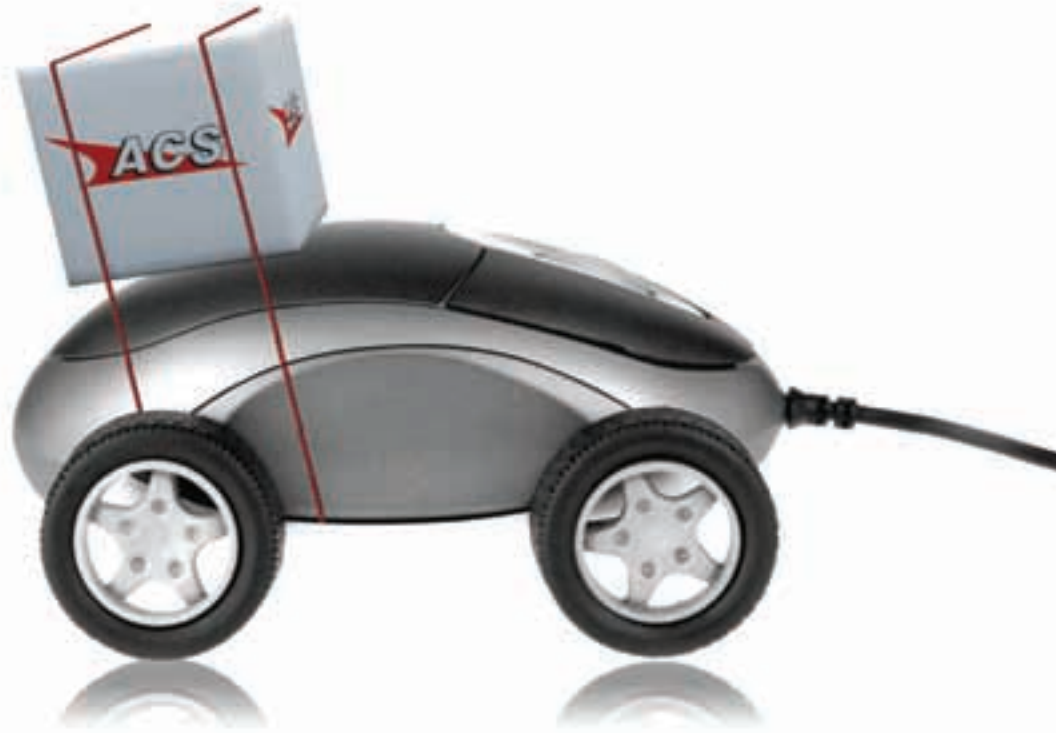
ΑΦΙΕΡΩΜΑ **ΑΙΓΙΝΑ**

Σαρανταπέντε λεπτά από την Αθήνα

Της Μαρίας Κοραχάη, σελ. 24

Ταξίδι στο χρόνο με караβάκι

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΟΥΓΙΑ, σελ. 12

**Ηλεκτρονική κλήση
διανομέα μέσω web.**

**Με την εφαρμογή
ACS e-shipping
μπορείς να στείλεις
ένα ολόκληρο δέμα
σαν να είναι e-mail.**

**Τώρα δεν χάνεις ούτε λεπτό στο τηλέφωνο!
Δίνεις όλα τα στοιχεία της παραγγελίας σου online,
ειδοποιώντας αυτόματα το κοντινότερό σου
κατάστημα ACS για την παραλαβή της αποστολής
σου, ενώ κερδίζεις παράλληλα 30% έκπτωση!***

Εύκολα, γρήγορα και οικονομικά - με ένα κλικ στη σελίδα
της εφαρμογής www.acscourier.net/el/schedule-pickup

** Η έκπτωση αφορά αποκλειστικά αποστολές εσωτερικού με πληρωμή τοις μετρητοίς και
συνδυάζεται με δωρεάν ενημέρωση για την πορεία κάθε αποστολής, μέσω sms ή και e-mail.*

Έδρα: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ ΑΤΤΙΚΗΣ, τηλ.: 210 8190000, fax.: 210 8190311, www.acscourier.gr

ACS
Τα πάντα, παντού.

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Γ. Βαλλιαντάς, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννάκης, Β. Γραμματικογιάννης, Β. Γρυπάρης, Ν. Δαμίγιο-Παπώτη, Γ. Δημητράκοπουλος, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπούλακη, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Σ. Κάρρα, Μ. Κοντοβά, Κ. Κουκουμάκας, Σ. Κραουνάκης, Γ. Κρασσακόπουλος, Σ. Ο. Κυπριωτάκη, Γ. Κωνσταντινίδης, Λ. Λαζόπουλος, Μ. Λεάνης, Β. Ματζάρογλου, Π. Μένεγος, Μ. Μπλάτος, Θ. Μρίνας, Α. Μπτσάκου, Ι. Μπλάτσου, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Στ. Παπασπύρου, Γ. Παυριανός, Μ. Πιτένης, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινόου, Ζ. Σφυρη, Α. Σωτηρέλλος, Π. Τατσόπουλος, Κ. Τζήκας, Γ. Τζιφτζιλάκης, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Θ. Χειμωνάς, Α. Χουρμούζη, Μ. Κοραχάη, Α. Μυλωνά, Κ. Βνάτσιου

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ: Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos

Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Γκρουκ
Εικονογραφίες: Θεοδωρή Μπαργιώτας, Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιάς, Benoit Paré, art@athensvoice.gr

Φωτό: In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης, Στ. Ανδριωτίτης, Α. Κούρκουλος, C. Makkos, Στ. Καλησπέρης, Μάρω Κουρή, Damien Argi, Α. Φιλιππίδης, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Β. Georgousis, Στ. Ρόκκος

Διαχείριση Web: Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr

A.V. Web Crew: Ντίνα Βλαχοπούλου, Γιάννης Τσάκαλος, Καρολίνα Νιαμονιτάκη, Χάρης Μαρκάκης, Αγγελική Νικολάρη, Ελένη Μπεζιριάνογλου

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Digital Advertising Manager:
Αναστασία Μπαφούνη

Direct Market Manager: Βασίλης Ζακαρούλας
Direct Market: Νίκος Δαμδημόπουλος, Δημήτρης Καλαμάρης, Θεοδώρα Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη

Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market:
Μαρία Αυγερινού marketing@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έρση Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Μιχάλης Παπακωνσταντίνου

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Διανομή: City Promotions

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369,
fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / **Λογιστήριο:** 210 3617.170

www.athensvoice.gr

ATHENS!

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη έγγραφη άδεια της εκδότριας εταιρείας.

ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΞΑΛΛΟΣ

Ο εκδότης του «Κάκτου» πήγε στον ουρανό πριν μερικές μέρες. Τον φαντάζομαι να διαπραγματεύεται με τον Άγιο Πέτρο τα απομνημονεύματά του και να θυμώνει που ο Άγιος δεν δείχνει κατανόηση για την κρίση του βιβλίου...

Στην κηδεία του μιλούσαμε στον ήλιο με τον Λευτέρη Παπαδόπουλο. Ήταν σαν who-is-who με χρονο-καθυστέρηση – Γιάννης Δημαράς, Βασίλης Καββαθάς, Νίκος Καραγιαννίδης, Άρης Σφακιανάκης, Ξανθούλης, ένα σωρό άλλοι διάσημοι, μέχρι κι ο Τριανταφυλλόπουλος. Μερικοί δεν μιλάνε μεταξύ τους, αλλά ήταν φίλοι του Οδυσσέα με το χαλαρό και ταυτόχρονα απαιτητικό τρόπο που έκανε φίλους ο Οδυσσέας. «Δεν είναι σωστό να γελάμε» είπε ο πρόεδρος/Λευτέρης κάποια στιγμή. Αλλά... όλοι αυτό κάναμε – ανταλλάσαμε αστείες ιστορίες με ήρωα τον Οδυσσέα. Ο Οδυσσέας να αρπάζεται με τον Τάδε διάσημο, να πετάει έξω τον Δείνα σταρ, να επιμένει να φας ριζότο επειδή «είναι το καλύτερο στον κόσμο», να σκύβει το κεφάλι σουφρώνοντας τα χείλη επειδή δεν το τρως, να πετάει ένα αχλάδι σε κάποιον πολιτικό, να κάνει εφηβικά πράγματα πολλά χρόνια μετά το τέλος της εφηβείας του. Ή επειδή η εφηβεία του δεν σταμάτησε ποτέ. Μα ήταν ο πιο ιδιόρρυθμος άνθρωπος: ήθελε να κάνει αυτό που σου ζητούσε, αλλά εκτιμούσε το ότι κάνεις αυτό που σου κατεβαίνει στην κεφαλή. Σεβόταν την καλλιτεχνία του κάθε παλαβού, εκτιμούσε τις ιδιόρρυθμίες των άλλων, είχε τόση μα τόση πλάκα... Άντε να περιγράψεις τώρα την (τεράστια) προσωπικότητα του Οδυσσέα με λέξεις, που είναι λίγες έτσι κι αλλιώς. Τον ρώτησα: «Να γράψω την ιστορία της ζωής σου;» Μου απάντησε: «Να πας να γαμηθείς!» – η στάνταρ απάντηση σε ανάλογες ερωτήσεις. Ή «Αντεγαμίσου!».

Από το 1975, που έστησε τον «Κάκτο», έβγαλε χιλιάδες βιβλία. Ένα κομμάτι της σύγχρονης επιστημονικής φαντασίας (Άρθουρ Κλαρκ, Ασίμοφ, Χάουαρντ Λάβκραφτ – όχι και τόσο σύγχρονος, αλλά εντάξει), την Αρχαία Ελληνική Γραμματεία, Άλντους Χάξλεϊ, Νόρμαν Μέιλερ, Κάρεν Μπλιξεν,... Ρασούλη, τα τραγούδια του Λευτέρη, έναν υπέροχο Ρόμπερτ Γκρέιβς που δεν τον ήθελε κανένας («Αντίο σε όλα αυτά»), Τζορτζ Όργουελ. Πήγαινες στον «Κάκτο» για καφέ κι έφρευες φορτωμένος βιβλία, «Διάβασέ το οπωσδήποτε, είναι αριστούργημα!» σου φώναζε χτυπώντας ένα εξώφυλλο με το δάχτυλο.

Έκανα καμιά εικοσαριά μεταφράσεις για τον Οδυσσέα στα 80s-90s. «Πέρα από την Αφρική», «Ο άγνωστος Όργουελ», Σίρλεϊ Μακ Κλέιν. Σε ένα πολύ δραματικό, με μια ετοιμοθάνατη κοπέλα, μου είπε «να φάω το πολύ κλάμα». Δεν χρειαζόταν να ρωτήσω «τι εννοείς;» γιατί ήδη μιλούσαμε την ίδια γλώσσα. «Αν έχει λεπτομέρειες πώς γαμάνε, τις θέλουμε. Πώς ψοφάνε, όχι» ήταν το μότο. Ένα μεγάλο Αμερικάνο συγγραφέα μού τον έδωσε λέγοντας, «κόψε καμιά εκατοστή σελίδες, είναι χοντρό. Θα τα λείει εκατό φορές». Διαμαρτυρήθηκα, πώς να κόψω από τέτοιο όνομα κ.λπ. Μετά άρχισα να μεταφράζω, κι ο Οδυσσέας είχε δίκιο τελικά: «Δεν με νοιάζει τι λείει αυτός στους Αμερικάνους, με ενδιαφέρει να το διαβάσει ο Έλληνας και να μη σηκωθεί ούτε για κατούρημα!», πάλι φωνάζοντας ή γουρλώνοντας τα μάτια. Μαλώσαμε κάποτε για μια μετάφραση, ήθελα x λεφτά και έδινε -x. Το ίδιο απόγευμα μού έστειλε σπίτι μια καινούργια τηλεόραση. Ήταν 1985, δεν είχα ούτε τρανζίστορ. Η τηλεόραση κόστιζε τα διπλά από αυτά που ζητούσα για τη μετάφραση... Τελευταία φορά μιλήσαμε πριν 8 μήνες, πήρε να ρωτήσει κάτι για την ΑΕΚ. Του είπα να γράψω την ιστορία ζωής του, μου είπε να πάω να γαμηθώ. Μετά έβαλα τα κλάματα σαν πλιθία επειδή για πρώτη φορά δεν τον άκουσα έξαλλο. Επειδή έλεγα πάντα σε φίλους πόσο σπουδαίος, πόσο σημαντικός άνθρωπος ήτανε, αλλά δεν το είχα πει ποτέ στον ίδιο. Πρέπει να τα λέμε κάτι τέτοια. Κάποτε είναι πολύ αργά και πάμε να το σώσουμε γράφοντας, και δεν σώνεται με τίποτα... ☹

ΠΟΣΟ ΨΗΛΑ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΕ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΑΠ' ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ

Ζεις στην Ελλάδα, σπουδάζεις σε κορυφαία Ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια!

Της ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΡΑΧΑΗ

Τι γίνεται όταν όλοι σου οι φίλοι είναι για σπουδές στο εξωτερικό; Εσύ μένεις στη νευρωτική Αθήνα, επιβιώνεις από επαναλαμβανόμενες απεργίες και κάνεις μαθήματα μέχρι τον Λύγουστο. Θες να φύγεις; Δεν χρειάζεται. Στο IST έχουν πάρει απόφαση να κρατήσουν τα καλά μυαλά στην Ελλάδα. Οι επιχειρήσεις χρειάζονται νέες, καινοτόμες ιδέες. Καινούργια πρόσωπα με ικανότητες, προσόντα και φιλοδοξίες. Αν έχεις ιδέες και όρεξη να τις πραγματοποιήσεις, μπορείς να ακολουθήσεις προγράμματα ξένων πανεπιστημίων και να δουλέψεις πάνω σε ένα –επιτέλους– οργανωμένο πρόγραμμα σπουδών επικεντρωμένο στα ζητούμενα της ελληνικής αγοράς εργασίας, χωρίς να χρειαστεί να ξενιτευτείς.

- Bachelors & Masters
- Διετή προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης & εξειδίκευσης
- Σεμινάρια & επιμορφωτικά προγράμματα

Σε συνεργασία με το London South Bank University, το Catholic University of Lyon και το University of London International Programmes, πάνω σε τρεις επιστημονικούς τομείς:

- Επιχειρησιακές & Οικονομικές Επιστήμες
- Επιστήμη Υπολογιστών - Πληροφορική
- Ανθρωπιστικές Επιστήμες & Επιστήμες Υγείας

Εμείς λέμε να ξενιτευτούμε. Στην Πειραιώς 72 στο Μοσχάτο. Μάθε περισσότερα στο: www.ist.edu.gr

Η Αθήνα μιλάει κι εμείς ακούμε

«Σήμερα. Διπλή πίπα και ουχί πίπα γύρο. Σε μια ώρα από τώρα στο Pop Up Bar & Backstage μαζί με Thanasis Besinis. Θα χει τεστ ράιντζ με ποδήλατα να την δείτε και λίγο Πίτερ Φόντα ασούμε, επίσης έχει μπλουζάκια, ροκτέιλ, ποπ κορν. Και ύστερα. Μο γοργά βήματα νιντζα-γατόπαρδου και από ταράτσα σε ταράτσα μεταφέρομε στο The Gin Joint όπου ο χορός καλά κρατεί με πρέμιουμ τζού-νιπερ μιν-τινζ φωνή πέντε με το σουπερ Έντιζμπουργκ (aka Edinburgh Gin) και τόνικ από πυρετόδεντρο με των πέντε και ένιγες. Tonev.

«Ραπόρτο από την πλατέα μαρτσιλν. Δεν παίζω στον κύριο πεδής έγνια παρεξήγα και δεν παίζω. Δεν φταιώ εγώ άλλοι έχουν κάψει τοιμούχες. Στην θέση του τισέη είναι ο φανταστικοί ήχοι ενώ εγώ διαβάζω δυνατά αποσπάσματα του έπους «ανάπρος: πώς να κλείνουμε τρεις τισέη σε μια νύχτα». Εκδόσεις κάστορας.»

Επικές ατάκες από ντι-τζέις στο Facebook. Αθήνα, 2014

Μικρή, περίπου 5, περπατάει με τη μαμά της στο δρόμο και βλέπει τα σταματημένα αυτοκίνητα στο φανάρι.
-Μαμά, κοίτα, έχουν μπει σε σειρίτσα.
(Μετρό Πανόρμου, Παρασκευή πρωί)

«Έχω δυο γιους.
Ο ένας είναι παπάς,
ο άλλος είναι ροκάς».
(Υπάλληλος στην Ευελπίδων μιλάει με μία κυρία.
Σάββατο μεσημέρι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ → panikoval500@gmail.com

Παύλος και Φρέντυ, μεγαλώνοντας μαζί 9 χρόνια μετά!

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η Μίνα Παπαθεοδώρου - Βαλυράκη. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Φοίτησε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου με καθηγητή τον Γιάννη Μόραλη και στη συνέχεια με υποτροφία του Ιταλικού Υπουργείου Εξωτερικών ξεκίνησε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας. Από το 1983 εκθέτει στην Ιταλία, στην Ελλάδα, στις ΗΠΑ, ενώ συμμετέχει και σε διεθνείς εκθέσεις. Έργα της βρίσκονται στην Εθνική Πινακοθήκη Αθηνών, στο National Museum of Women in the Arts στην Ουάσινγκτον, στο Ολυμπιακό Μουσείο της Λωζάνης, στο Μουσείο της Βαρκελώνης, στο κτίριο του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές. Στις 26/7 στις 21.00 εγκαινιάζεται στην Πινακοθήκη Κυκλάδων στη Σύρο αναδρομική της έκθεση με τίτλο «Ταξίδια-Διασταυρώσεις». Μέχρι 27/8.

INFO-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ

Καλέ μου κύριε, μπορείτε να εφοδιάσετε επιτέλους τις Λαϊκές με τα εκπληκτικά κεράσια σας; Έχετε αργήσει φέτος.

LADY GAGA

Πώς και πώς περιμένουν τα κομμωτήρια τη συναυλία της για να κάνουν χρυσές δουλειές. Μη μου πείτε ότι θα πάτε με κανονικό μαλλί;

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ TWEET

«Θέλω πολύ να σου μιλήσω, αλλά δυστυχώς δεν πιάνει σήμα στην κοσμάρα σου». (@Maraki-Ksl)

TWEET ΑΔΡΕΝΑΛΙΝΗΣ

«Το πιο κοντινό σε σερφ που έχω κάνει είναι όταν κρατάω τη σιδερώστρα κλειστή». (@Zen-Gel)

ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ

Τελικά η μόνη ελληνική ομάδα που έσκιζε στη Βραζιλία είναι το taxibeat (παράρτημα Ρίο ντε Τζανέιρο).

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ

Για την ιδέα του να σχολιάζει την επικαιρότητα με στιχάκια στο fb. Ιδού τι σκάρωσε με αφορμή τη φημολογούμενη παραίτηση Τρέμη από το Mega: «Την Όλγα εγώ τη συμπαθώ / Έχει περισσία γνώση / και για να φεύγει σίγουρα / κάτι πάει να γλιτώσει...»

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΑΤΣΙ

Μέχρι να πιαστεί ο Σήφης θα έχει περάσει η μόδα τσάντα-παπούτσι κροκό.

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

3,50 ευρώ το μπουκαλάκι το νερό; Να το λουσετείτε μόνος σας, κύριε.

ΚΥΡΙΟΙ ΜΕ ΓΕΝΙΑΔΑ ΚΑΙ RAYBAN

Από τα 35 και πάνω δεν είστε hipsters, είστε παπάδες με πολιτικά.

ΚΟΝΤΣΙΤΑ

Στο ντεφιλέ του Gaultier τιμπτικά βγήκε με το σχεδιαστή και χαιρετίσει. Στη Βίσηπ θα κάνει σαπόρτ. Κάτι δεν μου κολλάει σ' αυτές τις δύο προτάσεις.

ΔΗΜΑΡ

Αν η τηλεόραση είχε χιούμορ θα τους γύριζε σίριαλ με τίτλο «Καληνύχτα και καλή τύχη».

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΓΡΑΦΕΣ

Διαβάζεις ονόματα και συνειδητοποιείς ότι τελικά το πιο κλειστό επάγγελμα στη χώρα είναι οι τηλεπαρουσιαστές. Ένα γύρω κάνουν όλοι σαν τις μουσικές καρέκλες.

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Κατεβείτε κατευθείαν στο -70%. Μην περιμένετε να πουλήσετε με -30%. Οι καταναλωτές είναι πιο υποψιασμένοι απ' ό,τι νομίζετε.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ
γράφει για την Α.Υ. ένα τραγούδι

ΖΟΟΟΥΓΚΛΑ

Έρχονται ζώα εισβολείς απ' όλη την υδρόγειο που τα ψαρεύουν αλιείς με δίχτυα στη Μεσόγειο

Μπαίνουνε από το Σουέζ περνάνε τη Διώρυγα και πλημμυρίζουν τις ακτές μαλάκια κι ασπόνδυλα

Στο Ρέθυμνο, στον Ποταμό είδαν έναν κροκόδειλο που είχε φάει το σκασμό κι έπαιζε μ' ένα ασφόμελο

Μήπως δεν είναι στα Χανιά κάτι βουβαλοβάτραχοι που αρχίζουνε απ' τις εννιά και κρίζουνε ατάραχοι;

Στη Ρόδο πάλι έχουν δει το ψάρι λαγοκέφαλο και δεν το τρώνε επειδή σου φέρνει πονοκέφαλο

Μα και στο Έβρου τα νερά πηράνχας εμφανίστηκαν και δεν αφήσανε ουρά τα ψάρια εξαφανίστηκαν

Στη Μύκονο έχει εντοπιστεί να πλέει η γαυρόφρισσα που είναι γαύρος τραβεστί κάτι σαν τουρκογύφτισσα

Ένα άλλο ψάρι εξωτικό είναι η φιστουλάρα μα όσοι τη φάγανε στην Κω επέθανε μαλάρια

Υπάρχει και ο Γερμανός ψάρι όχι κατάστημα που είναι νόστιμος, φτηνός μα έχει αγκάθια άσχημα

Σαν κήπος ζωολογικός είσαι Ελλάς υπόδουλη σε λίγο κι από τα Λακόστ θα βγούνε οι κροκόδειλοι!

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ AXE PEACE ΜΕ «ΟΧΗΜΑ» ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Αγάπη και Ειρήνη. Σε όλο τον κόσμο. Make Love Not War. Αυτό είναι το μήνυμα του AXE, που στο πλαίσιο της προώθησης του νέου του αρώματος AXE PEACE, έστησε μια εντυπωσιακή τοιχογραφία στην καρδιά της πόλης, στον Κεραμεικό, με τη βοήθεια της ομάδας Urban Act.

Η ιδέα ήταν το μήνυμα να μεταφερθεί παντού. Έτσι, επιλέγοντας ως «όχημα» το γκραφίτι, το AXE κινητοποίησε νέες και νέους σε δεκάδες χώρες του κόσμου, προκειμένου να αφήσουν τις έριδες και τις διαφωνίες και να αγαπηθούν.

Στην Ελλάδα την υλοποίηση της ιδέας ανέλαβε η ομάδα Urban Act με ένα εντυπωσιακό γκραφίτι που, χρησιμοποιώντας μεικτή τεχνική με σπρέι, μαρκαδόρους και ακρυλικά, συνδυάζει όλες τις σύγχρονες τάσεις της streetart. Στέλνοντας το μήνυμα της αγάπης και της ειρήνης. Παντού και για πάντα.

Το έργο αποκαλύφθηκε στις 8 Ιουνίου σε σημείο της πόλης όπου συγκεντρώνονται χιλιάδες νέες και νέοι για να μας θυμίζει καθημερινά: Make Love Not War.

NEW AXE PEACE
**MAKE LOVE
NOT WAR**

**MAKE LOVE
NOT WAR**

**MAKE LOVE
NOT WAR**

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Δημιουργό του facebook group «Όχι άλλα κοκτέιλ σε βαζάκια!»)

Το πραγματικά ανησυχητικό με το πάρτι γενεθλίων του υπόδικου για την υπόθεση Hellas Power Βασίλη Μπλιώνη στη Μύκονο, δεν είναι ότι κόστισε όσο και η εγγύηση για την αποφυλάκισή του.

- Είναι ότι δεν έχει διευκρινιστεί αν το έκανε από αγνή καθαρή πλιθιότητα. Αν, δηλαδή, οι δικηγόροι του (ο Μάκης Βορίδης και οι άλλοι) τον είχαν συμβουλέψει να κρατήσει ένα διακριτικό προφίλ και εκείνος τους αγνόησε, γιατί δεν έχει νόημα να υπεξαιρέσεις 152 εκατομύρια αν δεν μπορείς να τα φας με γκόμενες στο Καλό Λιβάδι.

- Ή αν το έκανε με τη βεβαιότητα ότι οι «άκρες» του είναι τόσο δυνατές, ώστε δεν πρόκειται να υπάρξουν συνέπειες έτσι κι αλλιώς. Οπότε δεν συντρέχει και κανένας λόγος να κρατάει τα προσχήματα.

Συμπεράσματα από τη συνέντευξη του Γιώργου Καραγκούνη στο Αγιορείτικο Βήμα, όπου αποδίδει την επιτυχία της Εθνικής στη «βοήθεια του Θεού» και τον αποκλεισμό της στη «θέληση της Παναγίας».

- Πρώτον: Οι περιφημες πτώσεις του δεν οφείλονται τελικά σε «θέατρο», όπως ισχυρίζονται οι κακόβουλοι. Απλώς του κάνει τάκλιν ο Θεός, που βρίσκεται εκείνη την ώρα στο γήπεδο αλλά δεν φαίνεται.

- Δεύτερον: Μπορεί ο Θεός να ήθελε να προχωρήσει η Εθνική, αλλά η Παναγία, ως Γυναίκα, προτιμούσε να γυρίσει ο Παπασταθόπουλος πίσω και να παντρευτεί, από το να γυρίσει σαν ρεμάλι στη χώρα των τάνγκα. Και είναι προφανές ότι η γνώμη της γυναίκας υπερίσχυσε.

- Τρίτον: Ο Θεός προτίμησε τελικά να υποστηρίξει την Εθνική Γερμανίας που έχει 31% ποσοστό αθεΐας. Προφανώς στα πλαίσια καμπάνιας με στόχο να τους φέρει στο δρόμο Του.

Λόγοι που συμφέρει απείρως περισσότερο το να είσαι πρόεδρος

ποδοσφαιρικής ομάδας που διώκεται, παρά ένας απλός πολιτικός που διώκεται - No #873: Όταν είσαι πρόεδρος ποδοσφαιρικής ομάδας όλοι αυτοί που θα σπεύσουν αυτοβούλως να επιτεθούν σε εκείνους που σε κατηγορούν, το κάνουν εντελώς τζάμπα.

- Επειδή το θεωρούν «οπαδικό τους καθήκον»!

Πάντως, μία με τη δημόσια εναντίωση στο άνοιγμα των μαγαζιών την Κυριακή, μία με τη «νόμιμη και ευλογημένη αντίσταση» στην οποία κάλεσε τους πιστούς ενάντια στη φορολόγηση των εκκλησιαστικών ιδρυμάτων, είναι προφανές ότι ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ανθιμος έχει πλέον γίνει ΣΥΡΙΖΑ...

- Το μόνο που μένει είναι μια ανακοίνωση της Σοφίας Βούλτεψη εναντίον του. **A**

Ο Αντίχριστος στη selfie της Μέρκελ

Αφού η νίκη της Γερμανίας οφείλεται σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις στην επίδειξη ισχύος που επιχείρησε η Νέα Τάξη, είναι προφανές να θέλει να το γιορτάσει. Γι' αυτό και στην πραγματική selfie που τράβηξε η Γερμανίδα καγκελάριας με τον Λούκας Ποντόλσκι στα αποδυτήρια, το κύπελλο το κρατάει ο ίδιος ο Σατανάς! (αφιερωμένο στις «Ελευθères Ωρες», γύρω μας)

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Σοφία Βούλτεψη «Εμείς είπαμε ότι θα γίνει μία και μόνη εξεταστική επιτροπή (για έλλειμμα/μνημόνιο), όταν ζητούσαμε αυτοδυναμία από τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός αποφάσισε ότι δεν θα δώσει αυτοδυναμία σε κανέναν...»

Μετάφραση Δεν είναι δική μας ευθύνη που κάνουμε γαργάρα τα ψεύτικα στοιχεία της κυβέρνησης Καραμανλή και αφήνουμε να σέρνεται η καταγγελία για τις ευθύνες Παπανδρέου-Παπακωνσταντίνου, ώστε να τα έχουμε καλά με τους καραμανλικούς... Ήταν θέλημα του λαού!

Θεόδωρος Κατσανέβας

Η Αργεντινή μάχεται για όλα τον κόσμο

Στις 27 Ιουνίου του 2014 η αθλητική ομάδα ποδοσφαιρική της Αργεντινής κέρδισε με σκορ 1-0 την Ελλάδα στο πλαίσιο των αγώνων του Μουντιάλ. Το αποτέλεσμα προέκυψε λόγω της υπέρτερης επίδοσης των Αργεντινών ποδοσφαιριστών, που οι οποίοι κέρδισαν με σκορ 1-0 την Ελλάδα στο πλαίσιο των αγώνων του Μουντιάλ.

Θεόδωρος Κατσανέβας

Φαντάζομαι λόγω Ευρωπαϊκής Αλληλεγγύης, στην οποία τόσο πιστεύουμε, είμαστε όλοι με τον Εταίρο μας την Γερμανία σήμερα...τί όχι

Από τη μια ο Άδωνις (και τα «Αδωνοειδή»), που μέσω twitter επιμένουν να σου δείξουν το σωστό δρόμο υποστηρίζοντας ότι το να είσαι με τη Γερμανία είναι καθήκον «λόγω Ευρωπαϊκής Αλληλεγγύης» και επειδή «είναι εταίροι μας». Από την άλλη ο Κατσανέβας (και τα «Κατσανεβοειδή»), που blogάρουν επίσης για να σου δείξουν το σωστό δρόμο γράφοντας για την «Αργεντινή που παλεύει απέναντι στα διεθνή χρηματιστηριακά κοράκια».

Προφανώς και πρόκειται για το ίδιο πράγμα. Ο ένας χρησιμοποιεί τους «Γερμανούς» για να αισθανθεί λίγο «ο Ευρωπαίος που δεν είναι». Και ο άλλος χρησιμοποιεί τον Μέσι για να αισθανθεί λίγο «ο Τσε Γκεβέρα που δεν έγινε».

Και οι δύο προβάλλουν τις σώψυχες ανάγκες τους στις ομάδες του τελικού. Αντί να ρηματοδορούν τον αγώνα, ζουν την υπαρξιακή μάχη του επαρχιώτη με τον εχθρό του. Και το χειρότερο είναι πως το κύριο επιχείρημα και των δύο δεν είναι το δικίο τους. Είναι ότι η αντίπαλη πλευρά είναι χειρότερη.

Λέγεται και «Ελληνική Πολιτική Ζωή».

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Συντάκτης site που πρέπει να γράψει για τη νέα εβδομαδιαία «εξόρμηση Καραμανλή»

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πώς γίνεται αυτοί που είναι στα κάγκελα με τη «Νέα ΔΕΗ» και το «ξεπούλημα της ενέργειας στους νταβατζήδες» να είναι ταυτόχρονα και θαυμαστές του Βλάντιμιρ Πούτιν, ο οποίος έχει κάνει ακριβώς το ίδιο με τους δικούς του «νταβατζήδες»;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Ντελιβεραμυχή» Το κόψιμο στα δάχτυλα που προκαλεί η γωνία της μεταλλικής συσκευασίας στα delivery, όταν δοκιμάζεις να τα ανοίξεις απόρροια.

Όχι

Βασίλης Κορκίδης

Το ζήτημα των Κυριακών έχει απασχολήσει τα τελευταία δύο χρόνια, με όχι έναν ιδιαίτερα ευχάριστο τρόπο, το ελληνικό εμπόριο. Και αυτό γιατί έχει γίνει αντικείμενο τρομακτικής προχειρότητας, άγνοιας και αβελτηρίας, σε βαθμό που να αναρωτιόμαστε εάν αυτοί που οφείλουν να βοηθούν τους μικρομεσαίους βρίσκονται στη θέση που βρίσκονται για να τους δυσκολεύουν τη ζωή. Δυστυχώς, φαίνεται ότι κανείς αρμόδιος δεν έχει διαβάσει τις έρευνες που διεξάγουν τα ερευνητικά ινστιτούτα της ΕΣΣΕ και της ΓΣΕΒΕΕ, ούτε έχει προβληματιστεί από τις εκκλήσεις τους, οι οποίες και εύλογες είναι και αγωνία για το μέλλον της αγοράς εκφράζουν. Μπορεί τα χέρια πολλών αξιωματούχων να είναι δεμένα, ωστόσο λίγη κοινή λογική δεν βλέπεται όταν διακυβεύεται η επιβίωση χιλιάδων οικογενειών και όταν ελαφρά την καρδιά προτείνονται και το κυριότερο επιβάλλονται αλλαγές χωρίς διάλογο και μελέτη.

Η πρόσφατη υπουργική απόφαση, υλοποιώντας τις επιταγές του ΟΟΣΑ και του ΔΝΤ, επιβάλλει πλήρη απελευθέρωση: α) Στο νότιο Αιγαίο (Ρόδος, Κως, Ερμούπολη) β) στην Κεντρική Μακεδονία (ιστορικό κέντρο της Θεσσαλονίκης, Χαλκιδική) και γ) στην Αττική (ιστορικό κέντρο της Αθήνας, Ραφήνα και Πικέρμι (!)). Θα πρέπει να τονιστεί πως στη χώρα μας σε όλες τις τουριστικές περιοχές τα καταστήματα είναι ανοιχτά και τις Κυριακές, με απόφαση των τοπικών περιφερειαρχών (καθεστώς που προσιδιάζει δηλαδή το καθεστώς της Ισπανίας και της Πορτογαλίας). Επίσης, το ιστορικό κέντρο της Αθήνας είναι ανοιχτό και τις Κυριακές με το ειδικό σήμα του ΕΟΤ που παρέχεται σε όλες τις επιχειρήσεις που λειτουργούν σε τουριστικές ζώνες. Άρα, δεν κατανοούμε πώς οι τουριστικές αγορές θα ωφεληθούν από το «άνοιγμα» όταν είναι ήδη ανοιχτές.

Η πιθανή λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων όλες τις Κυριακές δεν πρόκειται να ενισχύσει την απασχόληση εξαιτίας της ιδιαίτερης διάρθρωσης της ελληνικής μικρομεσαίας εμπορικής επιχειρηματικότητας. Οι εμπορικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα στηρίζονται σε σημαντικά υψηλό βαθμό, σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, στην αυτοαπασχόληση και στα συμβοηθούμενα μέλη. Η επέκταση του ωραρίου λειτουργίας θα οδηγήσει στο άνοιγμα καταστημάτων είτε από τους ίδιους τους αυτοαπασχολούμενους και τα συμβοηθούμενα μέλη, είτε ακόμη και από τους ίδιους τους εργοδότες, ώστε να αποφευχθεί το επιπρόσθετο κόστος λειτουργίας. Συνεπώς, οι επιπτώσεις στην απασχόληση δεν είναι ούτε σημαντικές ούτε διατηρήσιμες στο χρόνο. Η ΕΣΣΕ διαθέτει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι 6 Κυριακές από τον Νοέμβριο του 2013 μέχρι και τον Μάιο του 2014 δεν αύξησαν ούτε τον τζίρο, ούτε τον όγκο πωλήσεων, ούτε βεβαίως την απασχόληση και τους μισθούς στην ελληνική αγορά. Υπ' αυτή την έννοια, η εμμονή στην πλήρη απελευθέρωση φαντάζει περισσότερο ιδεοληψία παρά πολιτική που να βασίζεται στη γνώση της πραγματικής οικονομίας.

Του TAKH ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Το μέτρο θα ωφελήσει την αγορά; Θα εξυπηρετήσει τους καταναλωτές; Πώς θα επηρεάσει τους εργαζόμενους; Η ATHENS VOICE φιλοξενεί και τις δύο απόψεις. Υπέρ του μέτρου επιχειρηματολογεί ο Ανδρέας Α. Ανδρεάδης, πρόεδρος του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ), και εναντίον ο Βασίλης Κορκίδης, πρόεδρος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου (ΕΣΣΕ).

Ναι

Ανδρέας Α. Ανδρεάδης

Ο τουρισμός έχει αποδείξει ότι τα τελευταία χρόνια είναι ο κύριος τομέας στήριξης της ελληνικής οικονομίας. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το πρωτογενές πλεόνασμα προέκυψε και από τα οικονομικά αποτελέσματα του ελληνικού τουρισμού του 2013. Φέτος παρατηρούμε μια καλπάζουσα αύξηση στις αφίξεις, αναμένοντας άνω των 19 εκατ. διεθνών αφίξεων. Ο ΣΕΤΕ εκτιμά ότι η Αθήνα, με άνοδο 32% στο εξάμηνο, θα έχει τουλάχιστον 750.000 επιπλέον αφίξεις, ξεπερνώντας τα 3,5 εκατ. τουριστών. Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και η Θεσσαλονίκη με σταθερή αύξηση 14%, επιβεβαιώνοντας την εκτίμηση για επιπλέον 200.000 αφίξεις, ξεπερνώντας το 1,5 εκατ. τουριστών. Μέχρι εδώ όλα καλά θα πει κάποιος.

Όποιος έχει ταξιδέψει εκτός Ελλάδας, θα έχει διαπιστώσει ότι στην πλειοψηφία των ευρωπαϊκών προορισμών τα εμπορικά καταστήματα παραμένουν ανοιχτά τις Κυριακές. Υπάρχουν περιπτώσεις πόλεων που όλα τα καταστήματα είναι ανοιχτά, υπάρχουν περιπτώσεις που μόνο τα μεγάλα ή τα μικρά είναι ανοιχτά, υπάρχουν περιπτώσεις που ανοίγουν με μειωμένο ωράριο 3-4 ωρών το πολύ. Ένα όμως είναι το κοινό σημείο. Δίνεται στους επιχειρηματίες η επιλογή, αν το επιθυμούν, να λειτουργήσουν την επιχείρησή τους τις Κυριακές και όχι κάποιες από τις Κυριακές, ώστε να επωφεληθούν από την κίνηση που προκύπτει στην αγορά. Ειδικά δε στις πόλεις που έχουν αναπτυγμένο σύγχρονο τουριστικό προϊόν το όφελος γίνεται ιδιαίτερα σημαντικό, μετά από μία πρώτη περίοδο ενημέρωσης και προσαρμογής.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΣΕΤΕ, το 2013 στην Αθήνα οι ταξιδιωτικές δαπάνες εκτός ξενοδοχείου, ανά άτομο και ανά ημέρα, ανήλθαν στα €157. Ως δαπάνες καταμετρώνται αξιοθέατα και διασκέδαση, εστιατόρια και cafés, αγορές και λοιπά έξοδα. Πολύ σημαντικό είναι το γεγονός ότι βάσει των Ερευνών Ικανοποίησης Πελατών 2010-2013, η μέση ποσοστιαία δαπάνη του τουρίστα για ξενοδοχείο, σε σχέση με τις συνολικές δαπάνες του στην πόλη, είναι μόνο 32%, αποδεικνύοντας ότι για να ενισχυθεί περαιτέρω το προϊόν City Break ή ο συνεδριακός τουρισμός, είναι απαραίτητο οι επισκέπτες να μπορούν να βρουν όλες τις υπηρεσίες που επιθυμούν ανοιχτές, μεταξύ των οποίων είναι και οι δυνατότητες αγορών στα εμπορικά καταστήματα.

Σίγουρα όλες οι πλευρές έχουν τα δικά τους επιχειρήματα. Ζούμε όμως σε ένα δημοκρατικό κράτος με ελεύθερο εμπόριο. Το άνοιγμα ή το κλείσιμο ενός εμπορικού καταστήματος θα έπρεπε να είναι δικαίωμα του καταστηματούχου. Αυτός είναι υπεύθυνος να αναλύσει την αγορά του, να μετρήσει τα κόστη του, να ζυγίσει το ρίσκο που θα πάρει και να αποφασίσει αν θέλει ή όχι να λειτουργήσει το κατάστημα του την Κυριακή.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι η χώρα μας πρέπει να συνεχίσει την πορεία της προς την αλλαγή. Πρέπει να ακολουθήσει το επιτυχημένο μοντέλο των υπόλοιπων σύγχρονων χωρών όπου δίνονται επιλογές στις επιχειρήσεις. Ο τουρισμός είναι απόλυτα συνδεδεμένος με το σύνολο της παραγωγικότητας της Ελλάδας. Ο τουρισμός στηρίζει την Ελλάδα αλλά και στηρίζεται από όλους εμάς. Μπορούμε, συνδυάζοντας τις δυνάμεις μας, να βρούμε τις χρυσές τομές ώστε και η ανάπτυξη να πάρει σάρκα και οστά και η Ελλάδα να πάρει τη θέση που της αξίζει.

INFO

Η απόφαση του υπ. Ανάπτυξης προβλέπει την πιλοτική (και προαιρετική) λειτουργία των καταστημάτων όλες τις Κυριακές του χρόνου, σε ορισμένες τουριστικές περιοχές της χώρας. Πρόκειται για το ιστορικό κέντρο της Αθήνας, αλλά και σημεία της πόλης που δεν εντάσσονται σε αυτό, για παράδειγμα την οδό Καλλιδρόμου στα Εξάρχεια και τη Δημοφώντος στα Πετράλωνα, το ιστορικό κέντρο της Θεσσαλονίκης, τη Χαλκιδική, τη Μύκονο, τη Σαντορίνη, τη Σύρο, τη Ρόδο, την Κω και το δήμο Ραφήνας - Πικερμίου. Την ακύρωση του μέτρου ζητούν με κοινή τους προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣΤΕ) η ΓΣΕΒΕΕ (Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών, Βιοτεχνών και Εμπόρων Ελλάδας), η ΕΣΣΕ (Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου) και η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων, εκτιμώντας ότι στόχος είναι η πλήρης απελευθέρωση της κυριακάτικης λειτουργίας όλων των καταστημάτων σε όλες τις περιοχές προς όφελος των πολυκαταστημάτων. Σύμφωνα με πληροφορίες, στο ΣΤΕ σκοπεύουν να προσφύγουν και κάποια εμπορικά κέντρα που δεν βρίσκονται στις περιοχές όπου το μέτρο θα ισχύσει πιλοτικά, ζητώντας παρόμοια αντιμετώπιση, διαφορετικά, λένε, θα υπάρχει νόθευση του ανταγωνισμού. **Α**

Να ανοίγουν τα καταστήματα κάθε Κυριακή;

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, 10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ήμουν αντίθετη στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα –για τους προφανείς λόγους– αλλά, όπως οι περισσότεροι από μας, το καλοκαίρι του 2004 (ή και νωρίτερα ακόμη) παρασύρθηκα από το γιορταστικό πλήθος. Οι οπαδοί των Αγώνων αποκαλούσαν εμάς τους αντι-Ολυμπιακούς διαψευσθείσες Κασσάνδρες –ουφ, ευτυχώς: όλα φαίνονταν να λειτουργούν κανονικά– δεν συνέβη τίποτα φρικτό, τίποτα ανεπανόρθωτο. Οι εφιάλτες μου –κερκίδες που καταρρέουν, τρομοκρατικά χτυπήματα Μουτζαχεντίν, συνωστισμός, τσαλαπάτημα με ανθρώπινες απώλειες, ηλεκτρονικά σφάλματα– δεν πραγματοποιήθηκαν. Στην Αθήνα ακούγονταν τραγούδια των Beatles – και στο καινούργιο iPod μου το καινούργιο άλμπουμ των Black Keys, το «Live at the Deaf Club» των Dead Kennedys, το compilation των Guns N'Roses. Είχα αγοράσει τα τελευταία cd της ζωής μου· στο εξής θα κατεβάζαμε μουσική, δεν θα την αγοράζαμε. Στο εξής θα γινόμασταν πειρατές. Θα μας συνέβαιναν κάμποσα ακόμα πραγματάκια.

Για όσους από μας γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε στην Αθήνα, το καλοκαίρι των Ολυμπιακών ήταν το highlight της ζωής μας στην πόλη. Ποτέ η Αθήνα δεν ήταν τόσο αστραφτερή, καθαρή, φιλική, με αέρα μεγαλούπολης. Κι εγώ έγραφα μια στήλη στη Libération όπου την παρουσίαζα ως τον απόλυτο τόπο για εκείνη τη χρονική στιγμή – δεν θυμάμαι ακριβώς τι έγραφα, σίγουρα όμως έγραφα υπερβολές. Αράδιαζα όσα ήθελα να πιστέψουν οι Γάλλοι για μας: ότι, κατά βάθος, είμαστε οργανωμένοι («με τον τρόπο μας»), ότι διεκπεραιώνουμε επικίνδυνες αποστολές, ότι τα στερεότυπα περί Ελλήνων καφενόβιων και μπεγλεροπαικτών είναι αναχρονιστικά και κακόβουλα. Και καθώς έγραφα κάτι τέτοια –Φάτε τη σκόνη μας!– αισθανόμουν ότι κάτι δεν πήγαινε καλά, ή μάλλον ότι κάτι πήγαινε πάρα πολύ στραβά. Για να διώξω τις άσχημες σκέψεις, τηλεφώνουσα σε φίλους στη Νέα Υόρκη, στο Παρίσι, στο Λος Άντζελες και τους έβαζα να ακούσουν από το τηλέφωνο τους ήχους της Ολυμπιακής Αθήνας: Wow, έκαναν· you're having a blast. Wow.

Εμένα μου λες Wow. Πιστεύαμε, και ταυτοχρόνως δεν πιστεύαμε, ότι η Ελλάδα θα γινόταν μια χώρα ευημερίας – αξιόπιστη, ενήλικη, «κανονική». Δεν παίρναμε υπόψη ότι τα οικονομικά και θεσμικά προβλήματα είχαν ριζώσει· ότι η ανομία ήταν ο κανό-

νας. Εξάλλου, οί Έλληνες διαφωνούσαν μεταξύ τους ακόμα και στα αυτονόητα, είχαν και έχουν αποκλίνουσες επιδιώξεις: οι προαναφερθέντες όροι –ευημερία, αξιοπιστία, ενήλικιση, κανονικότητα, αυτοσεβασμός– προσλαμβάνονται και ερμηνεύονται ποικιλοτρόπως. Και οι κατ' όνομα πολίτες αντιδρούν σύμφωνα με τη δική τους πρόσληψη και ερμηνεία. Όταν τελείωσαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και οι επισκέπτες έφυγαν, επήλθε η αναμενόμενη αποκλιμάκωση. Κι εγώ δεν είδα την Αθήνα για πολύ-πολύ καιρό. Έπειτα, την είδα: είχε επιστρέψει στον παλιό της εαυτό, εκείνον που ξέρω καλά. Είχαν προστεθεί ένα σωρό εγκαταλελειμμένα κτίρια, εγκαταστάσεις, υποδομές – και τεράστια χρέη. Οι μεγαλύτερες υποδομές αποδείχτηκαν εφήμερες. Εκτός από το μετρό, το οποίο, ωστόσο, έπρεπε να δημιουργηθεί ανεξαρτήτως των Ολυμπιακών

Αγώνων – το παραδέχομαι, μολονότι δεν είμαι άνευ όρων υπέρ των υπογειών συγκοινωνιών. Το μετρό διορθώνει, θα λέγαμε, κουτσά-στραβά, κάποια πολεοδομικά λάθη, κάποιες αυθαιρεσίες στον τρόπο με τον οποίο χτίστηκε η πόλη. Άλλη συζήτηση όμως αυτή.

Η Αθήνα έγινε λοιπόν ο γεωμετρικός τόπος –στην κυριολεξία– όλων μας των προβλημάτων, όλων μας των νοσημάτων: από την ανικανότητα των πολιτικών μέχρι την έλλειψη κοινωνικής συμπεριφοράς των κατοίκων. Θέλω να πω: δεν ευθύνονται οι πολιτικοί για το ότι αρνούμαστε να μάθουμε ότι στους κάδους ανακύκλωσης δεν πετάμε σακούλες με φαγητά. Δεν απαιτείται περισσότερη «διαφώτιση»: το πράγμα είναι απλό· στον μπλε κάδο ρίχνουμε συσκευασίες και άλλα ανακυκλώσιμα υλικά. Τα ψά-

ρια δεν είναι ανακυκλώσιμα: τα βάζουμε σε κλειστές σακούλες και τα πετάμε στον άλλο κάδο που βρίσκεται δίπλα. Επίσης, δεν παρκάρουμε σε πεζοδρόμους (οι οποίοι, έτσι κι αλλιώς, αποτελούν ένα ακόμην χονδροειδές πολεοδομικό λάθος: ως μην επαναλαμβάνω τα ίδια...), ούτε σε

πεζοδρόμια: κι αυτό απλό είναι, δεν θέλει φιλοσοφία. Εξάλλου, υπάρχει σχετική δι-άταξη – η παραβίασή της, σε φυσιολογικές συνθήκες, τιμωρείται με πρόστιμα, με απομάκρυνση των τροχοφόρων με γερανό και τα λοιπά και τα λοιπά. Η Αθήνα εξέπεσε από ένα ήδη χαμηλό σημείο: περιπλανώμενοι μετανάστες, ντόπιοι και ξένοι τοξικομα-

ναί, ροπή προς το χάος –το παλιό, γνώριμο «ό,τι θέλω κάνω!» και μάλιστα όποτε θέλω–, απουσία οποιασδήποτε αρχικής νόμου και τάξης προστέθηκαν στην τρέχουσα κατάσταση, post-coital μελαγχολία. Στη συνέχεια εκδηλώθηκε η κρίση – η αμερικανική, η ευρωπαϊκή, η ελληνική: τρία στάδια, τρεις εκδοχές. Και η Αθήνα άρχισε να θυμίζει, στα δικά μου μάτια, με τις δικές μου παραστάσεις, το Μπρονξ της δεκαετίας του 1970 και

1980, το οποίο, ωστόσο, σήμερα, είναι μια εκτεταμένη, πράσινη, φυλλώδης προαστιακή περιοχή – όπου κελαηδούν τα πουλιά κι όπου οι κάτοικοι βγάζουν βόλτα τον σκύλο τους. Το αναφέρω διότι θα επιμείνω: όλα τα προβλήματα είναι επιλύσιμα. Χρειάζεται αυτό που ονομάζουμε πολιτική βούληση και που, για την ελληνική νοστροπία, σημαίνει κάτι «μη δημοκρατικό»: το να παίρνει κανείς τις σωστές αποφάσεις

είτε αρέσουν, είτε δεν αρέσουν στους πολλούς. Η υπερβολική δημοκρατία δεν είναι δημοκρατία. Η άμεση δημοκρατία δεν είναι δημοκρατία.

Επιστρέφω στους Ολυμπιακούς για τους οποίους πιστεύω, ως συνήθως, το αυτονόητο: ορισμένοι πρέπει να λογοδοτήσουν. Οι σπατάλες και οι κομπίνες είναι πασιφανείς: φερθήκαμε σαν νεόπλουτοι χωριάτες, αλλά δεν ευθυνόμαστε όλοι το ίδιο. Ο τίτλος του βιβλίου της κ. Αγγελουπούλου «My Greek Drama: Life, Love, and One Woman's Olympic Effort to Bring Glory to Her Country» τα λέει όλα – κυρίως το πώς πληρώνουμε τη μεγαλομανία μερικών ανθρώπων οι οποίοι ισχυρίζονται ότι θέλουν να προσδώσουν «δόξα» στη χώρα τους (τι να την κάνουμε τη δόξα;) ενώ, στην πραγματικότητα, ενδιαφέρονται για τη δική τους δόξα. ▣

**ΟΡΙΣΜΕΝΟΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΛΟΓΟΔΟΤΗΣΟΥΝ.
ΟΙ ΣΠΑΤΑΛΕΣ ΚΑΙ
ΟΙ ΚΟΜΠΙΝΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΠΑΣΙΦΑΝΕΙΣ:
ΦΕΡΘΗΚΑΜΕ ΣΑΝ
ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΙ ΧΩ-
ΡΙΑΤΕΣ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ
ΕΥΘΥΝΟΜΑΣΤΕ
ΟΛΟΙ ΤΟ ΙΔΙΟ.**

«Τις offshore δεν κατάφερε να τις ελέγξει ο Ομπάμα, θα τις ελέγξει η ΝΔ;» Άδωνις Γεωργιάδης, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΝΔ.

Συναγερμός στο Μαξίμου μέσα στο κατακαλόκαιρο. Τα ποιοτικά στοιχεία των δημοσκοπήσεων γέρνουν υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ.

Γι' αυτό θα δούμε εντυπωσιακά πράγματα. Όπως τον υπέρ πάντων αγώνα κατά της τρόικας, από Σεπτέμβριο.

Βέβαια, για μια περαστική βόλτα ήταν προετοιμασμένοι οι κυβερνητικοί υπουργοί ενόψει της άφιξης της τρόικας. Ας είναι καλά και το Μαξίμου, που προεξοφλούσε πέρασμα χωρίς συνέπειες.

Και όταν ήρθε η «ώρα μηδέν» μόλις δύο υπουργοί είχαν έτοιμη πρόταση για συζήτηση με τους τριόικανούς.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση μοίραζαν τα τελευταία 24ωρα οφίτσια στους επιτρόπους και ο πρωθυπουργός ακόμη παιδεύει το ποιος θα είναι ο «δικός μας».

Όπως έλεγε η Μαρία Δαμανάκη, όσο αργούμε τόσο πέφτει η «αξία» του χαρτοφυλακίου που θα μας «κληρώσει» για την Κομισιόν. Πάντα τελευταίοι.

Η κυβέρνηση δεν θα επισπεύσει τις διαδικασίες για τις ιδιωτικοποιήσεις, είπε στους δημοσιογράφους ο Ευ. Βενιζέλος. Ευτυχώς, γιατί είχαμε ζαλιστεί από την ταχύτητα των διαδικασιών.

Αυτοδυναμία ο ΣΥΡΙΖΑ ή ξανά εκλογές, λέει ο Γ. Μηλιός, ανατρέποντας όσα έλεγε ο Δημ. Παπαδημούλης ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει τα πάντα να αξιοποιήσει την εντολή για σχηματισμό κυβέρνησης, αν νικήσει.

Ηλεκτρονική ψηφοφορία στα ΑΕΙ, ηλεκτρονική ψήφος –επιτέλους– και στη Βουλή. Κάποτε η αντιπολίτευση θεωρούσε ότι νόθευε τα αποτελέσματα.

Ποιες απολύσεις; Πάμε για 25.000 προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών τον Σεπτέμβριο. Μήπως πάμε και για εκλογές;

«Πόσες φορές ακόμα θα κοροϊδεύει το λαό ο κάθε Σταϊκούρας για “πρωτογενές πλεόνασμα”, όταν αυτό αφήνει πίσω του Έλληνες στυμμένους σαν λεμονόκουπες;» Τέρενς Κουικ, μαινόμενος όπως πάντα.

«Το ζήτημα δεν είναι αν θα εγκαταλείψω εγώ τη ΔΗΜΑΡ, αυτό που φοβάμαι είναι ότι εκείνη εγκαταλείπει εμένα» λέει ο Σπύρος Λυκούδης. Μένει να μάθουμε πού πάει (η ΔΗΜΑΡ).

«Δεν τυποποιούμαι εγώ, σαν ελεύθερο πνεύμα και ακόμη πιο ελεύθερος άναρχος πολιτικός». Βύρων (Πολύδωρας)

«Από την 1η Αυγούστου το ψωμάκι του φτωχού δεν θα είναι πάνω από 70 λεπτά». Το είπε ο υφυπουργός Ανάπτυξης Μάκης Πακουμάτος. Τέλος.

Κι όμως. Υπήρξε υπουργός που πόνταρε στην ήττα της Βραζιλίας στον ημιτελικό του Μουντιάλ και κέρδισε καλά λεφτά. Σε νόμιμο στοίχημα, πάντως, όπως μας διευκρίνισε... ●

Ο Αλέξης, η Ραχήλ, η Λούκα και ο Φωτόπουλος

Του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΠΑ

Δεν είμαι από αυτούς που συμμερίζονται την κινεζική ρήση «μια εικόνα, χίλιες λέξεις». Ίσως από γενικότερη δυσπιστία προς το «φαινεσθαι», ίσως επειδή –λόγω και επαγγέλματος– τρέφω ιδιαίτερη εκτίμηση στις λέξεις. Υπάρχουν, ωστόσο, περιπτώσεις όπου πράγματι μια φωτογραφία μπορεί να συμπυκνώνει μια ολόκληρη κατάσταση πραγμάτων. Ας πούμε, την εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ για τη «μικρή ΔΕΗ», στην οποία εικονίζεται ο Τσίπρας να σηκώνεται από τη θέση του και να σφίγγει το χέρι του Φωτόπουλου, συμβόλου της περιόδου όπου οι συντεχνίες του ευρύτερου δημόσιου τομέα έλυναν και έδεναν, ου μην αλλά και υπόδικου για τα έργα και τις ημέρες του ως επικεφαλής της κάποτε πανίσχυρης ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ.

Σαν για να συμπληρωθεί το κάδρο και για να έχουμε πλήρη εικόνα τι μας περιμένει αν ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ έρθει στην εξουσία, ανάμεσα στους δυο αυτούς πυλώνες του «αντισυστημισμού», εμφανώς ευχαριστημένη με τον εαυτό της αλλά και με την «ωραία ατμόσφαιρα» διακρίνεται η μία και μοναδική Ραχήλ Μακρή, η εν κραυγαίς και τσιριδαίς συνάδελφος (ή μήπως ανταγωνίστρια;) της Ζωής Κωνσταντοπούλου. Κάπου πιο πέρα, απ' ό,τι διάβασα, ήταν μια άλλη ηγερία του «σοσιαλισμού», η κυρία Λούκα Κατσέλη, υπουργός της κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου, η οποία, τον Δεκέμβριο του 2009, με τη χώρα ήδη κατ' ουσίαν χρεοκοπημένη, πρότεινε να δοθούν αυξήσεις ώστε να τονωθεί η ζήτηση!

Ο Φωτόπουλος και η Κατσέλη, η Ραχήλ και η Ζωή, αρκούν ασφαλώς για να κάνουν οποιονδήποτε χεφρόνα πολίτη να πετάγεται στον ύπνο του με τη σκέψη ποιο θα είναι το πολιτικό προσωπικό που θα αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας σε περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ αποκτήσει ποτέ αυτοδυναμία. Αλλά και τι να πει κανείς για τον ευρωβουλευτή Κατρούγκαλο ή για το βουλευτή Διαμαντόπουλο; Έτσι, λοιπόν, ο Κατρούγκαλος, σε ρόλο (ανθυπο)Ζίτζεκ των καναλιών, μας ενημερώνει συχνά πυκνά ότι υπάρχει και «καλή βία», όπως και ότι το ακροτελεύτειο άρθρο του Συντάγματος επιτρέπει –ίσως και επιτάσσει– τη μη συμμόρφωση με τους νόμους από τη στιγμή που το καθεστώς είναι «άδικο»! Με άλλα λόγια, αν το κόμμα του Κατρούγκαλου –ή και οποιοδήποτε άλλο

κόμμα– αποφασίσει να χαρακτηρίσει την κυβέρνηση «άδικη», παύει αυτόματως και η υποχρέωση του πολίτη να συμμορφώνεται με τους νόμους. Τόσο απλό!

Από την άλλη, ο σύντροφος Διαμαντόπουλος δεν διστασε να υποστηρίξει από το βήμα της Βουλής ότι ο Σάββας Ξηρός απλώς «επέλεξε την ένοπλη πάλη». Όπως, περίπου, επιλέγει κανείς να πάει Κυκλάδες ή Πήλιο (μέρες που 'ναι). Εν ολίγοις, «επιλέγει» κάποιος την ένοπλη πάλη και αρχίζει να δολοφονεί όποιους θεωρούν εμπόδια στα επαναστατικά τους σχέδια αυτός και η παρέα του. Ο Πέτρος Τατσόπουλος, μέχρι πρότινος επίσης βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, σχολίασε χαρακτηριστικά ότι τα θύματα της 17 Νοέμβρη προφανώς δεν είχαν επιλέξει... να δολοφονηθούν. Όσο για τον Διαμαντόπουλο, ο Τατσόπουλος δεν μάσπησε τα λόγια του: «Γι' αυτόν, δεν τίθεται θέμα επιλογής. Η πληθιότητα είναι μονόδρομος». Τι να προσθέσει κανείς;

Δεν ξέρω αν αρκεί η ικανοποίηση από το δικτικό σχόλιο του Τατσόπουλου ή το να αποδοθεί η ιδιότητα του «γραφικού» στον Διαμαντόπουλο ή τον Κατρούγκαλο. Φοβάμαι ότι τα πράγματα μπορεί να είναι πολύ πιο σοβαρά, ιδιαίτερα αν λάβει κανείς υπόψη ότι τέτοιου είδους απόψεις περί βίας ή περί «επιλογής της ένοπλης πάλης» φτάνουν όλο και πιο συχνά στ' αυτιά νέων ανθρώπων (που το αίμα τους βράζει και που εύκολα γοπεύονται από κάθε λογής καουμποϊλίκια), και μάλιστα

από χείλη ανθρώπων που έχουν ορκιστεί να τηρούν το Σύνταγμα και που αμείβονται με χρήματα τού Έλληνα φορολογούμενου.

Έσχατο, αλλά όχι δευτερεύον. Ο λαλίστατος Σκουρλέτης, αυτός που δεν βάζει γλώσσα μέσα όταν πρόκειται να καταγγείλει «ξεπουλήματα» ή «μειοδοσίες», που έχει άποψη ακόμα και για την «κύρια αντίθεση στις νήσους Φίτζι» (που λέει ο λόγος), όταν του ζητήθηκε να σχολιάσει όσα ειπώθηκαν στη Βουλή περί «επιλογής» της ένοπλης πάλης απάντησε ότι τον Διαμαντόπουλο «θα τον κρίνουν οι ψηφοφόροι του». Έτσι, ε; Φαίνεται πως θα έχει γίνει ανεξάρτητος βουλευτής ο Διαμαντόπουλος, κι εγώ δεν το πήρα χαμπάρι. Άλλοι πάλι, όμως, επιμένουν ότι, όχι, εξακολουθεί να ανήκει στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. **Α**

Ο ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ ΑΠΛΩΣ «ΕΠΕΛΕΞΕ» ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΠΑΛΗ, ΟΠΩΣ ΕΠΙΛΕΓΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΠΑΕΙ ΚΥΚΛΑΔΕΣ Ή ΠΗΛΙΟ

Mid-age midsummer

Ενα από τα μυστικά που σου λέει η μέση ηλικία είναι ότι είχες υπερεκτιμήσει το καλοκαίρι. Πληρώνεις κάτι παραπάνω, αλλά το μαθαίνεις και αυτό. Πρώτα, όμως, πρέπει να γδάρεις τα πόδια στα βράχια, να κάψεις την πλάτη με κοσμική ακτινοβολία και να εκθέσεις το στήθος στα παγωμένα δάχτυλα της θάλασσας. Να παλέψεις με ανέμους και τέρατα, στα οποία πολύ πιθανό να είσαι αλλεργικός. Να αφύσεις τον ιδρώτα σου παντού. Να κυνηγήσεις τη σκιά πάνω στην άμμο. Η μύτη σου να γευτεί οσμές που θα τρώμαζε να αναγνωρίσει. Μέχρι που έρχεται η κρίσιμη στιγμή. Προσπαθείς να πιάσεις το τιμόνι που καίει και μαζί του πιάσεις και το νόημα. Το καλοκαίρι είναι ένα πλεκτό φτιαγμένο από μικρές απάτες, lifestyle δοξασίες και νεκροζώντανες αναμνήσεις παιδικών χρόνων. Μια ταλαιπωρία. Ναι, συμφωνούμε ότι κάποια πράγματα γίνονται ευκολότερα το καλοκαίρι. Δεν έχεις έξοδα θέρμανσης, ντύνεται πιο εύκολα και χαλαρώνουν οι ρυθμοί στη δουλειά – αν φυσικά έχεις δουλειά. Επίσης είναι αλήθεια ότι βελτιώνεις τη σχέση σου με τη φύση, ό,τι έχει επιζήσει τέλος πάντων, ενώ οι βραδιές δύνανται να προεκταθούν ως τις παρυφές της μέρας. Από την άλλη, βέβαια, όλα αυτά έχουν έξοδα και απαιτήσεις. Το καλοκαίρι οφείλεις να σχεδιάζεις διακοπές – δυστυχώς όχι μόνο τις δικές σου. Πρέπει να αδυνατίσεις για να αισθάνεσαι λιγότερη μειονεξία στην παραλία. Στην περίπτωση δε που βιώνεις την πρώτη νιότη, είναι επιτακτική ανάγκη να ερωτευτείς ή να κάνεις ασταμάτητα σεξ, ενίοτε και με αγνώστους. Έρχεται, όμως, η μέση ηλικία με τη μορφή της αγαπημένης σου δασκάλας και σιγά-σιγά λέει την αλήθεια. Προτιμά τα βράδια. Είναι η στιγμή που ακούς στο διπλανό μπαλκόνι το πιρούνι να βρίσκει το πιάτο, όταν κόβει το καρπούζι. Η τηλεόραση του απέναντι κάτι σου λέει με σήματα μορς και εσύ της απαντάς με σήματα καπνού από το φιδάκι για τα κουνούπια – το μόνο που καίγεται για σένα.

Δεν διαφωνώ μαζί σας, το καλοκαίρι είναι σπαρμένο με υπέροχες εικόνες. Όμως φοβάμαι ότι, όσο μεγαλώνεις, αγνοείς το τοπίο και προσπαθείς να δεις τις λεπτομέρειες. Πιθανότατα φταίει και η πρεσβυωπία. Τα τελευταία χρόνια ξορκίζω τα καλοκαίρια μου μέσα σε πρόσωπα και μικρές σκηνές. Βλέπω ένα ζευγάρι, γύρω στα σαράντα, να τρώει σε παραλιακή ταβέρνα. Ένα νεκρό χταπόδι πάει πέρα-δώθε σαν εσώρουχο στο σχοινί, έντομα ηλεκτροβολούνται από το πορτοκαλί φως, ο ιδρωμένος σερβιτόρος έχει δέκα πιάτα στο χέρι, το νκείο παίζει κάτι παλιό. Και αυτοί αμίλητοι, με μια άβυσσο και μια χωριάτικη ανάμεσά τους. Εκείνη μαυρισμένη, σε άσπρο μακό φόρεμα. Εκείνος πάχυνε. Δεν έχουν τι να πουν. Γιατί τα έχουν πει όλα και ακόμα και τα λόγια κάποτε τελειώνουν.

Rooms to let. Πολυκατοικίες φυτεμένες κοντά σε σκαμμένες αμμουδιές. Γκριζες. Χρώμα παίρνουν μόνο από τις απλωμένες πετσέτες. Ένα μωρό κλαίει. Μπορεί και περισσότερα. Κάποιος παρακολουθεί δελτίο ειδήσεων. Ανεβάζει τη φωνή εκεί που λέει για τις πυρκαγιές. Ένα καζανάκι σχολιάζει περί κάθαρσης και λύτρωσης. Δύο καυγάδες προσπαθούν να βρουν σιωπή για να κρυφτούν. Μία εφημερίδα βρίσκει με δύναμη στον τοίχο. Αίμα πάνω στο πρόσωπο του παικταρά που θα πάρει ο γαύρος –σκοτώνει έντομα. Και στις πλαστικές καρέκλες του μπαλκονιού γέροι και γριές που κοιτάζουν αμίλητοι κάτω στο δρόμο, λες και μετρούν τα καρπούζια στην καρότσα. Τρία παιδιά τσιρίζουν πίσω από μια μπάλα. Γονείς δεν έχουν τα μαλακισμένα;

Εσύ στην παραλία. Αργά το απόγευμα. Οι σκέψεις έρχονται μαζί με τα κουνούπια. Και σου λένε ότι το πρόβλημα που έχεις με τα καλοκαίρια είναι η πουστία που σου έπαιξαν όταν ήσουν πιστιρικάς. Τότε που νόμιζες ότι όλα θα κρατήσουν για πάντα. Τα καλοκαίρια έφαγες τις μεγαλύτερες απάτες της ζωής σου. Διότι, μέγαλε, αυτό που σου λείπει περισσότερο είναι σε κάποιο καλοκαίρι πίσω σου. Το βλέπεις, αλλά δεν μπορείς να γυρίσεις να το πάρεις. Δεν μπορείς να πας πουθενά. Μένεις εκεί, με τα δάχτυλα να σκάβουν την άμμο και τη σκιά σου να μακραίνει στο νλιοβασίλημα, μέχρι να γίνει σκοτάδι και αυτή. ●

→ giannakidis@protagon.gr

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΚΑΡΑΒΑΚΙ

Του ΣΠΥΡΟΥ
ΒΟΥΓΙΑ

Υστερα από πολλή σκέψη και δισταγμούς και αφού μάζεψα πολλές και συχνά αντικρουόμενες πληροφορίες και γνώμες από φίλους που μένουν στην απέναντι ακτή του Θερμαϊκού, που σημαίνει Περαία - Μπαχτσέ Τσιφλικ (Νέοι Επιβάτες) - Αγία Τριάδα, αποφάσισα να κάνω τελικά τη διαδρομή για να σχηματίσω τη δική μου άποψη. Είχα ανησυχήσει, είναι αλήθεια, πολύ πριν από μήνες, όταν έμαθα για την «πilotική», όπως ονομάστηκε, δρομολόγηση 2 πλοιαρίων, του «Κωσταντή» και του «Αη-Γιώργη», με πρωτοβουλία πρώην αντιπεριφερειάρχη που κατέβαινε υποψήφιος δήμαρχος στην περιοχή. Υστερα από τριάντα περίπου χρόνια προσπάθειας για ένα σύγχρονο σύστημα θαλάσσιας συγκοινωνίας (με ταχύπλοα σκάφη που θα εκτελούν πυκνά δρομολόγια χειμώνα-καλοκαίρι και πλωτές όμορφες στάσεις για τους επιβάτες), που μοιάζει τώρα για πρώτη φορά να γίνεται από όνειρο πραγματικότητα, φοβόμουν ότι το πρόχειρο αυτό πείραμα (με σκάφη παλιάς τεχνολογίας, αραιά δρομολόγια, χωρίς λιμενικές εγκαταστάσεις και σταθμούς αναμονής του κοινού) θα μπορούσε να δυσφημήσει την ιδέα και να απογοητεύσει τον κόσμο και τους επίδοξους επενδυτές.

Την προ-προηγούμενη Πέμπτη, λοιπόν, απογευματάκι, αφού τσέκαρα και διασταύρωσα με σχετική δυσκολία τις πραγματικές ώρες αφίξεων και αναχωρήσεων στο διαδίκτυο και στην είσοδο του λιμανιού (5 δρομολόγια τη μέρα ανά κατεύθυνση), ξεκίνησα για την πρώτη προβλήτα να προλάβω το δρομολόγιο των 7. Ήταν, αν θυμάστε, ένα πολύ ωραίο απόγευμα εκείνο. Ο ήλιος είχε μόλις αρχίσει να χαμηλώνει και διύλιζε παράξενα το φως και, όπως περπατούσα στο κράσπεδο της παραλίας, όλα έμοιαζαν παλιά και περασμένα. Τότε είδα από τη θάλασσα να 'ρχεται το караβάκι, μια μικρή κουκίδα

στην αρχή που διαρκώς μεγάλωνε. Ήταν αυτό που έβλεπα κάθε φορά μικρός, όταν το περίμενα με λαχτάρα στο ίδιο σημείο, κρατώντας σφιχτά το χέρι (ή το φουστάνι;) της μπτέρας μου και προσπαθώντας να αναγνωρίσω ποιο είναι και σε πόση ώρα φτάνει. Μόλις είχε καβατζάρει το μικρό Καραμπουρνάκι και, επομένως, ήθελε, υπολόγισα, ακόμη κανένα τέταρτο. Έμοιαζε πιο πολύ με τη «Λευκή», πιο μικρό από την «Εγνατία» ή τη «Θεσσαλονίκη». Είχαν όμως περάσει πάνω από 45 χρόνια από τότε, εγώ ήμουν ένας άλλος και μόνο το караβάκι έμοιαζε ίδιο, ο «Κωσταντής», που έδεσε λίγο αργότερα στην άκρη της προβλήτας.

Κάθισα σε μια άκρη κι έκοβα κίνηση πίσω από το μαύρο μου γυαλί. Το καράβι ήταν γεμάτο και ξεφόρτωνε κόσμο που γυρνούσε από τη θάλασσα. Μέτρησα πάνω από 150 άτομα (υστερα έχασα το λογαριασμό γιατί κάποιοι ανυπόμονοι άρχισαν να μπουκάρουν). Ήταν πολλά νέα παιδιά, ζευγάρια χαμογελαστά με μαγιό και βερμούδες, άλλοι με ποδήλατα που είχαν μαζί, αλλά και πιο ηλικιωμένοι, άνθρωποι λαϊκοί, θείες με ανοιχτόχρωμα πάνινα καπελάκια (από αυτά που φορούν και μέσα στη θάλασσα) και εμπριμέ ελαφρές ρομπίτσες πάνω από αρκετά εμφανές κομπινεζόν. Το θέαμα ήταν τόσο ενδιαφέρον και γοητευτικό που μόλις πρόλαβα να μπω τελευταίος. Δεν ήμασταν πάνω από τριάντα-σαράντα άτομα και μπορούσα να καθίσω όπου ήθελα, δηλαδή παντού.

Ο «Κωσταντής» είναι ένα παλιό αλλά αρκετά καλά διατηρημένο σκάφος μεσαίου μεγέθους, που δείχνει «περπατημένο» και αυτό δημιουργεί μια στοιχειώδη αίσθηση εμπιστοσύνης για ήμερες και προστατευμένες διαδρομές, εννοείται, και σχετικά

μικρές αποστάσεις. Όπως έγραφε και η απόδειξη που μας δόθηκε για εισιτήριο (που κοστίζει €2,5), η έδρα του είναι τα Παλούκια Σαλαμίνας και έκανε, προφανώς, μέχρι τώρα, τη σύνδεση του νησιού με τον Πειραιά. Θυμάμαι πολλά χρόνια τον ιδιοκτήτη να με επισκέπτεται στο γραφείο (στη Θεσσαλονίκη ή στο υπουργείο) και να ρωτάει για την πρόοδο του έργου, εκδηλώνοντας ανυπόμονα το ενδιαφέρον του. Του απαντούσα πως πρέπει να περιμένει την κατασκευή κάποιων μικρών λιμενικών και των αναγκαίων εκβαθύνσεων στις στάσεις, τους κλειστούς σταθμούς αναμονής των επιβατών που είναι απαραίτητοι ιδιαίτερα το χειμώνα και τον ανοιχτό διεθνή διαγωνισμό για την επιλογή των σκαφών με τις καλύτερες δυνατές προδιαγραφές. Είδε κι απόειδε, φαίνεται, και σκέφτηκε ότι «το καλό το παλικάρι ξέρει κι άλλο μονοπάτι», ειδικά στην Ελλάδα, που και τα παλικάρια είναι πολλά αλλά και μονοπάτια υπάρχουν παντού. Έτσι, βρέθηκα πάνω στον «Κωσταντή», να κάνω την πολυπόθητη διαδρομή προς την Περαία, λίγο ανήσυχος, μάλλον αμήχανος και, σίγουρα, πολύ συγκινημένος.

Το πρώτο μισό της διαδρομής το έβγαλα στην πρύμνη, αφού ήταν αδύνατο να πάρω το βλέμμα μου από την πόλη. Είχα καιρό να δω τη Θεσσαλονίκη από τη θάλασσα (έχουν κοπεί τα δρομολόγια για τα νησιά) και η θέα της μου έκοψε και πάλι την ανάσα. Αυτή η πλευρά της είναι κοίλη, δηλαδή θηλυκή, και, όπως αγκαλιάζει ζεστά τον κόλπο και απλώνεται αμφιθεατρικά στις παρυφές των λόφων, θυμίζει (συγχωρείστε μου την παρομοίωση) μια κάπως ώριμη, αλλά γεμάτη πάθος καλλονή που σε γεμίζει (ανεκπλήρωτες, συνήθως) υποσχέσεις. Αυτό το αίσθημα είναι προφανώς εντονότερο όταν την προσεγγίζεις, επιστρέφοντας από κάποιο ταξίδι. Εμείς,

Ο «Κωσταντής» είναι «περπατημένος», και αυτό δημιουργεί αίσθηση εμπιστοσύνης για ήμερες και προστατευμένες διαδρομές.

τελευταίο κομμάτι της διαδρομής.

Η περιοχή του Θερμαϊκού άλλαξε πολύ τα τελευταία χρόνια. Πρώτα αναπτύχθηκε η σχετικά φθηνή περιαστική κατοικία και ακολούθησαν οι υπηρεσίες αναψυχής, με πλεονέκτημα την άμεση επαφή με τη θάλασσα, το δυτικό προσανατολισμό και την υπέροχη θέα της πόλης απέναντι. Οι πίσω λόφοι άσπρισαν απ' τα σπίτια και το μόνο εμπόδιο είναι η δυσκολία της σύνδεσης με την πόλη, που η θαλάσσια συγκοινωνία μπορεί να καλύψει σε μεγάλο βαθμό. Πάνω στο караβάκι μοίραζαν ήδη διαφημιστικά και εκπτωτικά κουπόνια για ταβέρνες, καφέ και μπαράκια, κάτι που σημαίνει ότι είχαν ήδη φανεί τα πρώτα θετικά αποτελέσματα. Δεν διέφερε και πολύ από παλιά, που οι σερβιτόροι από τα καφέ-εστιατόρια μας περίμεναν να καθίσουμε στα τραπέζια που ήταν αραδιασμένα στην άμμο κάτω από τα λιμά αρμυρίκια ή τις τέντες. Δικαιούμασταν, θυμάμαι, με την αδερφή μου, μια μερίδα πατάτες τηγανιτές διά δύο και ενίοτε μια πορτοκαλάδα ή γκαζόζα. Κάποιο τζουκμποξ έπαιζε το «Greenfields» και το αγαπημένο μου «Surfing bird» (το γνωστό παπαού-μάου-μάου), που με είχε τρελάνει. Με το ζόρι μάς έντυνε η μητέρα μου να φύγουμε και τρέχαμε να προλάβουμε το μεσημεριανό δρομολόγιο.

Ο «Κωσταντής» έδεσε στην Περαία σε 50 λεπτά και έκανε άλλα δέκα (μαζί με τη στάση) για τους Νέους Επιβάτες. Είχε πάει 8 αλλά έβλεπες ακόμη σκούρα κεφαλάκια κολυμβητών που μούλιαζαν ακίνητοι στο ζεστό (και αρκετά καθαρό, υποθέτω) νερό, χαζεύοντας το καράβι. Αργόσχολοι ψαράδες μετέφεραν τις πετονιές τους από την άλλη πλευρά, πιτσιρίκια με μαγιού πλατσούριζαν στα ρηκά δίπλα στη γέφυρα, όπου η ακτομηχανική της φύσης δημιούργησε τα τελευταία χρόνια μικρές νησίδες λάσπης.

Είδα κοντσονάτους παπούδες να μας καλωσορίζουν με ωραίο, λιγάκι ξεδοντιασμένο χαμόγελο και, για μια στιγμή, το μάτι μου πήρε ανάμεσά τους με σορτσάκι τον Πιερ-Πάολο Παζολίνι. Πριν προλάβω να τον πλησιάσω, διέκρινα το φίλο που με περίμενε και μου φώναζε, από ώρα, κουνώντας τα χέρια.

Εδώ σταματάει και η αφήγηση της εμπειρίας μου με τον «Κωσταντή». Το συμπέρασμα που έβγαλα είναι ότι δεν μπορεί να προσφέρει το επιθυμητό επίπεδο μιας γρήγορης και αξιόπιστης θαλάσσιας συγκοινωνίας, που έχουν ανάγκη οι πολίτες για τις καθημερινές τους μετακινήσεις. Το ίδιο βράδυ, ένα ξαφνικό μπουρίνι δεν του επέτρεψε να δέσει και γύρισε στη Θεσσαλονίκη. Επέστρεψα κι εγώ με αυτοκίνητο και έχασα την ευκαιρία να πλησιάσω την πόλη από τη θάλασσα. Θα ξαναδοκιμάσω, όμως. Γιατί πρόκειται για ένα πολύ γραφικό και ανθρώπινο μέσο μεταφοράς, που, αν θέλεις να αφιερώσεις, μπορεί να σε ταξιδέψει υπέροχα πίσω στο χρόνο. **A**

όμως, ατυχώς απομακρυνόμασταν, οπότε, μόλις παρακάψαμε το Καραμπουρνάκι, η εικόνα άρχισε να ξεθωριάζει και επέστρεψα στη θέση μου.

Το караβάκι πήγαινε αργά, προφανώς για οικονομία, αλλά αυτό δεν πείραζε καθόλου, αφού κανείς δεν έμοιαζε να βιάζεται. Φυσούσε ένα ελαφρό αεράκι και η θερμοκρασία ήταν ιδανική. Ο ήλιος έπεφτε προς τη δύση, η ζέση της ημέρας είχε υποχωρήσει και το φως ήταν καθαρό και διάφανο, δίνοντας στην ατμόσφαιρα ένα υπαρκτικό, σχεδόν σκανδιναβικό, που στην πραγματικότητα δεν υπήρχε. Έπιασα κουβέντα με αρκετό κόσμο στον εξώστη. Οι περισσότεροι νόμιζαν ότι αυτό είναι το σύστημα συγκοινωνίας που παλεύουμε τόσα χρόνια, αλλά ήταν αρκετά ευχαριστημένοι και ρωτούσαν πότε θα μπει δεύτερο σκάφος για να πυκνώσουν τα δρομολόγια. Ένας μιλούσε δυνατά στο κινητό περιγράφοντας την κατάσταση: «μιλάμε για ποιότητα, φιλαράκι...». Δεν ήθελα να τους χαλάσω τη διάθεση με γκρίνιες και επιφυλάξεις και απαντούσα θετικά, αν και κάπως αόριστα. Όλοι φαινόταν να μην έχουν παράπονο (μάλιστα με παραπλανούσε το φως;) ανάλαφροι και χαρούμενοι, σχεδόν ευτυχισμένοι. Καθώς πλησιάζαμε πια στην Περαία, διάλεξα μια ήσυχη πολυθρόνα μπροστά, θέλοντας να απολαύσω το

ΒΡΕΘΗΚΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ «ΚΩΣΤΑΝΤΗ», ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΗΝ ΠΟΛΥΠΟΘΗΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΕΡΑΙΑ, ΛΙΓΟ ΑΝΗΣΥΧΟΣ, ΜΑΛΛΟΝ ΑΜΗΧΑΝΟΣ ΚΑΙ, ΣΙΓΟΥΡΑ, ΠΟΛΥ ΣΥΓΚΙΝΗΜΕΝΟΣ

JOHNNIE WALKER DOUBLE BLACK

Winner takes ... double

Double σημαίνει απλά ότι... τα έχεις πάρει όλα, μου είπε πριν από καιρό ένας φίλος, περιγράφοντάς μου δίχως να το ξέρει –και με έναν τρόπο που κανένας γευσσιγνώστης δεν θα τα κατάφερνε– τη βαθύτερη ουσία του Johnnie Walker Double Black. Είναι όμως ακριβώς έτσι. Double σημαίνει πως κάθε διαθέσιμος τίτλος είναι δικός σου, πως οποιοδήποτε τρόπαιο έχεις επιλέξει να διεκδικήσεις το έχεις κατακτήσει.

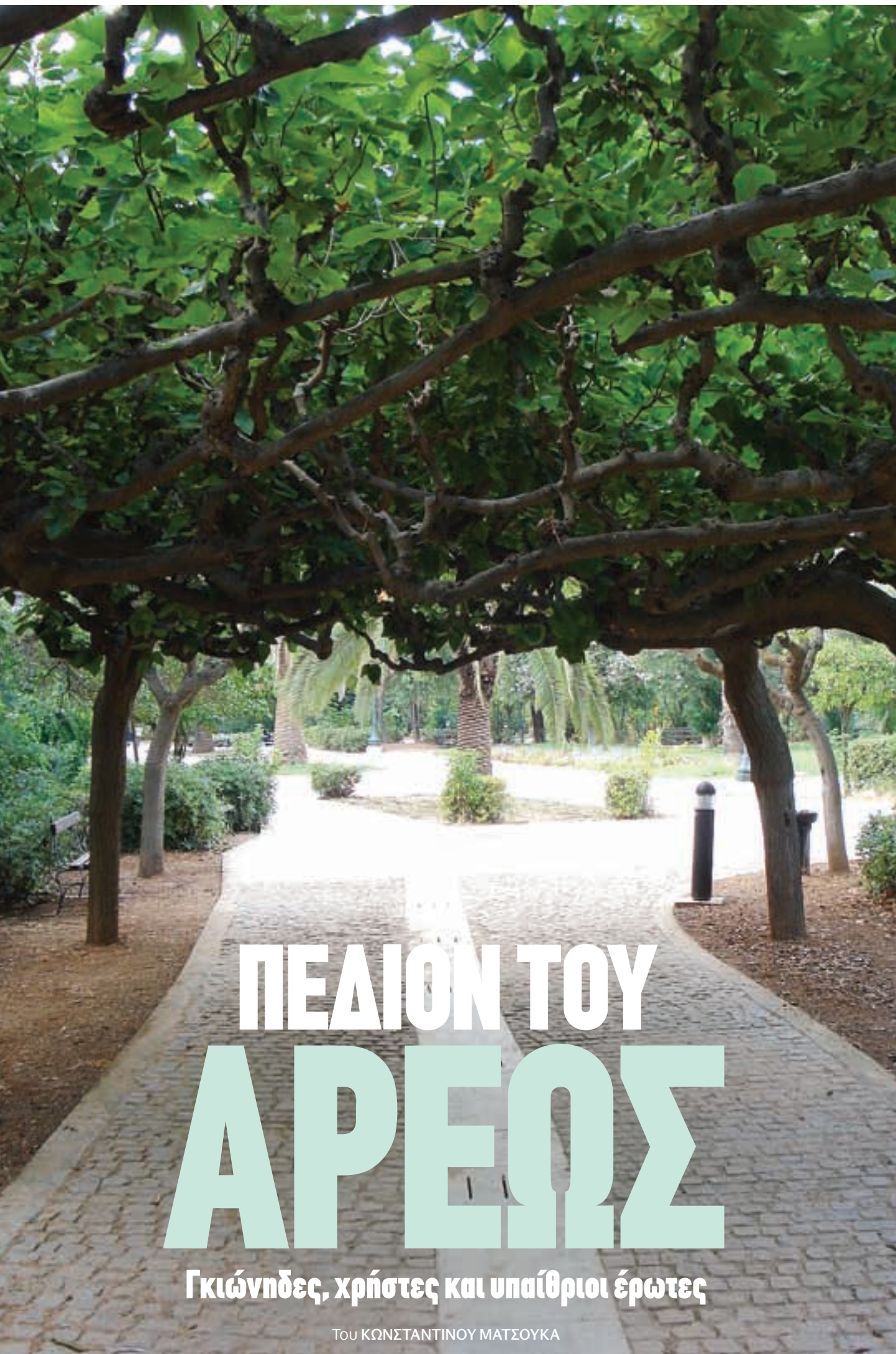
Έτσι και το Johnnie Walker Double Black, που πρόφατα βραβεύτηκε με το διπλό Χρυσό στο San Francisco World Spirits Competition, έναν από τους μεγαλύτερους διαγωνισμούς στον κόσμο, ανάμεσα σε περίπου 1.500 spirits.

Ένα μοναδικά πολυσύνθετο blend, με δυναμική, απίθανα σαγηνευτικά –διπλά καπνιστή– γεύση και άρωμα. Ένα whisky που έχει τον τρόπο να σου υποβάλλει το σεβασμό, όμοια με ένα κινηματογραφικό αριστούργημα, έναν πίνακα των μεγάλων μαέστρων της Αναγέννησης, ένα κονταέρτο του Βιβάλντι.

Γεμάτο ένταση μα και απαλό, υπέροχα καπνιστό, πλημμυρισμένο αρώματα ξηρών φρούτων και κρεμώδους βανίλιας. Πραγματικά εξαιρετικό, ταιριάζει υπέροχα με μαύρη σοκολάτα, όπως και δυο τρεις σταγόνες orange bitter.

Ότι λέξεις JOHNNIE WALKER DOUBLE BLACK, καθώς και η φιγούρα του περπατητή και τα συναφή λογότυπα αποτελούν εμπορικά σήματα. © John Walker & Sons 2014

ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Γκιώνηδες, χρήστες και υπαίθριοι έρωτες

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

«Είμαι το ΔΑΣΑΚΙ πίσω από τα Δικαστήρια (πρώην σχολή Ευελπίδων) και ΜΟΥ ΚΟΨΑΝΕ ΤΟ ΝΕΡΟ! Σας καλώ μαζί με την οικογένειά μου που ζει εδώ (τα Κοτούφια, τις Δεκαοχτούρες, τους Τσαλαπετεινούς, τις Σουσουράδες, τις Καρδερίνες, τους Τσαλαπετεινούς, τους Γκιώνηδες τις Γάτες, τους Σκύλους και τις Χελώνες) σε Γενική Συνέλευση Κατοίκων στις 25 Ιουνίου 2014».

Η μικρή αφίσα επάνω στον κορμό του πεύκου μάλλον έλεγε αλήθεια. Το τεκμηρίωναν τα ξερά, πεσμένα δέντρα που δεν είχαν αντικατασταθεί, το χώμα το οργωμένο από μηχανάκια. Αν όμως το Δασάκι είναι ο φτωχός (μη περιφραγμένος, μη φωτισμένος) συγγενής σε σχέση με το διπλανό Πεδίο του Αρεώς, ούτε κι εκείνο είναι σε πολύ καλή κατάσταση. Παρά την ανάπλασή του 2010 των δέκα εκατομμυρίων ευρώ, δεν δείχνει να έχει γίνει προϋπολογισμός για συντήρηση των υποδομών. Μόλις στην αρχή του καλοκαιριού, για παράδειγμα, η συντήρηση των δέντρων και των φυτών του έγινε από τους Εθελοντές Οικολόγους Αττικής που του αφιέρωσαν ένα μήνα εργασιών πριν μετακινηθούν βόρεια.

Νερό εδώ υπάρχει, και άφθονο, μιας και έχει προστεθεί υπόγειο δίκτυο άρδευσης πολλών χιλιομέτρων. Στις βρύσες του πάρκου ξεδιψούν οι επισκέπτες και τα ζώα του κι επίσης πλένονται (συνήθως αργά το βράδυ) όσοι στην ευρύτερη περιοχή δεν έχουν το προνόμιο μιας στέγης πάνω από το κεφάλι τους, με τρεχούμενο νερό. Στο κεντρικό, δε, συντριβάνι του πάρκου, ημέρες ντάλας, κόσμος και κοσμάκης απολαμβάνουν το μπάνιο τους, με πλήρη ένδυση. Στη χαρούμενη φασαρία πρωτοστατεί συχνά το Πακιστάν, που κατεβαίνει κάθιδρο μετά από το παιχνίδι κρίκετ επάνω στην πλατεία Πρωτομαγιάς.

Τα βράδια ωστόσο η εικόνα αλλάζει σε τοπίο από ρομαντικό εφιάλτη. Ο φωτισμός έχει γίνει δυσεύρετος καθώς το φιλόδοξο δίκτυο φωτισμού του 2010 έχει σταδιακά ξηλωθεί – από αμέλεια αλλά και από δολιοφθορές. Οι εραστές του πάρκου, του οποίου οι φυλλωσιές φιλοξενούν εδώ και δεκαετίες τις υπαίθριες συνευρέσεις των αντρών της Αθήνας, θεωρούν πως εδώ δεν αρμόζει ο ο ίδιος φωτισμός μ' ένα Mall και πως οι πολυέλαιοι των ευκαλύπτων δεν χρειάζονται ηλεκτρισμό.

Σίγουρο σημάδι εγκατάλειψης, οπωσδήποτε οι για βδομάδες ανέγγιχτοι κάδοι σκουπιδιών που δημιουργούν μικρές, και διαρκώς εξαπλούμενες, νησίδες εντροπίας. Μέχρι πριν λίγους μήνες, προσωρινοί εργαζόμενοι έκαναν ένα βασικό νοικοκύρεμα και οι επισκέπτες έμπαιναν σ' ένα πάρκο που δεν ήταν διάσπαρτο με κηλίδες πλαστικού. Με τη λήξη

όμως των τρίμηνων συμβάσεων, και λόγω της διοικητικής περιπλοκότητας του Πεδίου, βασικά θέματα συντήρησης έχουν επανενοικήσει και μένουν άλυτα.

Παρόλα αυτά, ένα πολύτροπο πλήθος επισκεπτών συνεχίζει να προσέρχεται. Προσέλευση που ευνοείται από την πολυδαίδαλη γεωγραφία του πάρκου με τις πάμπολλες, λίγο πολύ απομονωμένες αλέες και πλατείες. Joggers και πεζοπόροι, ταϊστές περιστερών, παρέες εφήβων με ποδήλατα, συνταξιούχοι με το τάβλι υπό μάλλης, μαμάδες στις παιδικές χαρές που συνομιλούν μεταξύ τους στα ρωσικά, τα αραβικά, τα ουρντού. Επιπλέον, στην κεντρική αλέα που καταλήγει στο άγαλμα του Έφιππου Κωνσταντίνου, μπροστά στην πλατεία Αιγύπτου, εδράζεται μια φυλή αλλιωτική από τις άλλες. Εδώ και αρκετούς μήνες, οι χρήστες της Τσοίτσα και της Ομόνοιας έχουν βρει εδώ απάγγειο και χαλαρώνουν στα παγκάκια με τις στρογγυλές, από γυαλί ηλεκτρικής λάμπας, πίπες του shisha στο χέρι. Η made-in-greece κρυσταλλική μεθαμφεταμίνη παρέχει την πιο απολαυστική κακουχία σε Έλληνες και ξένους, κάθε φύλου και ηλικίας. Που όμως μοιάζουν όλοι μεταξύ τους καθώς ιδρυματοποιούνται μέσα στον εθισμό, κλειδωμένοι έξω από το συλλογικό χρόνο, από το ίδιο τους το σώμα. Λείπουν πάντως ολωσδιόλου οι διενέξεις και η επιθετικότητα που υποτίθεται πως προκαλεί η «κοκαΐνη των φτωχών».

Άλλη αξιομνημόνευτη φυλή του Πεδίου του Άρεως, οι περιπατητές των σκύλων. Κάθε ώρα

της ημέρας, βρέξει χιονίσει, κάποιου το τετράποδο –είτε το γκριφόν της ώριμης κυρίας, είτε το ροτβάιλερ του Ρουμάνου μποντιμπιλι-ντερά– θα έχει μία ανάγκη που δεν γίνεται να αναβληθεί. Αφραυτού, το δημόσιο, κοινόχρηστο Χώμα αποτελεί μέσα στην πόλη ένα φυσικό πόρο όπου οι σκύλοι δεν χορταίνουν να κυλιούνται και να καλπάζουν. Την αξία του γνωρίζουν το ίδιο καλά και τα παιδιά που δεν δείχνουν ποτέ να βαριούνται την ευεργετική, οργανική του ενέργεια σε αντίθεση με τα πλαστικά παιχνίδια τους.

(Συνειρμός επάνω στους κύνες και το πλαστικό: οι σκύλοι δεν έχουν κανένα πρόβλημα να ξεχωρίσουν το μπλε και το κίτρινο, ενώ το πράσινο και το κόκκινο τους είναι ακαθόριστα. Είναι μία από τις πληροφορίες που διακινούνται στις σκυλοκουβέντες του πάρκου.)

Επιπλέον, τα σκυλιά, λένε αυτοί που τα αγαπούν, έχουν εξισοροπιστική επίδραση. Προφυλάσσουν τον κάτοχό τους τόσο από τη νευρωτική ακαμψία όσο και από τη δυστοπική επιθυμία, κρατώντας τον προσδεμένο στο ζωντανό, ενσώματο τώρα. «Ένα από τα καλά της διαφορετικότητας του σκύλου είναι ότι επεκτείνει την εμβέλεια των πραγμάτων αυτού του κόσμου που είναι μυστηριώδη» γρά-

φει ο Νεοζηλανδός Ian Wedde.* «Βγάζοντας βόλτα τον Βίνσεντ, έχω μάθει να σκέφτομαι καλύτερα. Η όρεξη και η περιέργειά του για καινούργια πράγματα και συναναστροφές, εμπλουτίζουν την άγνοιά μου».

Αυτή είναι μια αντίληψη κοινή σε πολλούς «ιδιοκτήτες» σκύλων. Εκείνοι που κατανοούν την ανάγκη του σκύλου τους για κοινωνικές σχέσεις και εξερεύνηση δείχνουν χαλαροί και γελάνε εύκολα, αλλά χωρίς αίσθηση ανωτερότητας. Οι άλλοι που σφίγγουν συνέχεια το λουρί δείχνουν να κάνουν αγγαρεία και τα σκυλιά τους τείνουν να είναι ακοινωνήτα και επιθετικά.

«Οι Στωικοί πίστευαν ότι εκείνο που μας κάνει δυστυχείς είναι οι άστοχες προσδοκίες και ότι η βάση της ευτυχίας είναι η ελευθερία και η φιλότιτα» καταλήγει ο Wedde. «Νομίζω πως όσοι δεν κατανοούν την ανάγκη των σκύλων τους για κοινωνική ζωή, αντί για εγχειρίδια εκπαίδευσης σκύλων, καλύτερα να διαβάσουν Επικούρο και Σενέκα».

Πεδίο του Άρεως: ένας ανοιχτός ναός που τα τοιχώματά του ριπιδίζουν/ καταφύγιο ανέστιων ερώτων/ ζωτικός πνεύμονας της ζωντανής Αθήνας/ διοικητικός πονοκέφαλος της Υπερνομαρχίας Αττικής/ κολυμβήθρα του Σιλβάμ... Πολύτιμο. ■

ΣΙΓΟΥΡΟ ΣΗΜΑΔΙ
ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ,
ΟΙ ΓΙΑ ΒΔΟΜΑΔΕΣ
ΑΝΕΓΓΙΧΤΟΙ ΚΑΔΟΙ
ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ ΠΟΥ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ
ΜΙΚΡΕΣ, ΔΙΑΡΚΩΣ
ΕΞΑΠΛΟΥΜΕΝΕΣ,
ΝΗΣΙΔΕΣ
ΕΝΤΡΟΠΙΑΣ

* Ian Wedde, «Walking the Dog στο Making Ends Meet» (Ουέλινκτον, Νέα Ζηλανδία, Victoria Uni Press 2005), 357-58.

INFO: Το τελευταίο βιβλίο του Κ. Ματσούκα «Για τέσσερα χέρια», που συνέγραψε με τη Μαρία Τοπάλη, κυκλοφορεί από τις εκδ. Γαβριηλίδης

ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ήφυκέρια

Τραγούδια της Αγάπης και της Μεσογείου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

25 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΣΗΣ 21:00

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ:
DILEK KOÇ
(Τουρκία)

ANDRÉ MAIA
(Πορτογαλία)

DASHO KURTI
(Αλβανία)

ΧΟΡΗΓΟΣ:

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ: 10€ ΕΙΣΟΔΟΣ: 12€

210 7282333 megaron.gr

ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ - CRICOS

Ο Ελληνοαυστραλός μπεστοσελερίστας μιλάει για το νέο του βιβλίο στην Α.Υ.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ
Φωτογραφία:
ΚΩΣΤΑΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ

Το γράψιμο δεν είναι σημαντικότερο από το

Δεδομένου ότι λογοτεχνικές συναθροίσεις δεν αποτελούν την πιο κοσμοβριθή δραστηριότητα σε αυτή τη χώρα, η πρόσφατη ελληνική τουρνέ του Χρήστου Τσιόλκα εξέπληξε. Δύομισι ώρες κράτησε το κοινό του καθηλωμένο στον κήπο του ES στη Θεσσαλονίκη μιλώντας φιλότιμα, σπαστά ελληνικά με πρόδηλη αγωνία να εκφραστεί ο 48χρονος συγγραφέας, σε μια ξεχωριστή εκδήλωση την οποία παρουσίασε η Α.Υ.

Αφορμή της περιοδείας του σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πάτρα, η κυκλοφορία του μυθιστορήματος «Μπαρακούντα» (μτφ. Άννα Παπασταύρου, εκδ. Ωκεανίδα). Στο νέο αυτό βιβλίο, οι θεματικές της οικογένειας, της κοινωνικής τάξης και της σεξουαλικότητας, τις οποίες εξερεύνησε και στο περίφημο «Χαστούκι», επανέρχονται στο επίκεντρο της προβληματικής του μέσα από το πρόσωπο του Ντάνι Κέλι, ενός κολυμβητή με αξιώσεις πρωταθλητισμού τον οποίο παρακολουθούμε σε δύο παράλληλες χρονικές καμπές: στην εφηβική περίοδο της υπόσχεσης, και στην ενήλικη απόπειρα διαχείρισης της απόλυτης διάψευσης, όταν ο πρωταγωνιστής γίνεται «ένα χρέος που δεν μπορεί ποτέ να εξοφληθεί». Πώς κατόρθωσε ο Τσιόλκας να μετατρέψει έναν τέτοιο χαρακτήρα σε ουμανιστικό σύμβολο που μιλά στην ψυχή του κάθε αναγνώστη; Οι απαντήσεις ακολουθούν.

Πέρασαν 5 χρόνια από το «Χαστούκι», ένα βιβλίο το οποίο απέσπασε υποψηφιότητα για βραβείο Booker και έγινε τηλεοπτική σειρά.

Πόσο άλλαξε η ζωή σας έκτοτε πώς διαλέξατε το επόμενο θέμα σας; Χάρη στο «Χαστούκι», απόκτησα για πρώτη φορά στη ζωή μου οικονομική ελευθερία. Ταυτόχρονα βρέθηκα αντιμέτωπος με τη φωνή της αμφιβολίας, εκείνη που υποσκάπτει την επιτυχία με ένα επίμονο: δεν είσαι αρκετά καλός. Υποχρεωτικά πέρασα από μια διαδικασία εσωτερικής περιδίνησης – ποιος είμαι, γιατί γράφω, πώς θα κατορθώσω να απευθυνθώ πλέον σε όλους αυτούς τους καινούργιους αναγνώστες με τον πιο γλαφυρό τρόπο, αλλά και με πίστη απέναντι στον εαυτό μου; Από την πρώτη στιγμή που πήρα την απόφαση να γίνω λογοτέχνης έγραφα για εμένα τον ίδιο. Και πήγα να το χάσω αυτό. Τότε άκουσα τη φωνή του Ντάνι, ενός δεκατετράχρονου παιδιού. Είχα θελήσει να είναι κολυμβητής,

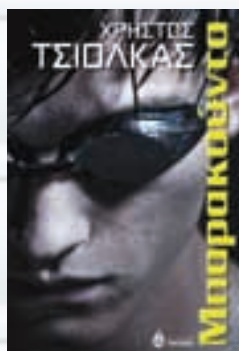
γιατί το ξέρω καλά το νερό. Έρχομαι από ένα κράτος που είναι ταυτόχρονα ήπειρος και νησί. Έχοντας θέσει επιπλέον πολλές φορές στον εαυτό μου το ερώτημα εάν είμαι Έλληνας ή Αυστραλός, καταλήγω στο ότι πατρίδα μου είναι το νερό.

Υποκινούμενος από το μότο «είμαι ο πιο δυνατός, ο πιο γρήγορος, ο καλύτερος», ο Ντάνι αποκόπτεται από το περιβάλλον του για να εισέλθει σε έναν κόσμο προνομίων ο οποίος θα του διαστρεβλώσει ανεπανόρθωτα τον ψυχισμό. Αναρωτιέμαι: είναι αναπόφευκτες τέτοιες μεταλλάξεις σε συνθήκες ακραίου ανταγωνισμού ή τις επιβάλλει ο ίδιος στον εαυτό του; Καθώς δεν είμαι ούτε πολιτικός ούτε οικονομολόγος, έχω την ελευθερία να πετάω πέτρες στο νερό, να θέτω ερωτήματα δίχως να υποδεικνύω τις λύσεις. Ο Ντάνι Κέλι ανταλλάσσει ένα σύμπαν οικείο με κάτι ολότελα ξένο. Κατόπιν όλα είναι αλλιώτικα. Η γλώσσα,

το ύφος, το ήθος, η κουλτούρα. Και στο πάθημά του προσωποποιείται ο μύθος της ισότητας στην Αυστραλία – σε όλο το δυτικό κόσμο, αν θέλετε. Υπήρξαμε μια κοινωνία ευκαιριών που τα τελευταία 15 χρόνια μετατράπηκε σε μια βάνουσα κοινωνία νικητών και χαμένων. Αυτός είναι ο κόσμος στον οποίο μεγαλώνει ο Ντάνι.

Όταν το μέλλον που ονειρεύτηκε για τον εαυτό του κομματιάζεται, ο Ντάνι αναπτύσσει μια ψυχοδομή όπου την οργή μπορεί να συναγωνιστεί μόνο η ντροπή. Και τότε ακριβώς το «Μπαρακούντα» παίρνει την πιο ενδια-

φέρουσα τροπή του, καθώς ο χαρακτήρας παύει να αυτοπροσδιορίζεται από τον πρωταθλητισμό και μετατρέπεται σε σύμβολο της ανθρώπινης συνθήκης. Τι θέλατε να εκφράσετε τοποθετώντας τον σε μια τόσο ακραία κατάσταση; Και πάλι θα στρέψω το ερώτημα στον εαυτό μου. Αναρωτιόμουν ο ίδιος: τι πάει να πει επιτυχία; Τι σημαίνει να κερδίσεις και να χάσεις τα πάντα; Πώς διαχειρίζεται κανείς το χάσμα ανάμεσα στο θρίαμβο και την καταισχύνη; Το αίσθημα της ντροπής δεν μου είναι άλλωστε καθόλου ξένο, έχω κάνει μάχες μαζί της από μικρός λόγω της σεξουαλικότητας μου. Ήθελα να εντυπώσω σε αυτά τα θέματα, αλλά όχι με τρόπο αναφορικό και εσωστρεφές. Το κολύμπι ήταν το αφηγηματικό εύρημα, καθώς ο αθλητής έχει κάτι που

σύντροφό μου

δεν διαθέτω. Περνά τη γραμμή και ξέρει πως είναι πρώτος. Ένας καλλιτέχνης δεν μπορεί ποτέ να έχει αυτή την επίγνωση, όσους επαίνους και αν κερδίσει. Και αν αμφότεροι ζουν με τον καθημερινό φόβο του ότι μπορεί να τα χάσουν όλα σε μια στιγμή, μέσα από τον Ντάνι θέλησα να απευθυνθώ σε εμένα και στις ρομαντικές μου βλέψεις, σύμφωνα με τις οποίες το γράψιμο οφείλει να είναι πάνω από όλα. Δεν είναι όμως σημαντικότερο από το σύντροφό μου. Ούτε από τους φίλους και την οικογένειά μου.

Σημαντικότερο βοήθημα αναρρίχησης του Ντάνι στον κόσμο των ανθρώπων είναι το διάβασμα, ενώ ολόκληρο το βιβλίο σας λειτουργεί και σαν μια γενναϊόδωρη φιλοφρόνηση προς τη μεγάλη κλασική λογοτεχνία, προς τον Σέξπιρ, τον Ντίκενς και τον Γκράχαμ Γκριν. Ζήσαμε για δυο-τρεις δεκαετίες στην Αυστραλία την επιβολή του μεταμοντερνισμού και του αυτοαναφορικού μυθιστορήματος. Δεν είμαι ενάντιος σε οποιοδήποτε λογοτεχνικό κίνημα, όταν ωστόσο αναλογίζομαι τη δική μου σχέση με το διάβασμα ε-πιστρέφω πάντοτε σε αυτά τα έργα, στις «Μεγάλες Προσδοκίες» και στα βιβλία που έχουν να πουν κάτι για τον άνθρωπο. Όχι για τον Έλληνα ή τον Αυστραλό, τον γκέι ή τον στρέιτ, αλλά τον ίδιο τον άνθρωπο.

Το τσαλάκωμα μετατρέπει τον Ντάνι σε αξιαγάπητο χαρακτήρα. Πρέπει να παραιτηθεί κανείς από τις απώτερες φιλοδοξίες του για να γίνει καλύτερος άνθρωπος; Η ταπεινοφροσύνη είναι σημαντικό κομμάτι της διαδικασίας ενηλικίωσης για τον καθένα μας. Η εξιλέωση, η συγχώρεση, η πίστη, αυτά είναι τα θέματα που στέκουν στο επίκεντρο των βιβλίων μου. Προσωπικά δεν έχω πια πίστη, διατηρώ όμως το χριστιανικό ήθος. Κάποια στιγμή έπαψα να πιστεύω στον Θεό και έβαλα στη θέση του τον κομμουνισμό, όμως τη δεκαετία του '90 ξεθώριασε και αυτός, μετατράπηκε σε μια νεκρή ρητορική. Στη θέση όλων αυτών επιδίωξα να καταδείξω τα κοινά που έχουμε όλοι οι άνθρωποι: τη συμπόνια, την αλληλοβοήθεια. Αυτό είναι συνοπτικά το «Μπαρακούντα»: μια ιστορία για το πώς μπορείς να γίνεις καλός άνθρωπος. **A**

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΠΙΑ ΠΙΣΤΗ, ΔΙΑΤΗΡΩ ΟΜΩΣ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΗΘΟΣ. ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΕΠΑΨΑ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΕΒΑΛΑ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ, ΟΜΩΣ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '90 ΞΕΘΩΡΙΑΣΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ, ΜΕΤΑΤΡΑΠΗΚΕ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Μεταξύ ηθικής
και εθνικού
συμφέροντος

Στην έρημη Λήμνο θέλει παρατημένο από τους Έλληνες τον Φιλοκλήτη ο Σοφοκλής. Εκεί θα επιστρέψουν ο Οδυσσεύς και ο Νεοπόλεμος προκειμένου να τον πάρουν μαζί τους στην Τροία, αυτόν και το τόξο του, ώστε να βγει αληθινός ο χρυσός για την «άλωση του Ιλίου». Οι πρωταγωνιστές της παράστασης που σκηνοθέτησε ο Κώστας Φιλίππου, Μιχαήλ Μαρμαρινός, Αιμίλιος Χειλάκης και Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης, έρχονται για την Α.Υ. αντιμέτωποι με τους ρόλους τους λίγο πριν την Επίδαυρο (18-19/7).

Της ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ
ΚΑΜΒΥΣΗ

Αιμίλιος Χειλάκης (Νεοπόλεμος)

Είναι ο Νεοπόλεμος ο πιο αθώος ήρωας που έχει υποδυθεί; Ο Νεοπόλεμος βρίσκεται ανάμεσα σε δύο πυλώνες: στην ηθική του ηρωικού ανθρώπου που είναι ο Φιλοκλήτης και το εθνικό-πολιτικό συμφέρον που εκπροσωπεί ο Οδυσσεύς. Ως γιος ενός ήρωα, του Αχιλλέα, είναι ένας στρατιώτης των Αχαιών για τον οποίο μάλιστα ο χρυσός λέει ότι «θα πάρει την Τροία». Η σύγκρουση ανάμεσα στην ηθική και το εθνικό-πολιτικό συμφέρον είναι τραγική. Αυτή η μεταστροφή του Νεοπόλεμου, που ενώ στην αρχή, δασκαλεμένος από τον Οδυσσεύα, λέει ψέματα, αποφασίζει να αποκαλύψει στον Φιλοκλήτη την αλήθεια, είναι η στιγμή που αντιμετωπίζει κάθε άνθρωπος στην καθημερινότητά του: είναι η στιγμή να μιλήσει ο εαυτός του.

Είναι και μια ιστορία ενηλικίωσης ο «Φιλοκλήτης»; Μία ιστορία «ενηλικίωσης» διαφορετική για τον κάθε ήρωα. Για τον Νεοπόλεμο είναι η ευκαιρία να αποδείξει ότι είναι αντάξιος γιος του ήρωα πατέρα του, η δικαίωση του ηρωισμού του. Για τον Οδυσσεύα η πιθανότητα αναίρεσης της πολιτικής σκέψης... Όσο για τον Φιλοκλήτη δεν έχει να κάνει με ενηλικίωση βέβαια, αλλά με την πρόκληση για μια βαθύτερη κοινωνικοποίηση.

Ποια σκέψη του κειμένου σε άγγιξε; «Όλα τα φέρνει ο χρόνος των ανθρώπων». Ο «Φιλοκλήτης» δεν είναι η τραγωδία του ανθρώπου σε σχέση με το θείο, αλλά η τραγωδία του ανθρώπου σε σχέση με τον άνθρωπο.

Περιοδεύσατε σε αρχαία θέατρα, όπως αυτά του Δίον και της Μεσσήνης. Ήταν μια συνειδητή επιλογή; Σε ρωτάω ως συμπαραγωγό της παράστασης. Οι αρχαιολογικοί χώροι με ενδιαφέρουν πολύ και όχι μόνο επειδή είμαι μέλος του Διαζώματος (σωματείο με στόχο την ανάδειξη των αρχαίων θεάτρων με πρόεδρο τον Σταύρο Μπένο), στο οποίο συμμετέχω με όλη μου την καρδιά. Στόχος μου όταν ασχολήθηκα με το αρχαίο δράμα ήταν να κάνω παραστάσεις σε σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους. Όλα τα θέατρα στα οποία παίξαμε πρέπει και επιβάλλεται να ανακτήσουν ξανά την ιδιότητά τους. Πρέπει να ακουστεί αυτός ο λόγος έστω και «μεταφρασμένος» και στο σήμερα.

Μιχαήλ Μαρμαρινός (Φιλοκλήτης)

Τι κρατά τον Φιλοκλήτη στη ζωή σε αυτή την ερημιά, πάνω σε αυτό το βράχο; Λέει ένας στίχος του Σεφέρη: «Μας βραίνουν οι φίλοι που δεν ξέρουν πια πώς να πεθάνουν». Νομίζω, στη Λήμνο, από άνθρωπος έχει γίνει ιδέα και είναι δύσκολο να πεθάνει. Άλλωστε, όταν κάποιος έχει εξοβελιστεί από τη ζωή και τα πράγματα σαν τον Φιλοκλήτη, δεν έχει καμιά σημασία ούτε η ζωή ούτε ο θάνατός του. Μένει εκεί, είναι εκεί.

Ακούγοντας το λόγο του Φιλοκλήτη νιώθεις πως είσαι απέναντι σε έναν πολεμιστή που έχει γίνει φιλόσοφος. Και είναι ακόμη πιο συμπαθής γιατί παρόλο που είναι σκλάβος της πληγής του, δεν έχει γίνει μισάνθρωπος. Είναι ίσως αυτό που τον κρατά και στη ζωή, το ότι έχει γίνει φιλόσοφος. Δεν ξέρω πώς μπορείς να είσαι φιλόσοφος και να μισείς τους ανθρώπους... Εντάξει, εκτός αν είσαι ο Φιοράν, ας πούμε, που έχει τους τρόπους του. Αισθάνομαι μία ευθύνη η δική μου προφορικότητα στον Φιλοκλήτη να διασώσει μία αξιοπρέπεια και μία απόσταση από τη μισάνθρωπια. Ύστερα, αυτό που τον στηρίζει για να μη γίνει μισάνθρωπος είναι ότι ακόμα κάπου ελπίζει. Ελπίζει στα τοπία τα οποία εγκατέλειψε. Ελπίζει να επιστρέψει. Μόνο σε μια στιγμή απελπίζεται και λέει: «Δώστε μου ένα σπαθί ή ένα τσεκούρι γιατί δεν αντέχω τη φρίκη της προσδοκίας».

Το τέλος δικαιώνει ή διαψεύδει τον Φιλοκλήτη; Είναι το ερώτημα του έργου όσον αφορά τη δραματουργία του. Υπάρχει μία τόλμη του δραματουργού Σοφοκλή που μέχρι την τελευταία ρανίδα αναπνοής του Φιλοκλήτη τον βάζει να λέει: «Δεν πάω στην Τροία. Τέλος». Το κοινό της εποχής γνώριζε πολύ καλά πώς είναι ο μύθος και κατά συνέπεια πως πήγε στην Τροία και σκότωσε με το βέλος του τον Πάρη. Θεωρώ εξαιρετικό που μέχρι τη στιγμή που το έργο φτάνει στο καληνύχτα σας, ο Φιλοκλήτης α-

ντιστέκεται σε αυτή τη μοίρα. Εκεί λοιπόν, σε εκείνη την εκπονή, ο Σοφοκλής εμφανίζει ένα πρόσωπο που δεν είναι ακριβώς από μηχανής θεός, είναι φίλος του Φιλοκτήτη. Ο Ηρακλής, αν και ημίθεος, είναι φίλος του Φιλοκτήτη και ο αρχικός κτήτορας του τόξου. Έχει ένα χρέος απέναντί του ο Φιλοκτήτης. Και με βάση αυτό το δικαίωμα της φιλίας και της πρώτης κτήσης του τόξου, του λέει «πήγαινε». Και τότε ο Φιλοκτήτης δεν υπακούει στους ανθρώπους, υπακούει στο μύθο.

Η μοναξιά του Φιλοκτήτη είναι η μοναξιά του ήρωα που έχει προδοθεί από τους άλλους ή η μοναξιά του ήρωα που έχει προδοθεί από τον εαυτό του; Καταρχάς, δεν νομίζω ότι υπάρχει κανένας ήρωας που δεν συγκρούεται με τον εαυτό του, ούτε καν ο Οδυσσέας. Ο Φιλοκτήτης είναι πραγματικά μόνος, χωρίς κανένα φίλο. Κι όταν ζητά από τον Νεοπτόλεμο να τον πάρει μαζί του, στην αρχή του λέει την εξαιρετική φράση: «Δεν αντέχεται η μοναξιά, χωρίς να έχεις πλάι σου ανθρώπου βήμα». Η ακατοίκητη λήμνος είναι επινόηση του Σοφοκλή. Οι άλλοι δύο τραγικοί την παρουσιάζουν κατοικημένη. Ήταν πολύ τολμηρός, ειδικά στα τελευταία του χρόνια ο Σοφοκλής. Μιλάμε για 9 χρόνια μοναξιάς, πέτρινα χρόνια. Πραγματικά στην πέτρα ζούσε και γι' αυτό στο συγκινητικό απόσπασμα στο τέλος του έργου αποχαιρετά το κύμα, τη σπηλιά του, την πέτρα, κάτι που είναι στο όριο του παγανιστικού αλλά και του πάρα πολύ αληθινού. Η σχέση του με τα αντικείμενα είναι μία διδαχή σε μας που τα ξεχνάμε και τα πετάμε. Θα μου πεις, εδώ πετάμε ανθρώπους...

Πώς αντιστέκεσαι στις απόψεις σου για το έργο, όντας σκηνοθέτης ο ίδιος, και αφήνεσαι στις οδηγίες ως ηθοποιός; Με ενδιαφέρει πολύ η άποψη του άλλου, με βοηθάει να αφήνομαι, πώς αλλιώς θα μπορούσα να λειτουργήσω ως ηθοποιός. Ο Κώστας Φιλίππου είναι πολύ ανοιχτός σε ιδέες, τον ενδιαφέρει να ακούσει την άποψή σου. Ακούει και ό,τι τον ενδιαφέρει το ενσωματώνει, το χρησιμοποιεί.

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης (Οδυσσέας)

Ο Οδυσσέας γιατί τα κάνει όλα αυτά; Ποιο είναι το κίνητρό του; Ο Οδυσσέας δεν ήθελε καν να πάει στην Τροία, αναγκάστηκε. Δίνει λύσεις γιατί πρέπει να λυθεί το θέμα και να πάει στο νησί του, στο σπίτι του και στη γυναίκα του. Ο Σοφοκλής δεν απασχολεί το κοινό με τα συναισθήματα του Οδυσσέα, ούτε δείχνει έναν ήρωα χαρούμενο με τα τεχνάσματά του, δεν κοροϊδεύει, δεν παίρνει ηδονή από αυτό που κάνει. Πρέπει να δώσει λύση και τη δίνει, έστω και κινούμενος σε μια γκριζα ζώνη. Συντάσσεσαι με τον Οδυσσέα και όχι με τον Φιλοκτήτη, θα μου πεις. Αντιλαμβάνεται κανείς ότι ο Φιλοκτήτης έχει δίκιο. Εγώ, που αγαπώ πολύ τα επιχειρήματα και την ανταλλαγή επιχειρημάτων για την επίλυση ενός προβλήματος, αντιλαμβάνομαι ότι, όπως λέει ο Πόπερ, η ζωή είναι επίλυση προβλημάτων. Γνωρίζω όμως, αν θέλεις λόγω ηλικίας, και σε αυτή την παράσταση έχω τη χαρά να το ξαναθυμάμαι, ότι τα σημαντικότερα θέματα στη ζωή δεν λύνονται με ανταλλαγή επιχειρημάτων. Μπορεί και να μη λύνονται ορισμένες φορές. Η λογική μέθοδος για να προχωρήσεις στον κόσμο, έχει όριο. Οι θέσεις μας για τον κόσμο γύρω μας είναι συναισθηματικού τύπου, ακόμα κι αν φανταζόμαστε κάτι άλλο. Κι έτσι η καθαρή ανταλλαγή επιχειρημάτων δεν αρκεί.

Ο Οδυσσέας προτείνει στον Φιλοκτήτη τη λογική έξοδο, το καλύτερο πακέτο: να γιατρευτεί, να επιστρέψει στους συντρόφους του, να κουρσέψει την Τροία, να επιστρέψει στο σπίτι του. Ένας ωφελιμιστής Φιλοκτήτης θα διάλεγε αυτό το πακέτο. Όμως αρνείται γιατί τον έχουν εξορίσει όχι μόνο στο χώρο και στο χρόνο, αλλά και σε μία απόλυτη υπαρξιακή μοναξιά από την οποία αποκλείεται να βγει με μια απλή ανταλλαγή επιχειρημάτων. Δεν είναι τυχαίο ότι πείθεται αμέσως μόλις επεμβαίνει ο φίλος του Ηρακλής. Τότε μόνο αλλάζει θέση. Ο Φιλοκτήτης με κέρδισε ως ήρωας. Υπάρχει μια αξία και μια βαθιά ποιότητα στους ανθρώπους που μένουν αμετακίνητοι σε κάποιες θέσεις, ακόμη και όταν αυτό δεν είναι προς όφελός τους ή προς το συμφέρον των πολλών. Από τη μια αυτό είναι ένα πολύ γερό αξιακό σύστημα, από την άλλη μία απόλυτη έλλειψη κατανόησης της πραγματικότητας. Η ζωή είναι γεμάτη γκριζες ζώνες και κανενός είδους δογματική στάση δεν με αφορά, δεν θα μπορούσα να κλειδώσω σε μία άποψη για την πραγματικότητα. **A**

INFO Παίζουν (επίσης) Δ. Κουρούμπαλης, Γ. Παπανδρέου, Κρις Ραντάνοφ, Γ. Ρουστέμης κ.ά. Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 18-19/7, 21.00, 210 3272000

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Ο σπουδαίος μουσικός λίγο πριν τη συναυλία του στον Κήπο του Μεγάρου μάς παρουσιάζει τα best of της καριέρας του

Συνέντευξη:
ΓΙΩΡΓΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Φωτογραφία:
ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
Εικαστικό:
ΘΕΑΝΩ ΠΕΤΡΙΔΟΥ

Οκ, στο ονοματεπώνυμό του μπορεί να είναι γραμμένη όλη η ιστορία του ελληνικού τραγουδιού, αλλά αυτό δεν εμπόδισε τον Μίνω Μάτσα να γίνει ένας αυθύπαρκτος καλλιτέχνης και ένας από τους πιο σπουδαίους της γενιάς του. Δεν είναι μόνο ταλαντούχος ο Μίνως. Είναι ένας πολύ γλυκός και ευγενής άνθρωπος. Κοσμοπολίτης, η ζωή του έτρεξε σαν νεράκι μεταξύ Νέας Υόρκης, Λος Άντζελες και Αθήνας, μέσα σε μια θαυμάσια χαλαρότητα. Με αφορμή τη συναυλία του στο Μέγαρο τον συνάντησα στα στούντιο Odeon στη Μεσογείων. Εδώ είναι κατά κάποιο τρόπο το πατρικό του σπίτι, κυριολεκτικά και μεταφορικά. Στους τοίχους φιγουράρει καθραρισμένη η συλλογική ιστορία του τραγουδιού μας. Στο ανοιχτό ρε μια παρτιτούρα από την εξαιρετική του μουσική για την ταινία «*Diary of a lost girl*» του Παμπστ, με τη Λουίζ Μπρουκς, που παίχτηκε στο Λίνκολν Σέντερ της Νέας Υόρκης. Μιλάμε ακούγοντας τα τραγούδια του παππού του Μίνω Μάτσα με τις δικές του διασκευές. Γκουγκλάρουμε πώς βγήκε το όνομα της εταιρείας Casablanca, που έφερε ο πατέρας του Μάκης Μάτσας. Μου δείχνει μια σειρά από ασπρόμαυρες φωτογραφίες από την παράσταση που παρουσίασε πριν λίγες μέρες στο Βερολίνο. Ύστερα από χρόνια στην Αμερική, τώρα βρίσκεται περισσότερο στην Ελλάδα. Σε λίγες μέρες θα παρουσιάσει για πρώτη φορά ένα μεγάλο μέρος από τη δουλειά του σε μια παράσταση με τίτλο «*Εξω*» στους κήπους του Μεγάρου, που θα ερμηνεύσουν οι καλεσμένοι καλλιτέχνες Φωτεινή Βελεσιώτου, Ελεωνόρα Ζουγανέλη, Ανδριάννα Μπάμπαλη και Γιάννης Χαρούλης.

Έζησες πολλά χρόνια στην Αμερική, ποια είναι η σχέση σου μαζί της; Έμεινα από το 2000 μέχρι το 2011. Η αλήθεια είναι ότι βαρέθηκα τον τρόπο ζωής στην Αμερική. Όταν πρωτοπήγα με ενδιέφερε μόνο η δουλειά οπότε, ναι, ήμουν στον παράδεισο. Μεγαλώνοντας σε ενδιαφέρουν κι άλλα πράγματα. Από τη Νέα Υόρκη πήγα στο Λος Άντζελες για να κάνω μικρού μήκους ταινίες. Ακόμη ταξιδεύω εκεί τρεις φορές το χρόνο, έχοντας τη βάση μου εδώ από επιλογή. Εκεί είναι άλλωστε και η κόρη μου, αν και τώρα είναι μαζί μου για διακοπές.

Ποια «άλλα πράγματα», όπως λες, σ' ενδιαφέρουν τώρα; Θα ήθελα να κάνω πιο πολύ πράγματα δικά μου βασισμένα στη μουσική. Μου αρέσει η συνεργασία με ανθρώπους. Πλουτίζεις από αυτό. Αυτός ήταν ένας λόγος που με ώθησε να ανοιχτώ σε άλλες τέχνες. Οι εμπειρίες μοιιάζουν και βγαίνουν κάπως αλλιώς. Όταν στη ΝΥ έπαιξαν τη μουσική μου με 120 άτομα ορχήστρα ήταν μια πολύ ξεχωριστή εμπειρία, αλλά απαιτούσε μια διαδικασία όπου έγραφα ένα χρόνο κλεισμένος σε ένα στούντιο. Δεν μου πάει σαν χαρακτήρας να ζω απομονωμένος σε μια σπηλιά και να γράφω. Μπορεί να συμβεί αργότερα, μεγαλώνοντας. Δεν ξέρω. Θα ήθελα να υπάρξει και στην Ελλάδα μια μεγαλύτερη δυνατότητα από άποψη ορχηστρών. Είμαστε, δυστυχώς, πίσω. Ο τελευταίος άνθρωπος που ασχολήθηκε ήταν ο Χατζιδάκις με την Ορχήστρα των Χρωμάτων, βλέπεις ότι σήμερα δεν υπάρχει. Η Καμεράτα αντιμετωπίζει τόσα προβλήματα. Ο πολιτισμός στην Ελλάδα υπάρχει από διάφορους Δονκιώτες.

Τι έχεις μάθει για τον παππού σου, τον τρομερό Μίνω Μάτσα, που δεν πρόλαβες να γνωρίσεις; Από τη φύση του ήταν περισσότερο καλλιτέχνης παρά έμπορος. Ένα περιστατικό που μου έχει διηγηθεί ο πατέρας μου είναι με τον Βασίλη Τσιτσάνη. Έκανε στο Λουτράκι διακοπές, τον βρήκε ένας πιστρικός και του έδωσε ένα τραγούδι. Ο παππούς μου τον διαβεβαίωσε πως «όταν πάμε στην Αθήνα θα το ηχογραφήσουμε». Στην επιστροφή στην Α-

θήνα έρχεται ο Τσιτσάνης και του φέρνει ένα τραγούδι με ίδιο τίτλο και ίδιο θέμα στιχουργικά. Του λέει τότε ξεκάθαρα ο παππούς: «Βασίλη, έχει έρθει ένας νέος συνθέτης και του έχω υποσχεθεί να το ηχογραφήσω μαζί του. Συγγνώμη, αλλά δεν μπορώ». Πράγματι το ηχογράφησε με το νεαρό συνθέτη. Τσαντίστηκε τόσο ο Τσιτσάνης, που έφυγε από την εταιρεία. Φαντάσου πως ο Τσιτσάνης ήταν το μεγαθήριο τότε, δεν ήταν εύκολο να αρνηθείς στον κορυφαίο σου καλλιτέχνη. Κι όμως. Το 2003, όταν ήμουν στην Αμερική, είχα ψάξει να βρω όλους τους στίχους των τραγουδιών που είχε γράψει ο παππούς μου. Βρήκα αρκετά, τα διασκεύασα και τα έβγαλα σταδιακά. Ένα από αυτά είναι και το «Είσαι εσύ ο άνθρωπός μου» που ακούστηκε στο «Νησί».

Δίνεις πάντα credit στα τραγούδια σου. Υπάρχουν «κρυμμένα» τραγούδια σου; Πάντα. Σε αντίθεση με τον παππού, που λέγαμε πριν. Έγραφε στίχους σε ρεμπέτικα τραγούδια και επειδή υπήρχε ένα ζήτημα σαν ιδιοκτήτης εταιρείας, χρησιμοποιούσε ψευδώνυμα. Έχει χρησιμοποιήσει το όνομά του ανάποδα. Τσάμας αντί Μάτσας. Χρησιμοποιούσε της γιαγιάς μου, που την έλεγαν Μαργαρίτα, και υπέγραφε Μαργαρίτης. Της γραμματέας του, που την έλεγαν Παπασικονόμου.

Σε αυτό το μουσικό περιβάλλον που μεγάλωσες ποια ήταν τα ακούσματα και οι μνήμες σου; Ελληνική μουσική. Αυτά που ηχογραφούσαν στο στούντιο. Με έπαιρνε, θυμάμαι, ο πατέρας μου (σ.σ. ο Μάκης Μάτσας σε ηλικία 23 ετών ανέλαβε την εταιρεία του πατέρα του, που μετονομάστηκε σε «Μίνως Μάτσας και Υιός») στο στούντιο. Ήταν το Polysound στην Πατησίων, δίπλα από τη Σχολή Σταυράκου. Εκεί γραφόντουσαν όλα. Θυμάμαι όταν ηχογραφούσαν με τον Θεοδωράκη, που ήταν πολύ ψηλός και τον φοβόμουν. Όποτε χρειαζόταν να μείνω ήσυχος στο σπίτι, «έρχεται ο Μίκης» και καθόμουν σουζα! Όλους τους είχα γνωρίζει από κοντά. Τον Λοϊζο, τον Χατζιδάκι. Είναι φυσικό η μουσική τους να με έχει επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό. Μεγαλώνοντας άκουγα τα πάντα. Και αυτό με διαμόρφωσε. Έφερε ο πατέρας μου δίσκους RCA, Casablanca, Motown, άκουγα πολλά διαφορετικά πράγματα. Πολλά χρόνια αργότερα, θυμάμαι, σε ένα πάρτι στο LA συνάντησα έναν μποέμ παππού, του λέω ότι είμαι συνθέτης και εκείνος μου απαντάει: «Ξέρεις ποιος είμαι εγώ; I invented disco». Ήταν αυτός που είχε φτιάξει το label Casablanca.

Τι σου προσφέρει αυτή η ανοιχτή μουσική παλέτα στην οποία δημιουργείς; Δεν πιστεύω σε εποχές και ταμπέλες. Πιστεύω στην ελευθερία της μουσικής. Όταν μορφώθηκα και συνειδητοποίησα την απεραντοσύνη της μουσικής είπα ότι εδώ μπορώ να κολυμπήσω ελεύθερα. Σε ένα ευρύτατο πεδίο χωρίς περιορισμούς.

Τι αποκόμισες από το Τζούλιαντ, όπου σπούδασες; Υπήρχε ένας σνομπισμός σε σχέση με ό,τι δεν αφορούσε την κλασική σύνθεση. Το έβλεπα όταν τους μιλούσα για το ενδιαφέρον μου στη film music. Ήταν σοκαριστικό για μένα. Με ξενέρωσε πολύ. Ο δάσκαλος που έκανα σύνθεση ήταν τότε 78 ετών. Είχε μαθητή τον Philip Glass και του έλεγε: «Σταματά να επαναλαμβάνεις αυτά τα μοτίβα, και να ήταν τουλάχιστον ενδιαφέροντα... Τα ίδια και τα ίδια». Και αυτός τσαντίστηκε και πήγε κι έγινε ταξιτζής μετά. Τα σχολεία αυτά σνόμπαραν τα άλλα είδη. Καλό είναι να μορφώνεσαι, μαθαίνεις κόλπα, την αισθητική όμως δεν στη μαθαίνει κανείς. Συνειδητά έχω ξεχάσει ό,τι έχω μάθει. Με ό,τι κι αν ασχολείσαι, ακόμη και στις σχέσεις, πρέπει σιγά-σιγά να διώξεις ό,τι σου έχουν «φορέσει» οι άλλοι για να μπορέσεις να γίνεις ο εαυτός σου.

Τι ρόλο παίζει για σένα η φωνή; Η ύπαρξή της είναι καταλυτική, σαν κυρίαρχο μουσικό όργανο. Με κινηματογραφικούς όρους, είναι σαν να διαθέτεις ένα πολύ δυνατό πρωταγωνιστή στο σενάριό σου.

INFO

«Εξω», Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Έναρξη 21.00. Είσοδος €10, 12, ταμείο. Προώληση: 210 7282333 και www.megaron.gr. Στις 23/7 μόνο.

Πώς βλέπεις διαχρονικά την ελληνική μουσική πραγματικότητα; Στο τραγούδι ισχύει ότι είμαστε «γεροντολάγνοι». Δεν υπάρχει ροή που υπάρχει σε άλλες χώρες, όπου όλα ανανεώνονται πολύ πιο γρήγορα. Το παρατηρούσα κάθε χρονιά που γύριζα από έξω. Κάθε πέντε χρόνια κοινιέται κάτι ελάχιστα, σε δέκα κάτι ακόμα, πρέπει να περάσουν είκοσι χρόνια για να γίνει ένα βήμα. Το ίδιο πάνω κάτω ισχύει και στην πολιτική. Το «γεροντολαγνία» δεν το λέω με κακό πρόσημο, γιατί ένας άνθρωπος που έχει φτάσει σε μια ωριμότητα αλλά διατηρείται νέος στο μυαλό σε συνδυασμό με την εμπειρία του και με νεότερες γενιές μπορεί να κάνει φανταστικά πράγματα. Ο Χατζιδάκις ήταν ένας τέτοιος καλλιτέχνης.

Πώς βλέπεις την κρίση; Σκούρα τα πράγματα. Νομίζω πως βρεθήκαμε στο λάθος μέρος τη λάθος χρονική στιγμή. Πώς γίνεται μια δολοφονία και εσύ περνάς τυχαία από τον τόπο του εγκλήματος; Ενδεχομένως να μπορούσαν τα πράγματα να είναι καλύτερα, πιο ήπια. Δεν θέλω όμως να δω το μέλλον όπως το φοβόμαστε, γιατί έτσι μπορεί κανείς εύκολα να σκώσει τα χέρια. Πράγμα που δεν βοηθάει καθόλου.

Τι ετοιμάζετε στον Κήπο του Μεγάρου; Μια γλυκιά βραδιά σε έναν πολύ ωραίο χώρο. Ξεκίνησα γράφοντας τραγούδια το 1994. Τα τελευταία χρόνια έκανα κυρίως μουσικές για θέατρο και κινηματογράφο, αλλά έχουμε μαζέψει τραγούδια που θα τραγουδήσουν οι 4 τραγουδιστές μας.

Γιατί διάλεξες τους συγκεκριμένους; Η Φωτεινή Βελεσιώτου έχει προσωπικότητα και τσαμπουκά κι ένα κράμα φωνής ανεξερεύνητο. Γνωριστήκαμε πρόσφατα και ετοιμάζουμε μια δουλειά μαζί με νέα τραγούδια. Τη θεωρώ περίπτωση και σαν άτομο και σαν φωνή. Μου χτυπά χορδές, σαν να ακούω τη φωνή της Μπέλλου ή της Βέμπο. Με την Ελεωνόρα Ζουγανέλη είχαμε δουλέψει μαζί στο «Νησί» και ετοιμάζουμε νέα δουλειά. Με τον Γιάννη Χαρούλη επίσης δουλέψαμε στο «Νησί», αποτελεί μια δυνατή περίπτωση. Ακούς μια φωνή και αναρωτιέσαι από πού ήρθε, πώς βγαίνει αυτή η φωνή από αυτό τον άνθρωπο που είναι σαν παιδάκι. Με το που βγαίνει στη σκηνή ο κόσμος από κάτω είναι σαν υπνωτισμένος. Χαρισματικός. Με την Ανδριάντα Μπάμπαλη είχαμε κάνει ένα άλμπουμ το 2009 με διασκευές σε Jobim, Cole Porter, Αττίκ, Μαργαρίτη, που είχε πολλή πλάκα, εκεί υπάρχει και το «Είσαι ο άνθρωπός μου» βασισμένο σε ένα παλιό τραγούδι του παππού μου. Η Ανδριάντα διαθέτει ένα coolness και μια αθωότητα που είναι γοητευτικά. **A**

**ΔΕΝ ΜΟΥ ΠΑΕΙ
ΣΑΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ
ΝΑ ΖΩ ΑΠΟΜΟΝΩ-
ΜΕΝΟΣ ΣΕ ΜΙΑ ΣΠΗ-
ΛΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΓΡΑΦΩ**

ID Ο Μίνως Μάτσας ζει και εργάζεται στο Λος Άντζελες και στην Αθήνα. Σπούδασε στο Juilliard School of Music και στο Ορφέο Ωδείο. Έχει γράψει μουσική και τραγούδια για τον κινηματογράφο, το θέατρο, για σύγχρονο χορό, καθώς και για ορχηστρικά σύνολα. Η μουσική του έχει βραβευτεί στην Ελλάδα και στην Αμερική. Το 2006 και το 2008 πήρε το Κρατικό Βραβείο Μουσικής για τα soundtrack των ταινιών «Eduart» και «Σκλάβοι στα δεσμά τους». Έχει παρουσιάσει την κινηματογραφική του μουσική στη Metropolitan Opera («The Parthenon» σε σκηνοθεσία Κώστα Γαβρά και στο Alice Tully Hall («Diary of a Lost Girl») στη Νέα Υόρκη. Στις τελευταίες του δουλειές περιλαμβάνονται το soundtrack της ταινίας «Undisputed III» (που κυκλοφόρησε από τη Warner Brothers), η μουσική για την παράσταση χορού «Ρεμπέτικο», που παρουσιάστηκε με μεγάλη επιτυχία στο Σαν Φρανσίσκο και στο Βερολίνο, η μουσική για την «Ειρήνη» του Αριστοφάνη, καθώς και για την τηλεοπτική σειρά «Το Νησί».

Ο Σταμάτης έγινε Σωκράτης

Αφήνοντας για λίγο όλες τις άλλες καλλιτεχνικές του ιδιότητες, ο **Σταμάτης Κραουνάκης** κρατάει μόνο αυτή του ηθοποιού και μαζί με τη **Σπείρα-Σπείρα** παρουσιάζει την «**Αληθινή απολογία του Σωκράτη**» του Κώστα Βάρναλη στο Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη.

Από τον ΓΙΩΡΓΟ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟ

Ο δός Σωφρονίσκου λεγόταν ο δρόμος που μέναμε παρέα, εγώ, ο **Γιώργος Ευσταθίου**, ο **Κώστας Κάτσουλας** και αργότερα ο **Γιώργος Χρονάς**. Ήταν ένα δρομάκι κάθετο στον περιφερειακό του Φιλοπάππου. Δίπλα ήταν η οδός Φαιναρέτης. Ο Σωφρονίσκος και η Φαιναρέτη ήταν οι γονείς του Σωκράτη.

Τη μακρινή δεκαετία του '80 από αυτό το σπίτι περνούσαν κάθε μέρα ποιητές, φαντάροι, συγγραφείς, ηθοποιοί, συνθέτες και τραγουδιστές. Συναντιόμασταν, μιλούσαμε, κλαίγαμε και γελοούσαμε, μα πιο πολύ απ' όλα ακούγαμε τα λόγια

των δασκάλων. Δεν είχαμε υπολογιστές για να κατεβάζουμε τζάμπα την πνευματική δουλειά των άλλων, αγοράζαμε τα βιβλία και τους δίσκους μας (άντε να κλέβαμε και κάποιον), δεν κάναμε αιτήματα φιλίας γιατί είχαμε φίλους, ακόμα και οι τσόντες με τον **Κώστα Γκουζγκούνη** και τα άλλα παιδιά ήταν σαν happening αν τις συγκρίνεις με τον οχετό του διαιδικτύου. Διαβάζαμε πολύ, γράφαμε σε μπλοκ και όχι σε μπλογκ και κάναμε ομηρικούς καβγάδες για το αν έπρεπε ο Φρανκ Σινάτρα να τραγουδήσει στο Ηρώδειο ή ο **Μάνος Χατζιδάκις** να παρουσιάσει τον **Γιάννη Φλωρινιώτη** στο Τρίτο Πρόγραμμα.

Οδός Σωφρονίσκου 11, λοιπόν. Εδώ συναντιόμασταν με τον Σταμάτη Κραουνάκη. Είχε προηγηθεί η επεισοδιακή μας συγκατοίκηση για ένα χρόνο. Σ' ένα σαράβαλο στην οδό Βεϊκού που το λέγαμε «Σαράι». Τώρα ερχόταν σ' αυτό το σπίτι και μας μετέφερε τη μαγεία από τις πρόβες στο Θέατρο Τέχνης του **Καρόλου Κουν**. Δίδασκε εκεί τα Χορικά απ' τον «Οιδίποδα» και δεν ήταν παραπάνω από 25 χρονών, όπως και όλοι μας. Σ' αυτό το σπίτι, όταν έβγαλε το δίσκο «*Σαρμπιντάμ θα πει τρελαίνομα*», οργανώσαμε το γύρισμα του video clip και μετά φωτογραφηθήκαμε έξω, στα σκαλιά. «*Το καλοκαίρι θα 'ρθει, στην τάρτασα του Vox, η Μελίνα θα παίζει τη Στέλλα...*» ακούγαμε δυνατά στο πικάπ και ελπίζαμε ο ήχος να φτάσει δυο δρόμους παρακάτω που ήταν το σπίτι του **Μιχάλη Κακογιάννη**. Σ' αυτό το σπίτι παρέα με τον **Γιώργο Μαρίνο** και

τη **Λίνα Νικολακοπούλου** ακούσαμε για πρώτη φορά το δίσκο «*Μόνον άντρες*». Μουσική είχε γράψει ο Σταμάτης και στίχους η Λίνα, ο Ευσταθίου κι εγώ. Όταν τελείωσε η ακρόαση, ενθουσιασμένοι βγήκαμε έξω, πήραμε το δρόμο προς την Ακρόπολη, περάσαμε έξω από τη λεγόμενη «*Φυλακή του Σωκράτη*» και μετά ανεβήκαμε στην Πνύκα, εκεί που είχε δικαστεί. Καθίσαμε στα βραχάκια, βλέπαμε τον ήλιο να δύει και η Λίνα άρχισε να τραγουδάει: «*Θα σπάσω κούπες για τα λόγια που 'πες...*».

Πέρασαν χρόνια. Φύγαμε από το σπίτι της Σωφρονίσκου, σκορπίσαμε σαν τα τρελά πουλιά. Μείναμε μόνοι μας, ο καθένας το πάλεψε όπως μπορούσε, άλλοι στάθηκαν τυχεροί και άλλοι γίνανε σταυροί, φτάσαμε ως τις μέρες μας, και σαν γενιά, σαν παρέα, σαν άνθρωποι που «*αλλιώς το είχαν φανταστεί κι αλλιώς το πράγμα τους προκύπτει*», αισθανόμαστε την ανάγκη να μιλήσουμε, να απολογηθούμε για αυτά που πράξαμε και για αυτά που δεν πράξαμε. Στη γωνιά μάς περιμένει μια νεολαία έτοιμη να μας καταδικάσει. Κάπως έτσι νομίζω θα σκέφτηκε και ο Σταμάτης Κραουνάκης όταν διάλεξε την «*Αληθινή απολογία του Σωκράτη*» του Κώστα Βάρναλη. Όπως ο αρχαίος φιλόσοφος απολογήθηκε μπροστά στους δικαστές και τους μαθητές του για την κατηγορία ότι διαφθείρει τους νέους και δεν πιστεύει στους θεούς της πόλης, έτσι κι αυτός πήρε το κείμενο του Βάρναλη για να απολο-

INFO**«Η αληθινή απολογία του Σωκράτη»,**

του Κώστα Βάρναλη. Πολιτική μουσική πράξη παντός καιρού. Σκηνοθεσία: Ένκε Φεζολλάρι. Σωκράτης: Σταμάτης Κραουνάκης, **Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης**, Πειραιώς 206, Ταύρος, 210 3418 550, έως Κυριακή 19 Ιουλίου στις 21.00

γνημί μπροστά στους θαυμαστές και στους επικριτές του. Βέβαια, κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει τον Κραουνάκη (τουλάχιστον μέχρι τώρα!) ότι διαφθείρει τους νέους και δεν πιστεύει στους θεούς. Εδώ όμως σταματάει ο ρεαλισμός και αρχίζει ο ρόλος.

Το ίδιο το έργο δεν έχει ιδιαίτερο θεατρικό ενδιαφέρον. Μεταφέρει όμως πληροφορίες για τις ίντριγκες, τις λοβιτούρες, τα λαμόγια και τους πουλημένους πολιτικούς της αρχαίας Ελλάδας, που είναι συγκλονιστικές. Τίποτα δεν έχει αλλάξει από τότε! Ή, μάλλον, όλα έχουν αλλάξει και όλα έχουν μείνει ίδια. Ο «Σωκράτης» του Βάρναλη είναι πολιτικοποιημένος, καταγγέλλει και ρητορεύει σαν σύγχρονος κομμουνιστής. Ίσως γι' αυτό το λόγο το βράδυ της πρεμιέρας ανάμεσα στους θεατές μπορούσε κανείς να διακρίνει εκπροσώπους όλων των αριστερών κομμάτων.

Από την άλλη, όμως, ο ποιητής Βάρναλης βάζει τον Σωκράτη του να ειρωνεύεται, να μιλάει για το κάλλος και την ασχήμια, να λέει παραμύθια, να υμνεί το καλοκαίρι και να προφητεύει τις μελλούμενες πολιτείες.

Ο Κραουνάκης διαβάζοντας το κείμενο κατάλαβε πως έπρεπε να του δώσει θεατρικό ενδιαφέρον και να ισορροπήσει ανάμεσα στο πολιτικό και στον ποιητικό. Το χώρισε λοιπόν σε ενόπτες και πρόσθεσε χορικά που εκτελεί η Σπείρα-Σπείρα μελοποιημένα έξοχα από τον **Άρη Βλάχο**. Με τη βοήθεια της **Ναταλί Μινιώτη**, έφτιαξε 8 άξονες γύρω

από τους οποίους έχτισε το μονόλογό του.

«*Εχεις τρακ;*» τον ρώτησα πριν την πρεμιέρα. «*Τρακ δεν έχω, αγωνία έχω αν θα θυμηθώ τα λόγια μου.*». Τα θυμήθηκε μια χαρά. Και σε αντίθεση με τον κραυγαλέο Κραουνάκη, τα είπε ήρεμα, γλυκά, με την απαραίτητη ειρωνική διάθεση που ταιριάζει στον αρχαίο φιλόσοφο.

Ο Κραουνάκης δεν είναι φιλόσοφος. Είναι όμως σοφόφιλος. Ψάχνει να μάθει την αλήθεια σε μια εποχή ψεύδους και απάτης. Και, όπως λέει η Ναταλί Μινιώτη, «*σε μια εποχή που η διάδραση αντικαθιστά τη δράση, η διάσκεψη τη σκέψη, η διαταραχή την ταραχή και ο διάλογος τον λόγο, έρχεται να μας θυμίσει πως βασική προϋπόθεση για να υπάρξει επικοινωνία είναι η προσωπική ισορροπία του καθενός.*».

Τον παρακολουθώ να κινείται με απίστευτη ευελιξία, παρ' όλα τα κιλά του, ανάμεσα στην **Αθηνά Αφαλίδου**, τον **Χρήστο Γεροντίδη**, την **Αναστασία Εδέν**, τον **Τζέρομ Καλούτα**, τον **Σάκη Καραθανάση**, τον **Χρήστο Μουστάκα**, τον **Κώστα Μπουνιώτη**, την **Ελευθερία Σικινιώτη** και τον **Γιώργο Στιβανάκη**, να ακολουθεί πιστά τις οδηγίες του **Ένκε Φεζολλάρι**, να παίζει και να τραγουδά και, όσα χρόνια κι αν έχουν περάσει, αναγνωρίζω την ίδια φλόγα που είχε τότε στην οδό Σωφρονίσκου.

Η παράσταση τελειώνει με το τραγούδι «*Λέφτεροι πολίτες.*». Όλοι μας όρθιοι, χειροκροτάμε ρυθμικά. Βλέπω τον καλό

μου φίλο κάθιδρο, κουρασμένο αλλά ευχαριστημένο, να υποκλίνεται μαζί με όλο το θίασο και να αποχωρεί.

Βγήκαμε κι εμείς στην είσοδο του Ίδρυματος Κακογιάννη να καπνίσουμε. Μιλήσαμε για λίγο με τον **Γιώργο Πραπόπουλο**, στο κομμωτήριο του οποίου πηγαίνει ο Σταμάτης για να κουρέψει τα μαλλιά και για να αλλάξει απόχρωση στα μούσια. Χαιρετήσαμε φίλους και γνωστούς, «*να περπατήσουμε λίγο*» είπα του Ευσταθίου. Τι το ήθελα; Στους δρόμους, στα παγκάκια, στις στάσεις των λεωφορείων, στα πεζοδρόμια, ξαπλωμένοι ζητιάνοι και αλήτες, κλοσάρ και άστεγοι, άντρες και γυναίκες, Έλληνες και ξένοι. Ροχάλιζαν, έτρωγαν, έκαναν μπάνιο με πλαστικά μπουκάλια νερό, ζητιάνευαν, έβριζαν τους περαστικούς. Η τσίκνα από τα σουβλάκια ανακατευόταν με την μπόχα από τα σκουπίδια και τις εξατμίσεις των αυτοκινήτων. Και ξαφνικά στου Ψυρρή, στη Μιαούλη, το σκηνικό αλλάζει. Πρώτα ακούς μια βαβούρα και ύστερα βλέπεις αγόρια και κορίτσια σαν σαρδέλες ο ένας δίπλα στον άλλο, να καπνίζουν ναργιλέδες και να πίνουν ρακόμελα. Μιλούνια από νέους, ντίρλα από το ποτό να φωνάζουν, να γελάνε, να τραγουδάνε μεθυσμένοι. Μια χλαπαταγή και μια βαβούρα σαν να βρισκόμαστε σε ανατολικό παζάρι. «*Τα βλέπεις όλα αυτά;*» με ρώτησε ο Ευσταθίου. «*Εν οίδα ότι ουδέν οίδα!*» του απάντησα διπλωματικά και μπήκα σε ένα Everest να αγοράσω ένα παγωτό χωνάκι. **Α**

45 ΛΕΠΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΠΑΡΑΚΑΛΩ, ΑΠΟΒΙΒΑΣΤΕΙΤΕ

Κείμενο-Φωτό: ΜΑΡΙΑ ΚΟΡΑΧΗ

Η κυρα-Λούλα έχει ξυπνήσει από νωρίς και μαγειρεύει πάλι. Γεμιστά και μουστοκούλουρα. Μόλις έφτασα Αίγινα και έχωσα το κεφάλι μου στο βασιλικό στο περβάζι της. Σάββατο πρωί και το σπίτι της είναι γεμάτο. «*Κάτσε, θα έρθει ο πορτοκαλάς τώρα, κάτσε να πάρεις δυο πορτοκάλια*». Κάθομαι και σέρνω και τη βαλίτσα που έχω πάρει, λες και θα πάω υπερατλαντικό ταξίδι. Πατί ποτέ οι μέρες και οι νύχτες στην Αίγινα δεν είναι αρκετές.

Σε όποιον λέω ότι είμαι από δω χαμογελάει και αρχίζει τις ιστορίες· για ένα καινούργιο στέκι, μια μονοήμερη εκδρομή, για ένα διάσπμο που ήρθε να μείνει μόνιμα εδώ. Λίγο πολύ όλους κάτι τους συνδέει με την Αίγινα. Έπρεπε να φύγω για να καταλάβω τι στο καλό βρίσκουν οι Αθηναίοι σαρανταπέντε λεπτά μακριά απ' την πρωτεύουσα. Η καταραμένη συνήθεια σου κλείνει τα μάτια. Κοιτάς αλλά δεν βλέπεις. Η συνήθεια είναι αυτή που εξαφανίζει στενάκια που μυρίζουν ψητό χταποδάκι, μπουκαμβίλιες που ξεπετάγονται από μυστικές αυλές, περίτεχνα ακροκέραμα. Την Αίγινα τη γνώρισα όταν έφυγα.

«Ελα, my friend, βόλτα». Ορδές Κινέζων με ομπρέλες καταβροχθίζουν το νησί. Ο Στέλιος, ο αμαξάς, τους περιμένει με τον Νταή. Οι Κινέζοι κρατάνε στα χέρια τους χάρτες, φαίνονται ενθουσιασμένοι και πηγαίνουν προς τον Αγροτικό Συνεταιρισμό Φιστικοπαραγωγών Αίγινας για το περίφημο αιγινή-

τικο φιστίκι. Ζητούν από ένα σακουλάκι μισόκιλο ψημένο.

Προχωρώντας κατά μήκος, αν είναι πρωί βλέπεις ακόμα τους ψαράδες να φορτώνουν τις ψαριές, αν είναι μεσημεράκι χαζεύεις τα ονόματα των καϊκιών. Αγ. Νεκτάριος, Ελένη, Μαρία. Τα δύο τελευταία δεν είναι ψαροκάικα. Δύο δεν έχουν μέσα δίχτυα, αλλά ζυγαριές. Ο Χρήστος και η Νεκταρία είναι εν πλω 50 χρόνια. Δεν ταξιδεύουν όμως. Έχουν τις πιο διάσπμες φρουταγορές στο νησί. Φρούτα που απλώνονται μέχρι τον πεζόδρομο. Θα δεις κάθε λογής. Καρπούζια, ροδάκινα, μπανάνες, «*τώρα είναι της μόδας τα κεράσια. Όλοι κεράσια παίρνουν*» λέει η Νεκταρία, καλτ φιγούρα του νησιού. Αιγινήτες και ξένοι, άλλοι πλησιάζουν για τα κεράσια, άλλοι για φωτογραφία.

Απέναντι κόσμος συνωστίζεται στην ψαραγορά. Η κυρία Γιάννα λέει ότι ανοίγει από τις εξίμισι και μου δείχνει δύο αστακούς που ακόμα κουνιούνται. Πάντα έχει κόσμο η ψαραγορά. Ντόπιοι και ξένοι τρώμε ψάρια από κει. Πάρε την τσιπούρα σου και πήγαινε την να στην ψήσουν στα ταβερνάκια, εκεί όπου συχνάζουν τουρίστες, διάσπμοι και γάτες, ενώ ακούς ρεμπέτικα ή κάποιον οργανοπαίκτη ζωντανά. Οι λάτρεις του φρέσκου συναντιούνται στα τραπέζια του Γελαδάκη. Ένα καρτόσι τριγυρνάει στα μαγαζιά, γίνεται λοταρία και κάθε μέρα κάποιος κερδίζει ένα καφάσι ψάρια. Στην μπροστινή μεριά ▶

Το ντιζάιν κτίριο (μελέτη του αρχιτέκτονα Πάννη Χαλκίδη) όπου παράγεται το λάδι «Philippos»

της ψαραγοράς, πάνω στην παραλία, συνταξιούχοι, καθηγητές και μερακλήδες. Κάθονται στον Μοίρα, από τα ωραιότερα παραδοσιακά καφε-μεζεδοπωλεία του νησιού. Το πρωί ελληνικό καφέ, το βράδυ ούζο και μεζεδάκια.

Δεν ξέρω τι απ' όλα τραβάει τους Αθηναίους. Ίσως είναι τα σαρανταπέντε μόλις λεπτά από την πρωτεύουσα. Ίσως ο Ναός της Αφείας, όπου σύμφωνα με τη μυθολογία έγινε «άφαντη» η Βριτόμαρτις, κόρη του Δία και της Κάρμης, για να ξεφύγει από τον Μίνωα. Ίσως ο αρχαιολογικός χώρος της Κολώννας, η Ακρόπολη της Αίγινας και το Μουσείο του μεγάλου γλύπτη Χρήστου Καπράλου, στα Πλακάκια, ίσως η ερειπωμένη Παλαιοχώρα ή ο Άγιος. «The best places to see», όπως λένε και στους τουρίστες οι αμαξάδες. Αλλά δεν νομίζω ότι είναι μόνο αυτά. Είναι η γλυκιά η ώρα, λίγο πριν αρχίσει να σουρουπώνει που ο ουρανός γίνεται κόκκινος. Είναι αυτό το απαλό, ρόδινο φως που τύλιξε καλλιτέχνες, γλύπτες και ηθοποιούς και δεν τους άφησε να φύγουν ποτέ ξανά. Τον Νίκο Καζαντζάκη που βρήκε εδώ το ψυχοσμήριό του και έγραψε την «Οδύσσεια». Τον Ελύτη, τον Μόραλη, τη Ζωρζ Σαρρή που εμπνεύστηκε τον «Θησαυρό της Βαγίας», την Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ. Κάπου στο βουνό με θέα τον Σαρωνικό κόλπο, εγκαταστάθηκε τα τελευταία χρόνια ο γλύπτης Κώστας Βαρώτσος, το ίδιο κι η παρέα του «Παραπέντε», ο Τάκης Σπυριδάκης- χρόνια τον βλέπω στην παραλία του Μαραθώνα- γνωστός δημοσιογράφος που συναντιούνται στου Βατζούλια και πολλοί πολλοί άλλοι που καταφθάνουν

τα σαββατοκύριακα σε άτυπα σελέμπριτ ραντεβού.

Το απαλό γλυκό φως του νησιού γοήτευσε και τον Ελληνοελβετό Philippe Poli, που αποφάσισε να μείνει στην Αίγινα και να φτιάξει στην Κυψέλη το εργοστάσιο λαδιού του. Ένα ντιζάιν κτίριο με τελευταίας τεχνολογίας εξοπλισμό, που παράγει το λάδι «Philippos». Ελληνικό ελαιόλαδο επιλεγμένο από τον ίδιο προσωπικά, από ελαιώνες στην Πελοπόννησο και την Κρήτη σε μια υπέροχη σχεδιασμένη από τον Μίλτο Σκούρα μίνιμαλ συσκευασία. Ζώντας μεταξύ Ελλάδας και Ελβετίας, «αποφάσισα να μη σκορπιστώ κι άλλο» μου λέει. «Ηθελα να παρουσιάσω το ελληνικό λάδι στο εξωτερικό. Μέχρι πρόσφατα οι μεγάλες ποσότητες έφταναν χύμα, γίνονταν η εμφιάλωση και το λάδι παρουσιαζόταν σαν ιταλικό, αυτό με ενόχλησε». Τώρα το ελληνικό ελαιόλαδο εμφανίζεται και συσκευάζεται από την αρχή μέχρι το τέλος στην Αίγινα.

Τα καλοκαιρινά βράδια το νησί μυρίζει νυχτολούλουδο και γιασεμί. Όλα είναι κοντά, όλα συμβαίνουν στην παραλία. Ο κόσμος δεν σκορπίζεται, η νύχτα περπατιέται. Όσο προχωράς από το λιμάνι προς την Παναγίτσα ανεβαίνει και ο μέσος όρος ηλικίας. Κάπου στη μέση, στις ταβέρνες, στον Σκοτάδι, στον Τσία, στον Μπάμνη, φτάνει στο πικ του και μετά κατεβαίνει πάλι. Τα ραντεβού κλείνονται στη Ρέμβη, που πριν πας έχεις δει ήδη τα check in στο Facebook. Μετά θα βρεθούμε την Αυλή, στον Κλώνο, στο Beach, στο Heaven, στα Περδικιώτικα, στο Caps Lock, την καινούργια

Ο Ναός της Αφείας

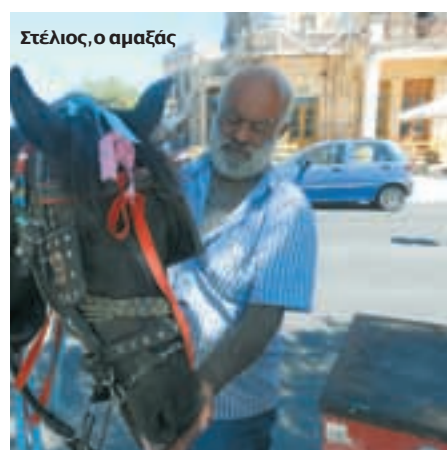
Η Νεκταρία με τα ζαρζαβατικά της

Η Πάννα στο ψαράδικο της

Ο Χρήστος μπροστά στο καϊκι-λαϊκή

Στέλιος, ο αμαξάς

καλύτερη αυλή του νησιού. Στο Βαρτάν τις Κυριακές για vintage ελληνικά. Και την επομένη παραλία. Τα χθεσινά βλήματα θα συναντηθούν ξανά στην Aeginitissa. Ρακέτες, μουσική, πάρτι και κοκτέιλ φιστίκι. Μέχρι τις οχτώ το απόγευμα, μέχρι να δύσει ο ήλιος. Και όταν περάσουν τα μεσάνυχτα πάλι κάτω, στην πόλη. Ραντεβού στην Παναγίτσα. Θα είμαι εκεί σε δέκα λεπτά, μην αργήσεις. Τα καλοκαιρινά σερί είναι τα καλύτερα. Το πρωί θα μας βρει κάπου αραγμένους. Φίλους και παλιούς συμμαθητές. Στο πεζοδρόμιο κάποιου φούρνου γεμάτο περιστέρια και φύλλα σφολιάτας. Στην Αίγινα το καλοκαίρι ερωτευόμαστε.

Και έρχονται και οι βραδιές του Αυγούστου, οι πιο ωραίες. Τότε που η Αθήνα αδειάζει και θα συναντηθούμε πάλι σαρανταπέντε λεπτά μακριά απ' την πόλη, αυτή τη φορά για το 9ο Διεθνές Μουσικό Φεστιβάλ. 17 συναυλίες με 120 Έλληνες και ξένους διακεκριμένους ερμηνευτές, ένα φεστιβάλ αφιερωμένο στο «μαύρο θηρίο», το πιάνο, με την καλλιτεχνική διεύθυνση της Ντόρας Μπακοπούλου. Το φεστιβάλ ανοίγει την αυλαία του με συναυλία μουσικής δωματίου με τη Lily Maisky στο πιάνο και τον Hrachya Avanesyan στο βιολί (8/8) και ολοκληρώνεται με συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών με σολίστ το διάσημο Ιταλό Gabrielle Baldocci στο τέταρτο κοντσέρτο για πιάνο του Μπετόβεν (30/8). Ενώ στις 23 περιμένουμε και τη Δήμητρα Γαλάνη, στη μεγάλη συναυλία της στην παραλία της Αύρας. Πάλι στην Αίγινα θα ξαναβρεθούμε. Ηθοποιοί, καλλιτέχνες, ντόπιοι, οι ψαράδες και οι γάτες τους. Πασεμί και νυχτολούλουδο. Παρακαλώ, αποβιβαστείτε. Το πλοίο έχει άμεση αναχώρηση για Πειραιά.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Από Σεπτέμβρη, η δικαιολογία των Αθηναίων για να το σκάσουν, θα είναι το 6ο Fistikifest. Ένα τριήμερο που το νησί ντύνεται στα λευκά και γεμίζει εκδηλώσεις. Λευκά κίσκια παντού, είδη και προϊόντα με πηγή έμπνευσης το φιστίκι. Το διάσημο αιγινίτικο φιστίκι, που από τις 18 μέχρι τις 21 Σεπτεμβρίου θα γίνει κόσμημα, παράσταση, γλυκό και πολλά άλλα που θα τα μάθετε από κοντά. Μέχρι τότε δείτε εδώ: www.aeginafistikifest.gr

ΓΛΥΚΙΑ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ

Για φαγητό

Στην πόλη, στην Ακτή Τότη Χατζή 7 επάνω στην παραλία της Παναγίτσας θα βρεις τον **Μπάμνη** (23594) με πολύ καλή ελληνική κουζίνα, ωραία διακόσμηση και εντυπωσιακά φωτισμένους φοίνικες, τραπέζια πάνω στο κύμα, ανοιχτά από τις 9 το πρωί. Στα «οπωσδήποτε» το χταπόδι «πουγκί» στη λαδόκολλα και το κοτόπουλο με αιγινίτικο φιστίκι, ενώ πολύ νόστιμοι είναι και οι ψαρομεζεδες του. Να τον προτιμήσεις και για υπηρεσίες catering, αν χρειαστείς.

Μέσα στην πόλη και ο **Μπακαλόγατος** (Π. Ηρειώτη & Νεοπολέμου, 22975 00501), τσιπουράδικο-μεζεδοπωλείο με πολύ όμορφη (σαν παλιό μπακάτικο) διακόσμηση, συμπαθέστατους, πάντα χαμογελαστούς ιδιοκτήτες, φαγητό σπιτικά νόστιμο, πολύ καλές τιμές και γραφική αυλή. Το **Σχολείο** (Φανερωμένης, απέναντι από το γήπεδο μπάσκετ, 6984 211728) είναι η πιτσαρία που θα αναζητήσεις, αν ψάχνεις για καλές, αυθεντικά ιταλικές πίτσες και τέλειες μακαρονάδες. Θα τις απολαύσεις στη

PHILIPPOS
HELLENIC GOODS

Το αγνό παρθένο ελαιόλαδο PHILIPPOS είναι υψηλής ποιότητας και προέρχεται μόνο από τους καλύτερους ελαιώνες της Ελλάδας. Κάθε χρόνο, ο κύριος Φιλίπ Πόλι, με γνώμονα την ποιότητα, λαμβάνοντας υπόψη τις κλιματολογικές συνθήκες, τη μορφολογία του εδάφους, τις καλλιεργητικές πρακτικές, τις συνθήκες φύλαξης και σύνθλιψης του καρπού της ελιάς, επιλέγει την καλύτερη σοδειά.

Το ελαιόλαδο είναι διαθέσιμο σε κομψές και ελκυστικές γυάλινες φιάλες που μπορούν να ξαναγεμιστούν και σε μεταλλικά δοχεία των τριών λίτρων. Στη συσκευασία περιέχεται ειδικό στόμιο για εύκολο σερβίρισμα.

www.philipposhellenicgoods.com

Philippos Hellenic Goods Καποδιστρίου 1, ΤΘ 15211 - Κυψέλη, 180 10 Αίγινα
Τηλ. : +30 22970 26581 • Fax: +30 22970 29086 • email: info@philipposhellenicgoods.com

ξηροί καρποί • φιστίκι • παραδοσιακά γλυκά • μπαχαρικά • βότανα

ΜΟΥΡΤΖΗΣ
ΦΙΣΤΙΚΙ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΓΛΥΚΑ

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟ

www.mourtzis.com
email: mourtzispistachio@gmail.com

Ο δρόμος του τσαγιού

Μούρτζης Παραδοσιακά Γλυκά

Παν. Ηρειώτη 57 ΑΙΓΙΝΑ • Τηλ.: 22970 27649

Ασκληρώς 4 Αίγινα, τηλ 22970 29418

Αίγινα | Aegina | Τ 22970 22424

www.danaehotel.gr • www.katerinahotel.gr

Hotel Katerina ***

Αγία Μαρίνα
Agia Marina
Τ 22970 32075

Το Ξενοδοχείο ΔΑΝΑΗ είναι Β΄ κατηγορίας και βρίσκεται περίπου 1 χλμ. από το κέντρο της πόλης. Διαθέτει 54 δωμάτια, τα περισσότερα με θέα τη θάλασσα. Η πιο κοντινή παραλία απέχει 50 μ. Διατίθεται και για εκδηλώσεις. Το Ξενοδοχείο ΚΑΤΕΡΙΝΑ, Β΄ κατηγορίας, βρίσκεται στο κέντρο της Αγίας Μαρίνας. Διαθέτει 34 δωμάτια και απέχει από την παραλία 300 μ. Και τα δύο Ξενοδοχεία διαθέτουν πισίνα και snack bar, ενώ στο ΔΑΝΑΗ λειτουργεί εστιατόριο μεσημέρι και βράδυ.

Το λιμανάκι της Πέρδικας

δροσερή αυλή κάτω από τη μεγάλη λεύκα, σε καλές τιμές επίσης. Μέσα στα γραφικά σοκάκια της πόλης είναι και η **Ελιά** (Κουμουνοδούρου 4, 22975 00205) με χαλαρωτικές μουσικές και αδυναμία στα jazz, blues, soul ακούσματα. Ανοιχτά από το πρωί, για καφέ στη δροσερή –και λουλουδιαστή– αυλή. Σημείο αναφοράς στην κατηγορία των all day bar-restaurant η **Αυλή** (Π. Ηρειώτη 17, 26438), με ιστορία που κρατάει από το 1986. Από τα πιο γνωστά στέκια του νησιού, φέτος παρουσιάζει ένα ανανεωμένο μενού –δοκιμάστε μπιφτέκια ροκφόρ–, οι σαλάτες του είναι πάντα φρέσκες, ενώ οπωσδήποτε θα πρέπει να δοκιμάσετε και το τρομερό λικέρ φιστίκι. Για καφέ, ποτό ή φαγητό σε μια πολύ όμορφη και δροσερή αυλή, που συχνά φιλοξενεί live. Για γλυκό («φιστικάτο», «φιστικίνι», αμυγδαλωτό) στο παλιότερο ζαχαροπλαστείο του νησιού και all time classic **Αιάκειον** (22249) κι ακόμα καλύτερα στο αίθριο του ακριβώς από πάνω.

Ο **Τσίας** στην παραλία της Αίγινας (23529), με ανανεωμένη κουζίνα.

Δίπλα ο πασίγνωστος **Σκοτάδης** (24014), από τις καλύτερες ψαροταβέρνες με φρέσκα ψάρια και τρομερή ταραμοσαλάτα.

Στη Σουβάλα, θα βρεις το **Namaste** (54210), ένα all day coffee bar & cocktail lounge, φιλόξενο, χαλαρό, με θέα στο γαλάζιο του αργοσαρωνικού. Θα σε βρουν καφέδες και άλλα ροφήματα αλλά και διάφορα σνακ το πρωί και καλοφτιαγμένα cocktails το βράδυ, ενώ στο εστιατόριο Zaza θα απολαύσετε ιταλική κουζίνα με pasta, risottos και πεντανόστιμες πίτσες. Στον Μαραθώνα: Η **Όστρια** (27682), με παράδοση άνω των 20 ετών, το πρωί θα σας ξυπνήσει με πλούσιο πρωινό και με ένα καλοφτιαγμένο καφέ και στη συνέχεια οι μυρωδιές από τη σπιτική της κουζίνα θα σας πάρουν τη μύτη. Μελιτζανοσαλάτα, γεμιστά, καλαμαράκια, χωριάτικες πίτες, σαλάτες με λαχανικά από τον κήπο τους, φρέσκα ψάρια από τους ψαράδες της περιοχής και άλλα πολλά, θα τα απολαύσετε σε τραπέζια στην παραλία, σχεδόν δίπλα στο κύμα, και αν είναι απόγευμα θα μαγευτείτε από την εντυπωσιακή εικόνα του ηλιοβασιλέματος.

Στην Πέρδικα: Ο **Νόντας** (61233), με ιστορία από το 1936, είναι εξπέρ στις παραδοσιακές γεύσεις και στο ολόφρεσκο ψάρι.

Για καφέ & ποτό

Στην παραλία της Αίγινας θα βρεις το **Caps Lock**, ένα καλαίσθητο και με χαρακτήρα café food bar, που στεγάζεται σε ένα ανακαινισμένο παλιό σπίτι με μια πολύ όμορφη αυλή. Ανοιχτό από τις 8 το πρωί για καφέ και πρωινό, στη συνέχεια θα σας παρουσιάσει ένα πολύ προσεγμένο μενού με δροσερές σαλάτες, finger foods, πίατα με ζυμαρικά και κρέατα, καθώς επίσης burgers και πίτσες. Είτε στην αυλή είτε στον εσωτερικό του χώρου, όπου τις μουσικές επιλέγει dj, μπορείτε επίσης να απολαύσετε το ποτό ή το κοκτέιλ σας.

Στο τέλος της παραλίας θα δεις το **Inn On The Beach** (Ακτή Τόπη Χατζή 1, 6947 205283) που βρίσκεται σε ένα από τα πιο όμορφα σημεία του νησιού, café beach club με μεγάλη ξύλινη βεράντα, απίστευτα κοκτέιλ και από το πρωί γενναϊόδωρες μερίδες καφέ. Στο λιμάνι, το bar **Ρέμβη** (Λ. Δημοκρατίας 51, 28605) για πρωινό, το μεσημέρι για φαγητό και το βράδυ για μουσική και χορό.

Το cocktail-bar **Βαρτάν** (Π. Ηρειώτη 16) είναι στέκι από τα πιο αγαπημένα του νεανικού κοινού. Στο ασφυκτικά γεμάτο στενάκι ο κόσμος χορεύει από house μέχρι electro 80s, ενώ συχνά συμμετέχει και σε rock παρτάκια με djs. Στην ίδια οδό θα βρεις και το καινούργιο cocktail bar Barrera, ανοιχτό από το απόγευμα έως αργά το βράδυ. Για jazz, funk και soul μουσικές υπάρχουν και τα αγαπημένα του νησιού **Περδικιώτικα** (Αφραίας 38), bar-restaurant με στίλ και χαρακτήρα και όμορφο, «κρυφό» κήπο. Στην Ακτή Τόπη το **Ελληνικόν Seaside** (Χατζή 10) και λίγο πιο μέσα το **Ellinikon Vintage** (Καποδιστρια Ιωάννη 7, 6936 111213) για ελληνικά μέχρι πρωίας.

Παραλία Αιγινίτισσας: Η **ζωή** θα έπρεπε να είναι όπως κυλάει καθημερινά στο **Aeginitissa beach & coctail bar** (61082), που βρίσκεται ακριβώς μπροστά στην ομώνυμη πανέμορφη παραλία: Βουτιά στη θάλασσα και πίσω στον ίσκιο για καφέδες και χυμούς το πρωί ή φαγητό δίπλα στο κύμα το μεσημέρι. Θα βρείτε σπιτικά μαγειρευτά αλλά και μια μεγάλη ποικιλία από burgers – κλασικό, λαχανικών, με χαλούμι, με κοτόπουλο burger μουςακά και άλλα τέτοια ωραία. Να δοκιμάσετε και τα εκπληκτικά τους κοκτέιλ, όλα από φρέσκα φρούτα, ανάμεσα

τους και το πολύ ιδιαίτερο Mohito φιστίκι που σερβίρεται μέσα σε ανανά. Το καλύτερο σημείο στο νησί για να δεις το πλιοβασίλεμα.

Για να μείνεις

Στη Χώρα, οι **Fistikies** (23783), ενοικιαζόμενα –πλήρως εξοπλισμένα– διαμερίσματα με όλα τα κομμάτια. Πανέμορφος κήπος, λουλούδια, φιστικιές, πισίνα με υδρομασάζ και καλό σέρβις. Λίγα μέτρα από το κέντρο της πόλης είναι η **Ραστώνη** (Στρ. Πετρίτη 31, 27039), με 12 πολυτελή θεματικά διαμερίσματα. Ένα χιλιόμετρο από το κέντρο της πόλης θα βρείτε το **Hotel Danae** (22424, www.danaehotel.gr), ένα φιλόξενο και ήσυχο ξενοδοχείο, που θα σας προσφέρει πάρα πολλές υπηρεσίες, από φύλαξη παιδιών έως τη διοργάνωση εκδρομών. Με 54 δωμάτια με θέα θάλασσα, μια μεγάλη πισίνα, snack bar και εστιατόριο και την παραλία μόλις στα 50 μ.

Στην Πέρδικα: Το **Perdica Suites** (61101) λίγα μέτρα από το λιμάνι, με μεγάλα πολυτελή διαμερίσματα που μπορούν να φιλοξενήσουν άνετα 2-5 άτομα. Ακόμα: **Dionysia Rooms** (61291) και **Marie-Lena** (61449).

Στην Αγία Μαρίνα ξεχωρίζει το ξενοδοχείο **Κατερίνα** (32075, www.katerinahotel.gr) με 34 δωμάτια, πισίνα και snack bar, μόνο 300 μ. από τη θάλασσα.

Στη Σουβάλα: Το **Hotel Xanthippi** (52201, www.xanthippihotel.gr) με 25 δωμάτια που όλα έχουν θέα, με εξοπλισμένη κουζίνα και μεγάλη αυλή για μικρούς και μεγάλους.

Στον Μαραθώνα: **Ostria** (27677), με διαμερίσματα μονόχωρα και δίχωρα, πλήρη εξοπλισμό κουζίνας και μπάνιο, μπαλκόνι με θέα τη θάλασσα ή τον κήπο και το καλύτερο το αφήσαμε για το τέλος: Είναι ακριβώς μπροστά στη θάλασσα, κατεβαί-

νεις για μπάνιο κατευθείαν με το μαγιά. Στη Βαγιά: το **Vagia Hotel** (71179, www.vagiahotel.gr) Βραβευμένο από το tripadvisor για το 2014, γραφικό, με πλούσιο πρωινό και καλές τιμές.

Για να ψωνίσεις

Στην **Ηλιαχτίνα** (Π. Ηρειώτη 34, 24255), η Τίνα Κοτσώνη και ο Ευθύμης Στεργιούλας δίνουν δημιουργικές εκδοχές στο σφυρήλατο χειροποίητο κόσμημα. Η δουλειά τους διατίθεται σε επώνυμα καταστήματα στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό. Μαζί τους στην Ηλιαχτίνα εκθέτουν τα κοσμήματά τους και πολλοί άλλοι δημιουργοί, σε τιμές πραγματικά εξαιρετικές. Εδώ θα βρείτε και την **ATHENS VOICE**.

Στον **Μούρτζη**, στον πεζόδρομο της Παν. Ηρειώτη (27649), πίσω από την ψαραγορά, θα ανακαλύψετε τον παράδεισο του φιστικιού. Φιστίκια Αιγίνης καλλιεργημένα με φροντίδα και μεράκι, σε όλες τους τις μορφές (ψημένα με αλάτι ή χωρίς, άψητα, ψύχα), αλλά και πολλές γλυκιές λικουδιές με βασικό συστατικό το φιστίκι. Προτείνουμε το περίφημο σπιτικό παστέλι από καβουρδισμένο σουσάμι και φιστίκι με μέλι αλλά και τον μπακλαβά τυλιχτό με φιστίκι, ενώ πεντανόστιμα είναι τα γλυκά του κουταλιού και οι μαρμελάδες.

Στο **Think Pink** (Σπύρου Ρόδη 36, 22970 29085), πέντε λεπτά από το λιμάνι, θα βρεις την ολοκληρωμένη συλλογή της Pink Woman και τα ομορφότερα κομμάτια της Harpenink σε πολύ προσιτές τιμές.

Στη **Freyja** (Χρ. Λαδά 7, 2297 500755), χειροποίητα κοσμήματα, ρούχα, σαγιονάρες και τσάντες, αλλά και μάρκες όπως Regalinas, Flossy και JuJuBe σε σούπερ τιμές. **A**

Κωδικός: 22970

Αστυνομία: 22100

Λιμεναρχείο: 22328, 25734

Δήμος: (22973) 20000

Πρώτες Βοήθειες: 22222

AEGINITISSA BEACH BAR

Αίγινα, παραλία Αιγινίτισσας, www.aeginitissa.com,
fb: aeginitissa.beachbar

Ακτή Τότη Χατζή 7, Αίγινα, Παραλία Παναγιώτας, Τηλ: 22970 23594
www.babisaeqina.gr - Reserve: 6973247044 - Fb: Μπαμπής αίγινα

Μαραθώνας - Αίγινα • Τηλ: 22970 26738, 22970 27677 • Κω: 6944 417340
Fax: 22970 27679 • e-mail: ostriaeg@otenet.gr

«ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΥΤΡΩΣΗ»

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Η Παυλίνα Νάσιουτζικ πειραματίζεται με ένα σύνθετο θέμα, ή μάλλον με πολλά σύνθετα θέματα, υιοθετώντας ένα γρήγορο, «ανδρικό» τρόπο γραφής στη «Βροχή» (Λιβάνης), το τελευταίο της μυθιστόρημα, το οποίο είναι πολύ διαφορετικό από αυτά που έχει γράψει ως τώρα...

Στο καινούριο σας μυθιστόρημα «Η βροχή» η έμπνευση και η δημιουργία μοιάζουν να είναι στόχος ζωής. Το πιστεύετε αυτό; Ο συγγραφέας για να γράψει πρέπει να έχει ένα ρήγμα μέσα του, πρέπει να έχει πληγές τις οποίες μετουσιώνει σε τέχνη. Γράφω για να ζω, όχι για να επιζώ.

Με άλλα λόγια, ένας δημιουργός θα έκανε οποιαδήποτε θυσία για να εξυπηρετήσει το έργο του; Θυσία στην περίπτωση μου, ναι, έκπτωση στον κώδικα αξιών μου, όχι.

Η «Βροχή» είναι ένα ρεαλιστικό, σκληρό μυθιστόρημα – κάποιες σκηνές (π.χ. η εκτέλεση με τον υδράργυρο) με κρατήσανε ξύπνια τη νύχτα. Ήταν σκόπιμο αυτό; Η προέκυψε από την αφήγηση; Ο Τολστόι στην «Αννα Καρένινα» λέει ότι δεν είχε σκοπό να τη βάλει να αυτοκτονήσει στις γραμμές του τρένου, αλλά να ευτυχίσει. Ο συγγραφέας δημιουργεί τον ήρωα και μετά αυτός αποκτά αυθύπαρκτη ζωή και τον κατευθύνει.

Ο ένας ήρωας μπαίνει στη φυλακή για να μπορεί να μιλήσει «σε πρώτο πρόσωπο». Το θεωρείτε απαραίτητο να βιώνει ο δημιουργός μια κατάσταση προκειμένου να τη γράψει; (π.χ. ο Ιούλιος Βερν δεν έφυγε ποτέ από τη γενέτειρά του κι έγραφε για άγνωστα πράγματα/μέρη.) Θα απαντήσω με τα λόγια του Κάφκα: Κανείς δεν τραγουδά πιο καθαρά απ' όσους τραγουδούν από τα τριςβαθα της κόλασης. Ό,τι εμείς παίρνουμε για τραγούδι των αγγέλων είναι ο ύμνος ο δικός τους.

Το γράψιμο είναι ελευθερία ή έστω απελευθέρωση. Σχολιάστε το. Ένας από τους κεντρικούς ήρωες του έργου μου, ο επιφανής συγγραφέας αλλά άγνωστος στο αναγνωστικό κοινό Στέφανος Βήκας, που είχε γράψει το best seller όλων των εποχών και δεν το εξέδωσε καν με το όνομά του, βρίσκει στο γράψιμο απελευθέρωση μετά από το μαρτύριο, την κατάθλιψη και την απουσία. Δεν υπάρχει λύτρωση στον κόσμο του δημιουργού.

Ο «νέος» αντι-τρομοκρατικός νόμος προτρέπει τους ποινικούς φυλακισμένους να καταδίδουν τους «πολιτικούς», εκτός των άλλων. (Ένας κοι-

νόεγκληματίας μπορεί να ελαφρύνει τη θέση του «αποκαλύπτοντας» στοιχεία για συγκρατούμενούς του που έχουν συλληφθεί ως τρομοκράτες – αυτή είναι η πραγματικότητα, όχι επιστημονική ή άλλη φαντασία...) Μπορείτε να

σχολιάσετε το νόμο, έστω ως «Μιχάλης», ήρωας-συγγραφέας που χαστουκίζει έναν αστυνομικό για να μπει στη φυλακή; Θα είναι φασίστας όποιος βουλευτής από τη λεγόμενη κεντροαριστερά ψηφίσει το παρανοϊκό νομοσχέδιο, το οποίο οδηγεί τους κρατούμενους στην κόλαση, στο θάνατο και στην αυτοκτονία. Για την κατάσταση των φυλακών της Ελλάδας έχουμε ήδη δεχτεί δεκάδες καταγγελίες από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σκεφτείτε τι θα δεχτούμε με την ψήφιση ενός σαδιστικού, απάνθρωπου νομοσχεδίου. Όσο μειώνονται οι παράνομοι, τόσο θα αυξάνονται οι πολιτικοί υπόνομοι.

Ο Τζορτζ Όργουελ έχει αποδειχθεί προφητικός, τουλάχιστον για την Ελλάδα. Ποιο βιβλίο του πιστεύετε ότι εκφράζει καλύτερα την εποχή που ζούμε; Το «1984». Αλλά εγώ δεν συμφωνώ με τον Όργουελ, συμφωνώ με τον Χάξλεϊ που στο θαυμαστό καινούριο κόσμο του υποστηρίζει ότι θα μας καταστρέψουν αυτά που αγαπάμε. Αυτό συμβαίνει λόγω της χειραγώγησης της κοινής γνώμης από τα ΜΜΕ, που δεν ανέφεραν ούτε μια φορά, που αποσιώπησαν τη μεγαλύτερη απεργία πείνας –4.500 κρατούμενων σε όλες τις φυλακές της Ελλάδας–, που έγινε στην Ευρώπη, επειδή κάποιοι θέλουν να τους στείλουν στην κόλαση.

Όταν θυσιάζετε έναν ήρωα στο βωμό της ιστορίας σας, δε σας λείπει μετά στην αφήγηση; Αν αυτό απαιτεί η πλοκή, όχι. Στην περίπτωση του Στέφανου Βήκα η σκηνή της αυτοκτονίας του στη θάλασσα με λύπησε αφάνταστα, αλλά δεν υπήρχε άλλη λύση γι' αυτόν. Ο Στέφανος Βήκας κινείται ανάμεσα στο φως και το σκοτάδι. Έχει περάσει όλα τα μαρτύρια της ανθρώπινης ύπαρξης, ερωτική απογοήτευση, κατάθλιψη, σκότηση του νου. Δεν υπάρχει λύτρωση στον κόσμο του.

Η «Βροχή» είναι γρήγορο μυθιστόρημα, με αστυνομική πλοκή, σκοτεινό και αυτό που λένε οι Άγγλοι «gripping» – δεν σε αφήνει να το αφήσεις. Δοκιμάζετε ένα νέο είδος ή σας βγήκε έτσι; Ένας συγγραφέας εξελίσσεται. Από παιδί αγαπούσα την αστυνομική λογοτεχνία και τη διάβαζα για ώρες διασκέδασης. Μην ξεχνάμε ότι και ο Βιζυηνός έχει γράψει εξίσου «gripping» διηγήματα, π.χ. «Ποιος ήταν ο φονεύς του αδελφού μου», που προσεγγίζει το αστυνομικό πρότυπο του Εντγκαρ Άλαν Πόε. Αποφάσισα λοιπόν να πειραματιστώ με το είδος. **A**

Το εισαγόμενο δεν είναι πάντα το καλύτερο, επισημαίνει η διατολόγος-διατροφολόγος, διευθύντρια του Ελληνικού Ινστιτούτου Διατροφής Αστερία Σταματάκη με αφορμή την έκδοση του βιβλίου της για τα ελληνικά super foods, που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Διόπτρα, μαζί με το διατολόγο-διατροφολόγο Κωνσταντίνο Ξένο. Θαύματα βεβαίως δεν γίνονται, αλλά τα μυστικά που κρύβουν η μαστίχα ή τα φύλλα της ελιάς και αποκαλύπτονται με επιστημονικές έρευνες είναι εντυπωσιακά.

«Γνωρίστε τα ελληνικά super foods» είναι ο τίτλος του βιβλίου που γράψατε μαζί με τον Κ. Ξένο. Τι σας ώθησε να το εκδώσετε; Μέσα από την καθημερινή επαγγελματική μας επαφή με πολλούς ανθρώπους είδαμε ότι υπάρχει η ανάγκη για την αναζήτηση τροφών με ισχυρή ευεργετική δράση στον ανθρώπινο οργανισμό, τροφών που μπορούν να ενισχύσουν τον άνθρωπο που ζει και εργάζεται σε ένα περιβάλλον υψηλών απαιτήσεων.

Αυτή η πραγματικότητα σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ελληνικές τροφές κατέχουν αυτά τα χαρακτηριστικά μάς οδήγησε στη συγγραφή και την έκδοση αυτού του βιβλίου.

Στην Ελλάδα έχουμε τα τελευταία χρόνια «εισβολή» super foods από το εξωτερικό. Γιατί αυτό είναι κατ' ανάγκη κακό; Σαφώς και δεν πάσχουμε από ξενοφοβία, αλλά από την άλλη πρέπει να καταπολεμήσουμε και τη νοοτροπία ότι το εισαγόμενο είναι καλύτερο. Τα τελευταία χρόνια ο Έλληνας γνώρισε και κατανάλωσε πολλές εξωτικές υπερτροφές, που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει επαρκής επιστημονική βιβλιογραφία που να αποδεικνύει ότι όλες αυτές οι τροφές είναι υπερτροφές.

Πότε μπορούμε να χαρακτηρίσουμε μια τροφή ως υπερτροφή; Όταν είναι ιδιαίτερα πλούσια σε θρεπτικά συστατικά, όπως καλά λιπαρά οξέα, βιταμίνες, μέταλλα, ιχνοστοιχεία, αντιοξειδωτικές ουσίες και όταν και μόνο όταν υπάρχουν κλινικές μελέτες σε ανθρώπους και όχι σε κυτταρικές σειρές ή πειραματόζωα, που πιστοποιούν την ευεργετική επίδραση της συγκεκριμένης τροφής. Παράδειγμα, υπάρχουν

κλινικές μελέτες που δείχνουν ότι η κατανάλωση της μαστίχας Χίου βοηθάει στην καταπολέμηση του ελικοβακτηριδίου του πυλωρού (παράγοντας για την ανάπτυξη πεπτικού έλκους).

Κατά καιρούς ωστόσο υπήρξε μια εκμετάλλευση ακόμα και περιπτώσεων που αναφέρετε, όπως τα φύλλα της ελιάς – θα θυμάστε βέβαια το θόρυβο με τη «φραπελιά». Είναι θεμιτό να αποδίδουμε σε «υπερτροφές» θεραπευτικές ιδιότητες; Είναι λάθος και επικίνδυνο να αποδίδονται αυθαίρετα θεραπευτικές ιδιότητες σε τροφές, ιδιαίτερα όταν αυτό έχει να κάνει με την ελπίδα του ανθρώπου για καταπολέμηση σοβαρών νόσων όπως είναι ο καρκίνος κ.ά. Τα φύλλα της ελιάς δεν είναι φάρμακο για τον καρκίνο, αλλά μέσα από κλινικές μελέτες βλέπουμε ότι το εκχύλισμα των φύλλων της ελιάς μπορεί να συμβάλει στη θεραπεία της υπέρτασης. Μην ξεχνάμε ότι ο ιατρός έχει πάντα τον πρώτο λόγο.

Πόσο ωφέλει η ένταξη των ελληνικών superfoods στην καθημερινή μας διατροφή; Από μόνη της δεν μπορεί να κάνει κάτι. Η ένταξή τους σε μια σωστή και ισορροπημένη διατροφή, όμως, μπορεί να μας δώσει ενέργεια, να ενισχύσει και να ενδυναμώσει τον οργανισμό μας και να μας βοηθήσει σε κάποιες συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα η κατανάλωση αφεψήματος δικταμου στη συμπτωματολογία του κρυολογήματος... **A**

Super Foods

Ελληνικές «υπερτροφές» επιστρέφουν δυναμικά

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Ο ΕΥΤΥΧΗΣ ΒΑΡΔΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΣ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ «ΝΕΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ»

Μιλήσαμε με το συγγραφέα του βιβλίου που πρέπει να διαβάσει όποιος νομίζει ότι ξέρει από πολιτική

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Τον γνώρισα την εποχή που έκανα εκπομπές στον Flash. Όταν θέλαμε να βγάλουμε έναν επικοινωνιολόγο που θα μιλήσει επί της ουσίας, χωρίς κορόνες και υπερβολές, τον έπαιρνα τηλέφωνο. Μόλις πέρσι τον γνώρισα από κοντά όπου επιβεβαίωσε την εικόνα που είχα σχηματίσει. Πρόσφατα έπεσε στα χέρια μου το βιβλίο του «Νέοι κανόνες πολέμου», όπου πόλεμος η ενασχόληση (εν γένει) με την πολιτική. Πώς διεξάγεται μια εκλογική εκστρατεία; Ποια είναι η απαραίτητη ψυχολογική, οργανωτική προετοιμασία για κάθε υποψήφιο; Τι πρέπει να προσέξει στη διαμόρφωση της στρατηγικής του; Πώς μπορεί να αξιοποιήσει τα επικοινωνιακά όπλα που διαθέτει; Τι ρόλο παίζουν τα social media; Οι «Νέοι κανόνες πολέμου» δίνουν απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα. Αποφάσισα να του κάνω και κάποια παραπάνω.

Η ενασχόληση με την πολιτική θέλει τέχνη ή τεχνική; Πρώτα απ' όλα θέλει έμπνευση. Να έχεις ένα στόχο ο ίδιος και να μπορείς να εμπνεύσεις και άλλους να κινηθούν στην ίδια κατεύθυνση. Μετά θέλει ταλέντο. Να μπορείς να αναλύσεις, να σχεδιάσεις, να υλοποιήσεις. Δύο πολιτικοί που ακολουθούν ακριβώς τις ίδιες τεχνικές εκστρατείας δεν θα έχουν το ίδιο αποτέλεσμα, διότι αυτό που τους διαφοροποιεί είναι το πολιτικό ταλέντο. Άρα είναι πιο κοντά στην τέχνη, όχι στην τεχνική.

Τι σας ρωτάει συνήθως ένας πολιτικός; Συνήθως προτάσεις για το χειρισμό θεμάτων. Για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων ή για τη διαχείριση κάποιας επιμέρους κρίσης. Αυτά στις ενδιάμεσες περιόδους, διότι προεκλογικά το ερώτημα είναι ένα και μόνο: πώς θα επιτευχθεί ο εκλογικός στόχος. Υπάρχει βέβαια και μια κατηγορία υποψηφίων οι οποίοι απλώς ζητάνε ένα προεκλογικό τρικ για να κερδίσουν. «Ένα κολπάκι, κάτι...», όπως συνήθως λένε. Τους απαντώ ότι αυτό δεν προκύπτει από παραγγελία, ούτε είναι φασονατζιδική δουλειά, αλλά αποτέλεσμα όλης της υπόλοιπης εκστρατείας και των δεδομένων της. Και ότι αν γίνουν σωστά όλα τα υπόλοιπα δεν θα χρειαστεί να κρεμόμαστε από ένα πυροτέχνημα της τελευταίας στιγμής.

Ποιο είναι το πιο συχνό λάθος που κάνουν οι υποψήφιοι; Το πρώτο και σημαντικότερο είναι η λανθασμένη ανάλυση των δεδομένων. Η συναισθηματική φόρτιση, η πίεση της εκστρατείας και συχνά η παραπλανητική εικόνα που τους δίνει ο φιλικός τους κύκλος, τους οδηγεί σε λάθος εκτιμήσεις. Το δεύτερο πιο σύνθημα είναι να ασκούν οι ίδιοι χρέη επικεφαλής της εκστρατείας. Και είναι τεράστιο λάθος. Ο υποψήφιος πρέπει να επιλέγει τα σωστά πρόσωπα για κάθε ρόλο, να λαμβάνει κάποιες κρίσιμες αποφάσεις, αλλά δεν μπορεί να συντονίζει ο ίδιος την καμπάνια του. Είναι χάσιμο χρόνου, ενέργειας και κύρους. Η τελική ευθύνη για μια απόφαση ασφαλώς ανήκει πάντα στον υποψήφιο. Αλλά είναι σημαντικό να έχει δίπλα του καθαρά και ψύχραιμα μυαλά και να μην ακούει μόνο το «ένστικτό του», όπως λένε πολλοί.

Ποιος θεωρείτε ότι είναι ο πολιτικός που υπονόμωσε την πολιτική του σταδιοδρομία λόγω κακής επικοινωνιακής διαχείρισης μιά κρίσης ή ενός γεγονότος; Από τους παλαιότερους θα έλεγα

τον Μαρκεζίνη για το πώς διαχειρίστηκε τη σύγκρουσή του με τον Παπάγο το '53-'54. Θα έλεγα επίσης τον Μητσοτάκη σε σχέση με τα γεγονότα του '65. Από τους νεότερους το πιο κλασικό παράδειγμα είναι αναμφίβολα ο Γιώργος Βουλγαράκης, ο οποίος πλήρωσε πολύ βαριά τη φράση «το νόμιμο είναι και ηθικό».

Ποιον θεωρείτε τον πιο «επικοινωνιακό» πολιτικό; Τον Μπιλ Κλίντον. Τον θεωρώ το μεγαλύτερο πολιτικό και επικοινωνιακό ταλέντο της τελευταίας 30ετίας. Καλύτερο και από τον επίσης σπουδαίο Ομπάμα, καθότι ο Κλίντον κυριάρχησε σε δυσκολότερο πολιτικό περιβάλλον και παράλληλα διαμόρφωσε μια διεθνώς διακριτή πολιτική τάση, αυτή του λεγόμενου «τρίτου δρόμου».

Ένα από τα πιο παράξενα που σας έχει ζητήσει πολιτικός; Δύο ιστορίες που θα ήθελα να γράψω κάποια στιγμή είναι: πρώτον, το αίτημα για μια καμπάνια –κανονική καμπάνια, με καταχωρήσεις, επιστολές κ.λπ.– υπέρ του ρουσφετιού και, δεύτερον, την επιθυμία ενός συμπαθούς κυρίου να γίνει δήμαρχος επειδή τον δάγκωσε ένας σκύλος και αποφάσισε ότι πρέπει να λύσει αυτοπροσώπως το ζήτημα των αδέσποτων...

Τελικά θεωρείτε ότι τα social media παίζουν σημαντικό ρόλο στην πολιτική επικοινωνία ή είναι υπερεκτιμημένα; Έχουν ήδη σημαντικό ρόλο, ο οποίος μάλιστα θα αυξάνεται. Όχι μόνο επειδή η διάχυση των social media είναι ραγδαία, αλλά και επειδή αλλάζουν την ίδια τη φύση των ίδιων των εκλογικών εκστρατειών. Από το μοντέλο, «ένας πομπός - πολλοί δέκτες»

πάμε στο «πολλοί πομποί - πολλοί δέκτες». Η εποχή της μονόδρομης κατήχησης τελειώνει και η αυθεντία του προβλεπόμενου καθοδηγητή αμφισβητείται. Αλλάζουν και οι παραδοσιακές δομές ενημέρωσης, αλλά και των ίδιων των κομματικών δομών και ιεραρχιών. Όλα αυτά είναι στοιχεία που αργά ή γρήγορα θα ενισχυθούν. Τώρα είμαστε σε μια μεταβατική ακόμα φάση, όπου τα social media λειτουργούν συμπληρωματικά. Η τάση ωστόσο είναι όλο και περισσότερες μάχες να δίνονται εκεί.

Ποιοι είναι πιο δύσκολοι διαχειρίσιμοι; Οι πολιτικοί ή οι image makers τους; Αναμφίβολα οι πολιτικοί. Αυτοί είναι που εκτίθενται, αυτοί έχουν περισσότερη πίεση. Οι σύμβουλοι είναι εύκολοι διαχειρίσιμοι, με εξαίρεση όσους –κακούς επαγγελματίες κατά τη γνώμη μου– δεν μπορούν να υπερβούν την προσωπική τους πολιτική άποψη και αφήνουν να τους επηρεάζει στην ανάλυσή τους. Καταλαβαίνω ότι δεν είναι πάντα εύκολο να τα διαχωρίσεις, αλλά αυτό εντέλει είναι ένα από τα στοιχεία που διαφοροποιούν τον καλό από τον κακό σύμβουλο.

Ο Ε.Β. εργάζεται την τελευταία 15ετία ως σύμβουλος πολιτικής επικοινωνίας, στρατηγικής και πολιτικών ερευνών σε μεγάλες εταιρείες, αλλά και ως ανεξάρτητος σύμβουλος. Έχει συμμετάσχει σε πλήθος εκλογικών εκστρατειών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και σε πολλές εκστρατείες επικοινωνίας φορέων και οργανισμών. Το βιβλίο του «Νέοι κανόνες πολέμου» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πεδίο. **A*

COSMOTE Books

cosmotebooks.gr

Μία σελίδα,
πάνω από
1.000.000
βιβλία.

ΜΠΕΣ
ΤΩΡΑ ΣΤΟ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ
ONLINE
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ.

COSMOTE
ο κόσμος μας, μαζί.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΚΑΡΗΣ
ΤΙΤΛΟΙ ΤΕΛΟΥΣ
Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το νέο βιβλίο του Πέτρου Μάρκαρη κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Γαβριηλίδης.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΝΕΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΣ
ΚΑΛΟΤΕΡΑΚΗΣ
ΚΟΚΚΙΝΟ ΡΑΝΔΑ

ΝΙΚΟΣ
ΓΚΑΜΑΡΑΙΑΣ
ΤΑΜΕΙΟ
ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΜΑΝΙΝΑ
ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

ΦΕΡΜΟΥΑΡ

Μυθιστόρημα

ΕΠ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
www.epiloidis.gr

book VOICE

Ιστορίες από τη φαντασία της πραγματικότητας

Τι κάνει έναν επιτυχημένο διαφημιστή να γράφει διηγήματα; Ο Πέτρος Βουνισιάς μπορεί να απαντήσει.

Είσαι creative director στην BBDO Athens. Γράφεις διηγήματα και ποιήματα. Πόσο κοντά (ή κόντρα) είναι η μια απασχόληση με την άλλη; Είναι σαν να είσαι δελφίни και να ζεις σε μια πισίνα κάνοντας γαμάτα κόλπα με την μπάλα, να πηδάς μέσα από στεφάνια και να ακούς τα επιφωνήματα του κόσμου. Περνάς ωραία, τρως ψαράκι για κάθε άλμα που κάνεις, αλλά όσο κι αν σου αρέσει αυτό, όσο κι αν η πισίνα μυρίζει θάλασσα, τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με την αλμύρα και τη μοναξιά του ωκεανού.

Οι διαφημίσεις και η μυθοπλασία είναι ψέματα ή αλήθειες ειπωμένες με «λοξό» τρόπο; Τίποτα δεν είναι ψέμα γιατί τίποτα δεν είναι αλήθεια. Ο τρόπος που βλέπεις τα πράγματα είναι που μετράει. Και οι διαφημίσεις επιλέγουν το καλό σου προφίλ,

ενώ η μυθοπλασία διαλέγει εκείνη τη γωνία που ενδεχομένως να δείχνει και ένα σου καυλόσπυρο, αλλά όσο πιο ανθρώπινο σε δείχνει τόσο περισσότερο θεοποιείσαι.

Θα εγκατέλειπες τη διαφήμιση για να αφοσιωθείς στη λογοτεχνία; Μου αρέσει η διαφήμιση. Και ομολογώ ότι της χρωστάω ευγνωμοσύνη γιατί εδώ και πολλά χρόνια μου δίνει χρήματα για να σκαρφίζομαι υπέροχες ιστορίες. Και αυτό αν μη τι άλλο, είναι κολακευτικό. Αλλά αν μπορούσα να ζήσω από τη λογοτεχνία (και εννοώ αξιοπρεπώς, όχι να έχω τα λεφτά της Rowling) τώρα βιαστικά σου απαντώ ότι θα άφηνα τη διαφήμιση για να μπορώ να ζω απολαμβάνοντας το γράψιμο και να γράφω απολαμβάνοντας τη ζωή.

Ο τίτλος του βιβλίου σου είναι «Η ζωή είναι ένα σύνολο από...». Από τι; Η ζωή είναι ένα σύνολο από αλήθειες, προσωπικές ματιές στα πράγματα, στερεότυπα, συμπλέγματα, διαθέσεις που άγονται και φέρονται. Όλα είναι υποκειμενικά, ο κόσμος είναι χωρισμένος σε επτά δισεκατομμύρια ερμηνείες, η αλήθεια του καθενός, του κανενός, του ενός και των πολλών. Κοινώς, βλέπουμε άλλο μπλε εσύ άλλο εγώ, ουρανό λες εσύ, θάλασσα εγώ και η ζωή βάφεται με όλες τις αποχρώσεις του μπλε και όταν εμείς ντυνόμα-

στε στα μαύρα εκείνη λευκοντυμένη σαν νύφη προχωράει στον επόμενο.

Οι ήρωές σου φλερτάρουν με τη μοναξιά, το αλλόκοτο, το θάνατο, το τέλος. Υπάρχει κάτι που συνδέει αυτές τις μικρές ιστορίες; Η ίδια η αξία της ζωής. Η ίδια η αξία του ανθρώπου. Μια πέτρα, μια κυρία με ταγέρ, ένα καγκουρό, ένα λουλούδι, ο ήλιος, ο χρόνος ο ίδιος, όλα είναι συμπαντικές πραγματικότητες σε διαφορετικά επίπεδα, σαν να ακούς εσύ ραδιόφωνο στα βραχέα κι εκείνα να παίζουν στα υψηλά. Συχνότητα αλλάζει και όλα συνδέονται, όλα είναι διαφορετικά κράματα από τα ίδια υλικά και οι ιστορίες μι-

λούν γι'αυτό: θα μπορούσαν να είναι 24 ώρες ενός ανθρώπου ή 24 χρόνια ή 24 καρτέ πουκινματογραφικά αποτελούν ένα δευτερόλεπτο, ενώ το υποσυνείδητο, εκείνο

το τούνελ που μας ενώνει με την άλλη άκρη του ουράνιου τόξου, μπορεί να καταγράψει εικόνες ακόμα και σε ένα καρέ, δηλαδή στο 1/24 ενός δευτερολέπτου (ή ενός βιβλίου). 24 ιστορίες αφημένες στο λιοπύρι της ερήμου για να σου υπενθυμίσουν την αξία του νερού και η 25η, σαν bonus track, η αλλαγή της συχνότητας από τα βραχέα στα υψηλά.

Γιατί προτίμησες τη σύντομη μορφή του διηγήματος; Είναι προκλητικό να αποτυπώνεις όσα περισσότερα μπορείς λέγοντας όσα λιγότερα γίνεται. Δεν ξέρω αν το πετυχαίνω αλλά αυτό ήθελα να κάνω: κάθε λέξη στη θέση του οδηγού, κάθε κόμμα να αλλάζει ταχύτητα για να σε οδηγήσει στο κόκκινο φανάρι μιας τελείας, λίγο πριν διασχίσεις ένα δρόμο ταχείας νοσηματοδοσίας. Ένας espresso αλεσμένος από χίλιους κόκκους arabica να ξυπνήσεις μια και καλή, μια σταγόνα αρώματος από όλα τα λουλούδια του κόσμου για να πάρεις πρέφα πώς μυρίζουν οι στιγμές μόλις γεννιούνται.

Ποιους συγγραφείς (εκτός από τον Μπουκόφσκι που τον συναντάμε δύο φορές) θα συναντήσουμε πίσω από τις γραμμές των ιστοριών σου; Ο Καμί περιδιαβαίνει κάπου εκεί, μέσα στην αντηλιά της παραλίας (ή της ερήμου;) με ένα όπλο από φλογισμένες λέξεις, πυροβολώντας με αδιαφορία το παράλογο του κόσμου. **A-A. Μπ.**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

ΑΘΗΝΑ

210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

John Digweed σελ. 39

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

Με την τραγωδία του Ευριπίδη «**Ιππόλυτος**» σε σκηνοθεσία **Λυδίας Κονιόρδου** κατεβαίνει στην Επίδαυρο (25&26/7) το Εθνικό Θέατρο.

Αιτία η ζήλια. Μιας θεάς, της Αφροδίτης, που βλέπει τον Ιππόλυτο να την απαξιώνει για χάρη της Άρτεμης και της αγνότητας. Καταστρώνει σχέδιο εκδίκησης.

Τυλίγει τη μητριά του Φαίδρα στα δίχτυα του έρωτα για τον Ιππόλυτο, ο τελευταίος αρνείται, η Φαίδρα αυτοκτονεί αφήνοντας γράμμα στον άνδρα της Θησέα πως αιτία για το χαμό της είναι ο γιος του. Ο Θησέας εξοργίζεται και ζητάει από τον Ποσειδώνα την τιμωρία του γιου του...

Δίχτυα του έρωτα και εκδικητής Ποσειδώνας (μπορεί και η προγενέστερη τραγωδία του Ευριπίδη «*Ιππόλυτος καλυπτόμενος*», όπου σ' αυτήν ο Ιππόλυτος σκέπασε από ντροπή το κεφάλι του όταν του εξομολογήθηκε η Φαί-

δρα τον έρωτά της) είναι ίσως οι λέξεις-κλειδιά που οδήγησαν τη σκηνοθέτρια και πρωταγωνίστρια Λυδία Κονιόρδου (Φαίδρα) να «τυλίξει» τους πρωταγωνιστές με δίχτυα και να φέρει τη θάλασσα στο επίκεντρο στις φωτογραφίες που μας μεταφέρουν κλίμα παράστασης. Αυτή η σπουδαία τραγωδία κλιμάκωσης (συνωμοσία, η παγίδα του έρωτα, εκδίκηση, τιμωρία, συγχώρεση) θα παρουσιαστεί (και) στην Επίδαυρο, εκεί που σύμφωνα με τον Πausanias έβλεπαν τον Ιππόλυτο μετά το θάνατό του οι κάτοικοι (μαζί με τους κατοίκους της Τροιζήνας). Με τον **Νίκο Κουρή** (Ιππόλυτο), τη **Λήδα Πρωτοψάλτη** (τροφό), τον **Θέμη Πάνου** (Θησέα) και άλλους 24 ηθοποιούς και τρεις μουσικούς επί σκηνής.

INFO

Η προώληση των εισιτηρίων για το Αρχαίο Θέατρο Επίδαυρου γίνεται από το Ελληνικό Φεστιβάλ (Πεσματζόγλου 39 εντός της στοάς) και ηλεκτρονική προώληση για όλη την περίοδο στο www.n-t.gr

Της ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΡΑΧΑΗ

→ agenda@athensvoice.gr

Η ΤΕΧΝΗ ΜΑΣ
ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ
ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ.
Η Α.Υ.
ΣΚΑΝΑΡΕΙ
ΜΕΡΙΚΕΣ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥ-
ΣΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο agenda@athensvoice.gr

ΣΥΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ

Μια αναδρομική έκθεση που αφορά χαρακτηριστικά ζωγραφικά έργα του καλλιτέχνη από τη δεκαετία του '80 μέχρι σήμερα. Μεγάλο μέρος της έκθεσης θα αποτελέσει η καινούργια του δουλειά «*Συναντήσεις στη ζωγραφική*», ένα ζωγραφικό παιχνίδι-αναφορά σε αγαπημένους καλλιτέχνες, που συνθέτει την προσωπική του ιστορία της ζωγραφικής. Η έκθεση γίνεται σε συνεργασία με την Γκαλερί Ζουμπολάκη. Ως 23/7, Ερμούπολη, Πινακοθήκη Κυκλάδων, Επαμεινώνδα Παπαδάμ 3

ΣΙΦΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΔΟΥΛΗΣ

Ο καλλιτέχνης μέσα από το έργο του δοξάζει το τι σημαίνει να είναι κανείς ζωντανός. Το πρώτο μέρος της έκθεσης είναι έργα σε χαρτί και κολλάζ που πραγματεύονται το πέρασμα του χρόνου. Το δεύτερο, πρωτότυπα κεραμικά ως χρηστικά αντικείμενα ως μια σαφή αναφορά στην κεραμική παράδοση της Σίφνου. Η έκθεση γίνεται σε συνεργασία με την Γκαλερί Σκουφά. Ως 2/8, Παλαιό Σχολείο Κάστρου

ΧΑΝΙΑ ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ

Στιγμιότυπα καλοκαιρινών διακοπών. Μεσα κι έξω από τη θάλασσα, με το κανό, με το ξεσκέπαστο αμάξι, με το παγωτό στο χέρι. Στιγμές στην ντουζιέρα, στο μπαράκι, πάνω στη βέσπα. Άλλες φορές τα έργα του καλλιτέχνη έχουν φόντο τα Χανιά, που ο ίδιος αγαπάει πάρα πολύ. Ως 27/7, Παλιόχωρα, *Libyan Princess*

ΠΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΟΡΟΓΚΑΣ

Ερείπια, σκουριές, κατεστραμμένα καΐκια, ο καλλιτέχνης κινείται γύρω από την έννοια της φθοράς. Η απτή φθορά και η αποσύνθεση των υλικών συμβολοποιούν το χρόνο που φεύγει, τη ζωή που φθίνει. Ως 30/7, Παραλία, Γκαλερί Citronne

ΠΑΞΟΙ «ΠΟΣΕΙΔΩΝ»

Σύμφωνα με το μύθο, ο ερωτευμένος Ποσειδώνας έκλεψε την Αμφιτρίτη από τη σπηλιά που κρυβόταν, μεταφέροντάς τη με το άρμα του στην Κέρκυρα. Εκεί χτυπώντας την τριαινά του, απέκοψε το νότιο τμήμα του νησιού σχηματίζοντας τους Παξούς. Οι Παξινοί, όπως λέγεται, βρήκαν την τριaina και την έκαναν έμβλημα τους. Εμπνεόμενοι από τους Παξούς και το μύθο τους, δέκα καλλιτέχνες δημιουργούν προς τιμήν του νησιού και του δημιουργού του. Ως 30/7, Οικία Μπόκου

ΥΔΡΑ ΝΙΚΟΣ ΡΑΚΚΑΣ, NICKY BEE

Playmobil ως μοντέλα σε μία καθημερινή και φυσική ρουτίνα. Εμπνέεται από την κοσμοπολίτικη ιστορία του νησιού, καθώς και από εμβληματικές κινηματογραφικές ταινίες που έχουν γυριστεί εκεί. Η Nicky Bee παρουσιάζει πολύχρωμες τρισδιάστατες κατασκευές, κολάζ από υφάσματα γαζωμένα σε ζωγραφισμένο χαρτί ακουαρέλας. 9-17/8, Χώρα, Εκθεσιακός χώρος «Μελίνα Μερκούρη»

ΠΑΤΜΟΣ «ΝΕΡΟ | WATER»

15 φωτογράφοι και 25 εικαστικοί αποδομούν το ρόλο του υδάτινου στοιχείου στη ζωή του νησιού αλλά και στην εικονογραφία του γενικότερα. Στην έκθεση θα υπάρχει και σχετικό φωτογραφικό υλικό από τη θαλάσσια ζωή της Πάτμου, από σημαντικά μνημεία και τελετές του νησιού αναφορικά με το νερό, καθώς και υλικό σχετικά με τη διαχείριση του νερού στο νησί από το παρελθόν έως σήμερα. Επιμέλεια: Ελισάβετ Πλέσσα. 3-24/8, Παλιό Δημοτικό Σχολείο Χώρας

www.athensvoice.gr

ΤΙ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ:

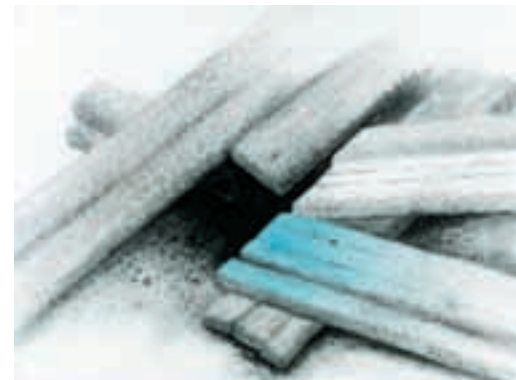
«210 Guide», ένας πλήρης οδηγός με γκαλερί, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια, bars και clubs.

Γιώργος Χαδούλης

«Ποσειδών»

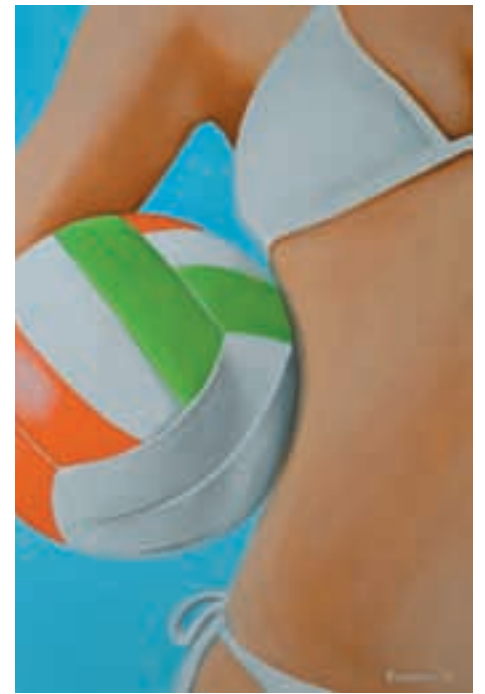
Σωτήρης Σόρογκας

Νίκος Ρακκάς

Χρήστος Κεχαγιόγλου

Κώστας Σπανάκης

«Νερό/Water»

fantastico

ΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΕΝΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

του ΧΑΘΙΝΤΟ ΜΠΕΝΑΒΕΝΤΕ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωτήρης Χατζάκης

Από 23 Ιουλίου 2014

«Σχολείον της Αθήνας» - Ειρήνη Παπά

Πειραιώς 52, Μοσχίτο

Πρόσβαση με Λεωφορείο | 049 Ομόνοια - Πειραιάς (Στάση Γύφουρα)

Προσέλευση μέσω πιστωτικής κάρτας | 210 7234567

Τηλεφωνικές κρατήσεις και κρατήσεις συλλόγων | 2103301880

Πληροφορίες για τις παραστάσεις | 2105288173

W www.n-t.gr

F www.facebook.com/EthnikoTheatro

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ: 10€

ΕΘΝΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2014
ΘΕΡΙΝΗ ΣΚΗΝΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΤΗΜΕΡΩΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΧΡΗΜΑΤΕΣ

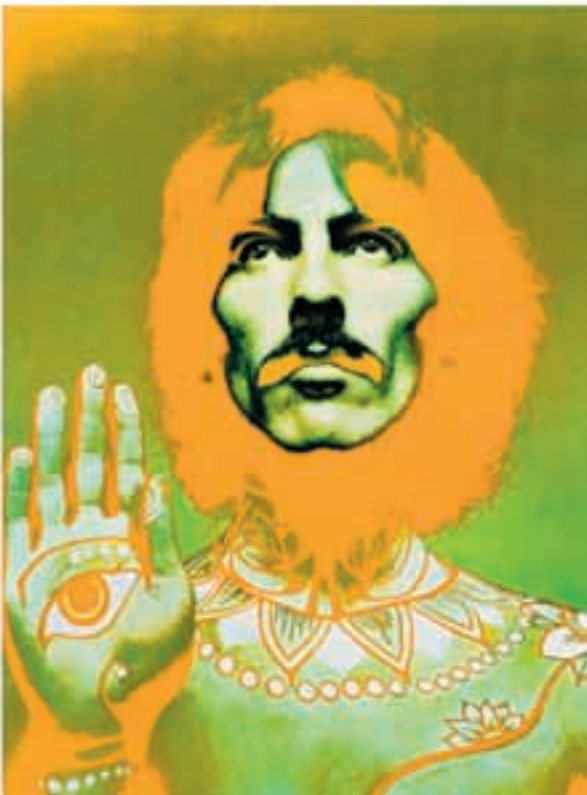

ΠΡΟΣΤΑΚΗΝ ΕΣΤΙΜΩΝ

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ → gdim400@gmail.com

Η μουσική ιστορία των Beatles, ερμηνευμένη από την Καμεράτα με συμφωνικές ενορχηστρώσεις του συνθέτη Νίκου Πλατύραχου σε μουσική διεύθυνση Μίλτου Λογιάδη. Ερμηνευτές των διαχρονικών αυτών τραγουδιών θα είναι οι Κώστας Βασιλιάγκος, Δώρος Δημοσθένους, Βασίλης Γιοδάκης, Στιβ Κόκκας. Λίγο πριν τη συναυλία στο Ηρώδειο, ο Μίλτος Λογιάδης, που έχει διευθύνει τις μεγαλύτερες Συμφωνικές Ορχήστρες της Ευρώπης και έχει συνδέσει το όνομά του με την 20ετή πορεία στην Ορχήστρα των Χρωμάτων του Μάνου Χατζιδάκι, μιλά για τη δική του σχέση με τους Beatles...

Ο ΜΙΛΤΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ BEATLES

Η σχέση μου με τους Beatles ξεκινάει από πολύ μικρή ηλικία, ήταν από τα πρώτα ακούσματα που με καθόρισαν. Μάλιστα στο σχολείο είχα σχηματίσει ένα συγκρότημα με μερικούς φίλους και ανάμεσα στα τραγούδια των Pink Floyd και των Led Zeppelin που προσπαθούσαμε να παίξουμε όσο καλύτερα γινόταν, είχαμε και πολλά τραγούδια των Beatles και του Lennon. Έχω πολύ έντονες αναμνήσεις από καλοκαιρινά βράδια στην παραλία της Ραφήνας, όπου γύρω από μια φωτιά παίζαμε με τις κιθάρες το «Imagine» και άλλα τραγούδια τους.

Αυτοί οι φίλοι μάλιστα το έφερε η ζωή να συνεχίσουμε να βρισκόμαστε, μια και ασχοληθήκαμε με τη μουσική. Ο Νίκος Πλατύραχος και ο Δημήτρης Μπουζιάνης. Αυτές ήταν στιγμές που μας ένωσαν σαν παρέα και είναι υπέροχη η συγκυρία ότι ξαναβρισκόμαστε με τον Νίκο ξανά επί σκηνής με τα τραγούδια των Beatles. Η ιδεολογία αυτών των τραγουδιών —πέρα από τη μουσική τους αξία— είναι κάτι μοναδικό και είναι αυτή που μας ένωσε με φίλους όλα αυτά τα χρόνια.

«Imagine all the people, sharing all the world...» Βέβαια με τα τραγούδια τους ερωτευθήκαμε, κάναμε φίλιες, μας συνόδευσαν μια ζωή, από τα νιάτα μας μέχρι σήμερα. Οι Beatles δεν χάθηκαν ποτέ από τη ζωή μου, γι' αυτό και είμαι πολύ χαρούμενος που με την Ορχήστρα των Χρωμάτων παλιότερα αλλά και με την Καμεράτα σήμερα παίζουμε τα τραγούδια τους σε αυτές τις υπέροχες διασκευές που έχει κάνει ο Νίκος Πλατύραχος.

INFO

Ηρώδειο, Πεζόδρομος, Διονυσίου Αρεοπαγίτου, Μακρυγιάννη, 210 3241807. Έναρξη 21.00. Είσοδος: Κάτω Διάζωμα κανονικό €30, Άνω Διάζωμα κανονικό €15, φοιτητικό €10, ανέργων €5, ΑμεΑ €10. Προώληση: Πανεπιστημίου 39, Παπασωτηρίου, Public, Ianos, www.greekfestival.gr, 210 3272000. Στις 17/7.

ΜΙΛΤΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ ALL WE NEED IS LOVE

Ο μαέστρος Μίλτος Λογιάδης τοποθετεί τα θρυλικά Σκαθάρια στη συμφωνική τους διάσταση

ΓΚΑΖΟΝ MID DAY GARDEN BY ΓΚΑΖΑΚΙ

Μετά από δεκαπέντε χρόνια παρουσίας στην Τριτοπέμπου, η ομάδα που έστησε το Γκαζάκι αποφάσισε να διαμορφώσει το απέναντι πάρκινγκ σε έναν παραμυθένιο κήπο γεμάτο χρώματα, δέντρα, εκοσμικούς καταρράκτες και φυσικά, γκαζόν.

Πρόκειται για ένα mid day κήπο που θα υποδέχεται κόσμο από το μεσημέρι έως αργά το βράδυ, προσφέροντας στους επισκέπτες εμπνευσμένα κοκτέιλ από φυσικούς χυμούς ή αλκοόλ, καφέ, περύτεκνα αναψυκτικά, κρύες μπίρες και φυσικά την απαιτούμενη καλύψωση που σχεδόν όλοι έχουν ανάγκη κατά τους θερινούς μήνες. Ωστόσο, η ομάδα του Γκαζόν μας ενημέρωσε πως σκοπεύουν να κρατήσουν τον κήπο και κατά τη διάρκεια του χειμώνα, διαμορφώνοντάς τον ανάλογα.

Τα ρομαντικά τραπέζια, οι αρχοντικές καρέκλες που παραπέμπουν σε μια παλαιότερη εποχή και τα χρωματιστά υφάσματα που καλύπτουν το δέντρο, συνθέτουν ένα σκηνικό βγαλμένο από ταινία φαντασίας. Σύντομα θα προστεθεί και ένας προτζεκτορας που θα προβάλλει από ταινίες μακρού μήκους έως μουσικά ντοκιμαντέρ και ό,τι άλλο αποφασίσει η ομάδα του Γκαζόν σε σχέση με τις επιθυμίες των επισκεπτών του κήπου.

Μουσικά θα κινηθεί στο ίδιο ύψος με εκείνο που είχε πιο παλιά το Γκαζάκι. Αυτό σημαίνει πως διαφορετικοί ήχοι θα πλημμυρίζουν το χώρο σε καθημερινή βάση. Άλλοτε σουίνγκ, άλλοτε house κι άλλοτε παλιό κάποιο «μεγάλο» λάβι μας κι ο χώρος το επιτρέπει.

Το νέο Γκαζόν έχει όλες τις προδιαγραφές για να γίνει ένας από τους πιο αγαπημένους κήπους της Αθήνας.

Τριτοπέμπου 48, Γκάζο, 210 3460901

«Apes
not kill apes»
Βασικά μαθήματα
συμπεριφοράς από το
«Ο Πλανήτης των Πιθήκων:
Η Αυγή»

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Go ape!

critic's CHOICE

Ο Πλανήτης των Πιθήκων: Η Αυγή

(DAWN OF THE PLANET OF THE APES) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ματ Ριβς

ΠΑΙΖΟΥΝ: Τζέισον Κλαρκ, Άντι Σέρκις, Γκάρνι Όλντμαν

Δέκα χρόνια πριν, μια γρίπη που εξαπλώθηκε μέσω των πιθήκων σχεδόν εξαφάνισε την ανθρωπότητα, ενώ οι πίθηκοι εξελίχθηκαν αλματωδώς. Τώρα μια ομάδα επιζώντων θα έρθει σε επαφή μαζί τους. Θα συγκρουστούν ή θα συνυπάρξουν;

Το φιλμ του Ματ Ριβς αποτελεί συνέχεια του «Rise of the Planet of the Apes» που γύρισε πριν δύο χρόνια ο Ρούπερτ Γουάιτ, αλλά αντίθετα από ένα τυπικό σίκουελ δεν χρειάζεται να ξέρεις ή να θυμάσαι τι προηγήθηκε. Επίσης, αντίθετα από ένα τυπικό σίκουελ, η «Αυγή» δεν προσπαθεί να είναι ισάξια της προηγούμενης ταινίας, αλλά την αφήνει κατά πολύ πίσω της. Είναι κάτι παραπάνω από μια καλή συνέχεια, ένα εντυπωσιακό blockbuster, μια αξιοπρεπής ταινία. Το φιλμ του Ριβς είναι θαρραλέο και τολμηρό, θεαματικό αλλά και γεμάτο ιδέες, χορταστικό σαν διασκέδαση αλλά και πλούσιο σε κινηματογραφικές αρετές και ουσία. Στην πραγματικότητα δεν είναι καν μία από τις καλύτερες ταινίες επιστημονικής φαντασίας της χρονιάς, πιθανότατα πρόκειται για μία από τις καλύτερες ταινίες που είδαμε φέτος ανεξαρτήτως είδους. Διότι όσο κουλ είναι να βλέπεις πιθήκους με σπλοπολυβόλα να εφορμούν πυροβολώντας καβάλα σε άλογα, άλλο τόσο κουλ είναι να παρακολουθείς ένα blockbuster που τολμά να ακολουθήσει το δικό του ρυθμό δίχως την ασφυκτική πίεση να προσφέρει μόνο θέαμα και δράση. Κι ακόμη περισσότερο ένα blockbuster δεν διστάζει να αγγίξει —κι όχι απλώς επιφανειακά μα απολύτως ουσιαστικά, έστω και μέσα από μια παραβολή— θεματικές όπως ο ρατσισμός και η ξενοφοβία, η μισαλλοδοξία, η μάχη των ενστικτών με τη λογική, η δυναμική της εξουσίας και η γοητεία του πολέμου. Προφανώς το πολιτικό υπόβαθρο υπήρχε ανέκαθεν στην ούγια της ιστορίας της σειράς ταινιών, όμως το φιλμ του Ριβς το φέρνει στο προσκήνιο με λεπτότητα αλλά και αποτελεσματικότητα, κάνοντας ίσως το πιο καιρικό και αιχμηρό blockbuster που είδαμε ποτέ. Το γεγονός ότι είναι κι ένα από τα πιο απολαυστικά προφανώς δεν βλάπτει.

Κάποτε στη Νέα Υόρκη

(THE IMMIGRANT) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέιμς Γκρέι

ΠΑΙΖΟΥΝ: Χοακίν Φίνιξ, Μαριόν Κοτιγιάρ, Τζέρεμι Ρένερ

Μια νεαρή γυναίκα από την Πολωνία φτάνει στην Αμερική το 1921 με ελπίδες για μια καλύτερη ζωή, αλλά το αμερικάνικο όνειρο δεν είναι πάντα όσο ευχάριστο θα περίμενε κανείς.

Ο Τζέιμς Γκρέι είναι ένας από τους πλέον αξιοσέβαστους σκηνοθέτες του αμερικάνικου σινεμά (ειδικά στη Γαλλία), με κάθε ταινία του όμως σε κάνει να αναρωτιέσαι πότε επιτέλους θα κάνει κάτι αντάξιο της εκτίμησής που του τρέφει η κριτική και η βιομηχανία. Το «Κάποτε στη Νέα Υόρκη» δυστυχώς δεν είναι για μια ακόμη φορά αυτή η ταινία. Ναι, δεν μπορείς να αγνοήσεις πως η μεγαλειώδης σκηνοθετική ματιά και το όραμα για μια ταινία που να μιλά για κάτι παραπάνω από την ιστορία μιας γυναίκας που μεταναστεύει στην Αμερική είναι εκεί, όμως σχεδόν καμιά από τις φιλοδοξίες του φιλμ —πέρα από τις αισθητικές— δεν πραγματώνεται. Η ταινία είναι ψυχρή και άνευρη, δίχως συναισθηματική φόρτιση ή ενδιαφέρον, καλογυρισμένη αλλά βαρετή, με εξαιρετικούς ηθοποιούς σε ρόλους που δεν πηγαίνουν πέρα από τα προφανή. Αργόσυρτη και κουραστική, περιέχει μερικές στιγμές που υπόσχονται κάτι βαθύτερο ή συνταρακτικό που όμως δυστυχώς δεν αγκυροβολεί ποτέ στην οθόνη.

Ο Μίτος της Αριάν

(AU FIL D'ARIANNE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρομπέρ Γκεντιγκιάν

ΠΑΙΖΟΥΝ: Αριάν Ασκαρίντ, Ζαν Πιερ Νταρουσέν, Ζεράρ Μείλάν

Η Αριάν ετοιμάζεται για το πάρτι γενεθλίων της, μόνο που κανείς δεν έρχεται. Κι έτσι, ανοίγει την πόρτα και φεύγει σε κάτι που θα μπορούσε να είναι μια αληθινή περιπέτεια. Ή απλά η ζωή.

Ο Ρομπέρ Γκεντιγκιάν αγαπά με πάθος την πόλη του, τη Μασσαλία, κι εδώ την κινηματογραφεί ίσως πιο γοητευτικά από ποτέ, τονίζοντας το χρώμα και την αίσθηση μιας πόλης που μοιάζει να ακροβατεί ανάμεσα σε μια μυθική διάσταση και μια κατά στιγμές σκληρή πραγματικότητα. Όμως το καινούργιο του φιλμ, το πρώτο μετά το εξαιρετικό «Τα χιόνια του Κιλιμάντζαρο», προτιμά να φλερτάρει με την πλευρά της φαντασίας και του ονείρου, ακολουθώντας την ηρωίδα του σε κάτι που ελάχιστα μοιάζει με μια τυπική καθημερινότητα και που θα μπορούσε να είναι απλά μια ονειροπόληση. Η διαδρομή είναι συχνά γοητευτική, ο ανθρωπισμός και η τρυφερότητα του Γκεντιγκιάν είναι πάντα καλοδεχούμενα, όμως πολλά απ' όσα συμβαίνουν στη διάρκεια της ταινίας μοιάζουν στην καλύτερη περίπτωση χαριτωμένα και στη χειρότερη αποσπασματικά ή αδιάφορα, δίχως να οδηγούν την ιστορία ή την πρωταγωνίστρια σε κάτι που αξίζει να περιμένεις.

Rage *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάκο Καμπέθας

ΠΑΙΖΟΥΝ: Νικόλας Κέιτζ, Μάξ Ράιαν, Ντάνι Γκλόβερ

Ένας άντρας με σκοτεινό παρελθόν θα αναγκαστεί να γυρίσει πίσω στις παλιές του συνήθειες, όταν η κόρη του πέσει θύμα απαγωγής και τα φαντάσματα και η βία της παλιάς του ζωής ξυπνήσουν.

Για να ξεκινήσουμε από τα θετικά αυτής της βίαιης περιπέτειας οφείλουμε να ομολογήσουμε πως το μαλλί του Νικόλας Κέιτζ μοιάζει εδώ σχεδόν φυσιολογικό, δίχως υπερβολικά ποστίς ή αλλόκοτα χτενίσματα που έκλεβαν συνήθως την παράσταση στις προηγούμενες ταινίες του. Επίσης οφείλουμε να ομολογήσουμε πως κρατά το overacting σε φυσιολογικά επίπεδα — μιλώντας πάντα για τον Νικόλας Κέιτζ. Δυστυχώς, μόλις εξαντλήσαμε οτιδήποτε θετικό είχαμε να πούμε για μια ταινία που μοιάζει φτιαγμένη στα γρήγορα, με ένα σενάριο που θα μπορούσε να είναι ξεφτισμένη φωτοτυπία χιλιάδων άλλων και με μια τελική ανατροπή που δεν μπορεί να σε κάνει να νιώσεις ούτε για μια στιγμή την αίσθηση της έκπληξης. Αν ζούσαμε στις μέρες των videoclubs αυτή θα ήταν μία από τις straight to video ταινίες που θα ήταν πάντα νοικιασμένες. Τώρα είναι μία από τις ταινίες που πολύ απλά δεν έχουν κανένα λόγο ύπαρξης...

ΝΕΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Το Εθνικό Θέατρο εγκαινιάζει το νέο χώρο δραστηριοτήτων του (Σχολείο της Ειρήνης Παππά) με την παράσταση «*Fantastico - Τα δημιουργημένα συμφέροντα*» του Χαθίντο Μπεναβέντε

Είναι ένας πραγματικά εξαιρετικός χώρος (μεταξύ άλλων με θεατρική αίθουσα και με μια μεγάλη αυλή με δένδρα), που φιλοξενούσε σπάνια εκδηλώσεις και ανήκει στην ηθοποιό Ειρήνη Παππά. Το Εθνικό Θέατρο θα τον εκμεταλλευτεί, ανακοινώνοντας τα ακριβή σχέδιά του για το πώς τον Σεπτέμβρη – το μόνο που μάθαμε είναι ότι προτίθεται να το παραχωρεί σε νέους καλλιτέχνες και να πραγματοποιήσει συμπράξεις εκεί και με άλλους φορείς. Το σίγουρο πάντως είναι πως θα στεγάσει τη θερινή θεατρική σκηνή του.

Η πρεμιέρα θα γίνει με το «*Fantastico - Τα δημιουργημένα συμφέροντα*» του Ισπανού νομπελίστα συγγραφέα Χαθίντο Μπεναβέντε, σε σκηνοθεσία του καλλιτεχνικού διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου Σωτήρη Χατζάκη. Λέει ο ίδιος για το έργο: «*Έργο κωμικό, δραματικά επίκαιρο και τραγικά αναγνωρίσιμο στις μέρες που ζούμε. Θέμα του η διαφθορά, όχι εκείνη μονάχα του γκέπ εις βάρος του αγνού λαού – όπως θα ήθελαν κάποιοι προοδευτικοί κοινωνιολόγοι –, αλλά η διαφθορά του ίδιου του λαού στην απόλυτη*

διήθηση και διάχυσή της στο κοινωνικό σώμα. "Ηγέτης αδίστακτος, λαός πονηρός" μας λέει ο Λάο Τσε. Στο έργο του Μπεναβέντε το φανταχτερό δέντρο της διαφθοράς έχει απλώσει τις ρίζες του σε όλες τις κατηγορίες και σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Έτσι όλοι συμμετέχουν σε μια φάρσα εξαπατήσεων, ανατροπών, μεταστροφών και ένοχων συγκατανεύσεων. Η διαφθορά με τους εκβιασμούς, τις εξαγορές και τα λαδώματα, θα χρησιμοποιήσει ακόμη και τον έρωτα ως μέρος του σχεδίου της. Ο αμοραλισμός των επιτήδειων γίνεται κτήμα και αυτονόητο, αλλά και θεσμός στη συγκρότηση της κοινωνίας του έργου».

Το έργο μοιάζει τόσο επίκαιρο: Ο Λέαντρος και ο υπηρέτης του Κρισπίν φτάνουν σε μια μεγάλη πολιτεία. Έχουν μόλις καταφέρει να ξεφύγουν από την αστυνομία μιας άλλης πολιτείας που τους κυνηγά για χρέη και παρανομίες. Στήνουν ένα σύστημα συμφερόντων, νομίμων και παρανόμων, σαγηνεύοντας από τον ποιητή μέχρι την εξουσία και από το στρατιωτικό έως τη μεσίτρια. Όταν η αλήθεια αποκαλύπτεται όλοι προθυμοποιούνται να συνυπάρξουν με τους απατεώνες, ώστε οι προσδοκίες τους και εκείνα για τα οποία επένδυσαν να γίνουν πραγματικότητα και να μη βρεθούν χαμένοι.

Παίζουν: Ευγενία Δημητροπούλου, Βασίλης Ευταξόπουλος, Νόννη Ιωαννίδου, Βασίλης Ρισβας κ.ά.
23/7 - 14/9, Σχολείο Ειρήνης Παππά, Πειραιώς 52, 210 3301880. Τετ.-Κυρ. 21.00, €10. (διακοπή παραστάσεων 13-17/8)

ΦΩΤΟ: ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΣΤΑΦΥΛΙΔΟΥ

Ιδομενέας

Ο συγγραφέας Ρόλαντ Σίμελ-πφενικ και η σκηνοθέτρια Κατερίνα Ευαγγελάτου ξανασυναντήθηκαν πριν από μερικά χρόνια, όταν η τελευταία σκηνοθέτησε τον «*Χρυσό δράκο*» του πρώτου, μια παράσταση που δεν ξεχνάμε (η Α.Υ. την ψήφισε καλύτερη της χρονιάς). Το τωρινό έργο εκκινεί από το μύθο του Ιδομενέα, του βασιλιά της Κρήτης, ο οποίος επιστρέφοντας από τον Τρωικό πόλεμο πέφτει σε μια τρομερή θύελλα. Μπροστά στο φόβο του θανάτου ορκίζεται στους θεούς να θυσιάσει το πρώτο ζωντανό πλάσμα που θα συναντήσει, αν καταφέρει και φτάσει στην ακτή της πατρίδας. Μόνο που ο πρώτος που συναντά είναι ο ίδιος του ο γιος. Ο πολυβραβευμένος Γερμανός συγγραφέας παίζει με την ιστορία και τις διαφορετικές τροπές που θα μπορούσε να έχει πάρει. Στην παράσταση μια ομάδα από εννέα άντρες και γυναίκες, κάτω από το βλέμμα ενός πλήθους εκατό ανθρώπων, αφηγείται τις διαφορετικές εκδοχές που θα μπορούσαν να έχουν συμβεί, σχολιάζει, γλιστρά διστακτικά σε αυτά που ερευνά, εξετάζει, απορρίπτει.

Παίζουν: Π. Δεντάκης, Ακ. Καραζήσης, Σ. Κόκκαλη, Γ. Νταλιάνης κ.ά.
20, 21, 22/7, Πειραιώς 260, 210 3272000, €20, 15(Φ), 5(Ανεργοί/ΑμεΑ)

Friends4Ever στο Ι.ΙΕΚ D.O.M.I.

Έκπτωση 2.000 ευρώ στις σπουδές σας

Έξυπνη και συμφέρουσα προσφορά σπουδών από το Ι.ΙΕΚ D.O.M.I., όπου αν πάτε με ένα φίλο/φίλη σας, θα έχετε έκπτωση 2.000 ευρώ. Η προσφορά αυτή λέγεται Friends4Ever και μπορείτε να δείτε περισσότερες πληροφορίες στο www.domi-iek.gr/friends4ever. Ακαδημίας 67 & Μαυροκορδάτου 1, 210 3838160, www.domi-iek.gr, info@domi-iek.gr, [facebook.com/domi.iek](https://www.facebook.com/domi.iek)

BIKOS ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ ΜΕ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟ ΝΕΡΟ

Τη μοναδική σειρά αναψυκτικών, που συνδυάζει τα ευεργετικά στοιχεία του Φυσικού Μεταλλικού Νερού από την πηγή Ζαγοροχώρια και την υπέροχη γεύση των φυσικών χυμών φρούτων, παρουσιάζει στην ελληνική αγορά η ΒΙΚΟΣ Α.Ε. Η σειρά αποτελείται από 8 προϊόντα, πορτοκαλάδα με ανθρακικό, πορτοκαλάδα χωρίς ανθρακικό, λεμονάδα, βουσινάδα, cola, γκαζόζα, σόδα, τόνικ, και κυκλοφορεί στην καινοτόμα συσκευασία PET των 330ml. Για την παραγωγή τους είχαν προηγηθεί δύο χρόνια έρευνας, ενώ η συνολική επένδυση φτάνει τα 15 εκατ. ευρώ. -Νατάσσα Καρυστινού

SEXIPEDIA.GR

Όλα όσα θέλεις να μάθεις γύρω από το σεξ αλλά ντρέπεσαι να ρωτήσεις, μέσα από μία ευρεία και sexy θεματολογία άρθρων, όπως: οι σχέσεις και οι σεξουαλικές επαφές, tips για να γίνει η ερωτική ζωή πιο έντονη, συμβουλές από ειδικούς και άλλα πολλά. Μια πόρτα στον κόσμο του ερωτισμού που ανοίγει η DUO.

ACS E-SHIPPING

Τη δυνατότητα ηλεκτρονικής κλήσης courier, μέσω της εφαρμογής ACS e-shipping, δίνει η ACS. Οι χρήστες της νέας εφαρμογής κερδίζουν 30% έκπτωση σε όλες τις αποστολές εσωτερικού που πληρώνουν μετρητοίς, ενώ μπορούν να ενημερώνονται ηλεκτρονικά για την πορεία της αποστολής τους σε όλα τα στάδια, στο προσωπικό τους κινητό ή και e-mail. Για περισσότερες πληρ.: www.acscourier.net/el/schedule-pickup, 210 8190000.

Για περισσότερη μόδα, ομορφιά, shopping μπες στο www.athensvoice.gr/fashion-look

NESTLE

Στα Παιδικά Χωριά SOS πάει η Icecreamland, η παγωτένια «χώρα» της Nestlé, παίρνοντας μαζί της όλες τις αγαπημένες γεύσεις. Δείτε για την Icecreamland στην ιστοσελίδα www.facebook.com/icecreamland.gr?ref=ts και μάθετε περισσότερα για τα Παιδικά Χωριά SOS στο www.sos-villages.gr

ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ HEINEKEN

Τα απίθανα γίνονται πιθανά με την καμπάνια της Heineken «Γίνεται». Μέχρι που και ο Αντώνης Ρέμος ξαναμπήκε στο στούντιο και ηχογράφησε ξανά το τραγούδι «Μα δεν γίνεται», σε «Γίνεται», με διαφορετικούς στίχους. Στόχος της Heineken, που φέτος στην Ελλάδα τη λέμε Πράσινη, να συγκεντρωθούν 1.000.000 «Γίνεται» με τη συμβολή όλων μας στο www.heineken.com/gr/ginetai.

ORANGE BOOKS

Μηνιαία έκδοση ψηφιακών βιβλίων, με την επιμέλεια του δημοσιογράφου Σπύρου Αλεξίου. Το πρώτο τεύχος είναι ένας πλήρης οδηγός διακοπών, για iPad και iPhone. Κατεβάστε το δωρεάν: <http://i-system.gr/orangebooks/>

BPABEIA BUSINESS IT EXCELLENCE (BITE) AWARDS 2014

APIVITA

Με Βραβείο Εξαιρετικής Επίδοσης στην κατηγορία «Business Transformation Μέσω ICT» διακρίθηκαν η ελληνική εταιρεία φυσικών καλλυντικών APIVITA και η IQ Solutions. Η βράβευση αφορούσε το συνολικό επανασχεδιασμό και αναβάθμιση του πληροφορικού περιβάλλοντος της APIVITA.

HELLAS ONLINE

Στην κατηγορία cloud provider (πάρoχοι cloud υπηρεσιών) βραβεύθηκε η hellas online, ως ο πρώτος τηλεπικοινωνιακός πάροχος που παρέχει ολοκληρωμένες υπηρεσίες cloud. Με το hoi cloud, οι επιχειρήσεις μισθώνουν πόρους υποδομής και υπολογιστικής ισχύος για να εξυπηρετούν τις IT ανάγκες τους, πληρώνοντας μόνο για τις υπηρεσίες που πραγματικά χρειάζονται.

WISE DRINKING

Δωρεάν εφαρμογή Wise Drinking για κινητά από την Pernod Ricard, προκειμένου να εκπαιδεύσει τους καταναλωτές στην υπεύθυνη κατανάλωση αλκοόλ. Οι χρήστες είναι σε θέση να υπολογίζουν τον αριθμό των μονάδων αλκοόλ που καταναλώνουν σε πραγματικό χρόνο, ενώ η εφαρμογή λαμβάνει υπόψη το είδος των ποτών που καταναλώνονται (οινοπνευματώδη ποτά ή άλλα), τον όγκο τους, καθώς επίσης το φύλο και το βάρος του χρήστη. Κατεβάστε τη δωρεάν από το wise-drinking.com/

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ.

- OK**
Στο Παγκράτι, Τετάρτη μεσημέρι 9/7, έμεινα άφωνη, μάλλον για γυμναστήριο άσπρη, μπλε βερμούδα κι άσπρο t-shirt. moon1silver@hotmail.com
- 608**
Δευτέρα πρωί 7/7, καθόσους πίσω μου και με «σκούντηξες» αν και δεν το περίμενα από σένα, μου χαμογέλασες όταν κατέβηκες και μου έφτιαξες τη μέρα. 6976 816547
- ΠΑΓΚΡΑΤΙ**
9/7 φορούσες μαύρη μπλούζα και πράσινο σορτσάκι, πέρασες έξω από τον Λέντζο την ώρα του ματς, πίνοντας χυμό. Θέλω να σε ξαναδώ.
- EJEKT FESTIVAL**
Φορούσες quicksilver ραντάκι, ήρθες από το πουθενά για φωτογραφία μαζί μου και μετά εξαφανίστηκες, μελαχρινή. Δεν έμαθα ούτε το όνομά σου.
- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ**
Σε είδα, συστηθήκαμε, αλλά έπρεπε να φύγω, το χαμόγελό σου μου έφτιαξε τη μέρα Χριστίνα. nikdim14@yahoo.gr
- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ**
Πειραιά προς Κηφισιά, 30/6. Δίδυμοι, μπήκατε στα Πετράλωνα. Φορούσατε μπλουζές με νόημα, τον έναν τον λένε Κώστα, σας κοιτούσαμε και χαζογελάγαμε. Αν το δείτε, στείλτε εδώ.
- TRANSISTOR**
Σάββατο 5/7 ίσιο καστανό μαλλί, λευκό μπλουζάκι και παντελόνι, κάτι έχασες και ξαναγύρισες, ανταλλάξαμε βλέμματα, θέλω να σε ξαναδώ! transistor.5.7.2014@gmail.com
- SIDERADIKO**
Summer 5/7. Μελαχρινή, τζιν σορτσάκι, άσπρη μπλουζά, άσπρη ζακέτα, ήρθες με τη φίλη σου και στάθηκες δίπλα μου, σου μίλησα αρκετές φορές και εσύ απλά χαμογέλασες, θέλω να σε ξαναδώ, γίνεται;
- ΠΑΡΑΛΙΑ ΜΟΡΑΪΤΗΣ**
Σάββατο 4/7. Μου ζήτησες να σε βγάλω μια φωτογραφία με τη φίλη σου, πιάσαμε την κουβέντα, δεν έμεινα να παίξουμε ρακέτες, ελπίζω να το δεις. antanaklastikamhdhen@yahoo.com
- ΠΑΛΙΑ ΑΓΟΡΑ**
Φιλοθέη 8/7. Μου είπες ότι σε κοίταξα και πως είσαι ο Δημήτρης, κι εγώ η Σοφία. Ήθελα να σε ξανακοιτάξω φεύγοντας, fellinisofia@hotmail.com
- KTEΛ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**
1/7 στις 6, βοήθησα με τις δυο «μικρές βαλίτσες», λεωφορείο για Αθήνα πήρες, είπες πας Λαμία, τζιν πράσινη ζακέτα και υπέροχες φακίδες. Ερωτεύτηκα!
- ELECTRO PARTY**
Πανεπιστήμιο. Σου ζήτησα καρτάκια, δίστασες, αλλά τελικά μου χάρισες το όνομά σου. Μάγδα, δώσε μια ευκαιρία στη στιγμή. Στείλε merkabafame@zoho.com
- ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ**
Βέσπα μαύρη μαζί με το σνάουτσερ σου, πρώτο του μπάνιο, σας χάξευα, φαστσίονα και οι δυο! thelonasexanado@gmail.com
- ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**
Έντονες ματιές, φόραγα λευκό φόρεμα. anastasia.davaki@gmail.com

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ.

- Νίκαια, ώρα 22.45... χαμήλωσα το βλέμμα, έκανα πως δεν σε είδα, με κοίταξες, προσέλασες, είμαι ακόμα ερωτευμένος, καρδούλα μου.
Δεν πέρασε μέρα χωρίς να μου λείπεις, πόσο σκατά τα έκανες, ρε Αντρέα. Ας είσαι καλά, όπως τα καταφέραμε. Π.
Metro Mall, έστειλα εδώ, μου έστειλες πριν κάτι μέρες και μου είπες... Νεφερίτη! Αλλά ψώνιζα τότε και, μία η ζέστη μία η έκπληξη, έχασα εκείνη την κάρτα. 6987 200252, στείλε με ξανά εδώ τώρα.
- Κων/νοπ... άνοιξε το τηλέφωνο, παλιότερας! Έχω κάτι σοβαρό να σου πω.
Άκου τι είπαν. 11/7 Κωνσταντίνα και Αγγελική, σας είδα στον τελικό και έπαθα... μπορώ να σας συναντήσω;
Metro Mall, 9-11/6: metromallkiliomenes@outlook.com.gr, περιμένω mail σου.

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

- Σε γνωρίζω...**
Αβανάτζ, Γαμπρός 45χρονος κάτοικος Β. Προαστίων, ουδεμία υποχρέωση, οικονομικά ευκατάστατος, σπιτί, Ι.Χ. και πατρική περιουσία, με αγάπη στα ταξίδια, στις εξόδους και την καλή ζωή, επιθυμεί σύζυγο με καλό χαρακτήρα, ανεξάρτητη, με καρδιά και ανάλογη ηλικία. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 3ος όροφος, 210 3620.147, καθημερινές 9:00-21:00, Σάββατο 10:00-14:00, www.pappas.gr
- ABILITY**. Ρεκόρ Γάμων και Ευτυχησμένων Ζευγαριών. Πανευλαδικά-Εξωτερικά. Πολλών χρόνων εμπειρία, σύγχρονες μέθοδοι, στοχευμένα ραντεβού, πλειάδα επιλογών αξιόλογων μελών, εκμεύθεια, εντιμότητα, Άριστα Αποτελέσματα. Κάντε κι εσείς τώρα εύκολα το όνειρό σας πραγματικότητα. Σχέση-Συμβίωση-Γάμος. Δεκτή διαμεσολάβηση γονέων-συγγενών. Ability. Ενώνει Ζω-
Δευτέρα 7.00-8.00 το πρωί στο ZOOM και κάθε Τρίτη 8.00-9.00 στο Extra Θεσσαλονίκης. Πληροφορίες: 210 3623.294-295. «Μια Θέση στην Καρδιά σου». www.extra3tv.gr, www.pappas.gr
- ές. Τηλ. κέντρο 210 3826.947, Ερμού 18, Σύνταγμα, 4ος όροφος, www.abilityclub.gr
- IDO!** Υπάλληλος δημοσίου 47χρονος, εντυπωσιακή, λυγρόκορμη, ήρεμη, γλυκομίλητη, πανεπιστημιακή μόρφωση, μνηστιάς €3.000, Ι.Χ., μονοκατοικία, εξοχικό, αναζητά κύριο κατοχυρωμένο επαγγελματικό και οικονομικό, ευπαρουσίαστο, σοβαρό για γάμο. Γραφείο Συνοικισίων «Ι DO!», Κολωνάκι, Αμερικής 9, 3ος όροφος. Καθημερινά 10:00-20:00, 213 0260.000, 6977 433711, τηλ./fax: 216 8001.820, www.idosinikiesia.gr Βρείτε μας και στο Facebook.

Στείλε το γράμμα σου
ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ.
ή στο info@athensvoice.gr
για τη στήλη
«Μίλα μου βρώμικα».

TRIPAKI BEACH

COFFEE • WAFFLE • FOOD

2 ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

για καφέ και φαγητό
στο ακρογιάλι του Ελαιώνα Διακοπτού.

TRIPAKI ΚΑΛΑΜΑΚΙ

Πολίτικη Σουβλακερί

26910 43 500 - 43501 • Ελαιώνας, Διακοπτού

Αγαπητή Μυρτώ, περιττό να σου πω ότι γελάω πολλάκις με τη στήλη σου και μου φτιάχνεις τη μέρα (και τη νύχτα –ανάλογα με το πότε τη διαβάζω–, αλλά αρκετά με τις άχρηστες λεπτομέρειες). Θα μπω στο θέμα αμέσως: Ζω Νέα Υόρκη εδώ και κάποια χρόνια –δεν θ' αρχίσω τις γνωστές απίδες τύπου ζω στην πόλη των «σινγκκλς» γι' αυτό είμαι στο ίδιο σημείο εδώ και 5 χρόνια (συναισθηματικά ακίνητη εννοώ), μάλλον και στην Αθήνα το ίδιο θα ήμουν, σε κόμα. Το θέμα μου είναι το εξής: γκομενικά, έχω αρχίσει να ερωτεύομαι έναν Σκανδιναβό που ζει στη Σκανδιναβία και συγκεκριμένα στο Όσλο της Νορβηγίας (σημειωτέον, όπως προανέφερα ζω στη Νέα Υόρκη) όπου τον γνώρισα στο «οκέι κιούπιντ» (αγγλιστί OkCupid) και αλληλογραφούμε μανιωδώς για πολιτικο-αντιστασιακά ζητήματα (!). Αυτή η σχέση είναι σοβαρή για δύο λόγους:

1. Επειδή είναι μακρόχρονη (μιλάμε εδώ και μία ολόκληρη εβδομάδα), και
2. Επειδή ο Ζακ (έτσι λένε το σοσιαλιστή Νορβηγό) ζει στο Όσλο και όχι εδώ για να μου ζαλίζει τα αρχ....(μπιπ), με συγχωρείς τα σύμπαλα ήθελα να πω. Και η ερώτηση είναι η εξής: θα γίνω ποτέ καλά να αφήσω το φόβο για τη δέσμευση ή θα συνεχίσω να σου γράφω μαλακίες;

Σ' ευχαριστώ, **Κορίνα**

Δεν ξέρω, αλλά το εύχομαι ολόψυχα. Αυτός ο σοσιαλιστής Νορβηγός, έτσι όπως τον περιγράφετε (με αυτές τις δυο συγκεκριμένες λέξεις), έχει όλα τα καλά του Θεού. Απομένει να είναι και ορφανός για να πούμε ότι έχουμε μπροστά μας τον τέλειο άντρα.

Είμαι ο Π., είμαι 20 χρονών, σπουδάζω αυτό που πάντα ήθελα με τις όποιες δυσκολίες, οικονομικές και μη, τα καλοκαίρια δουλεύω πάνω στο αντικείμενό μου και με οικονομικές απολαβές, είμαι bisexual και περήφανος γι' αυτό. Είμαι περήφανος για μένα και για ό,τι έχω κάνει, τα γούστα μου αλλά και τις επιλογές μου. Αλλά ο πατέρας μου δεν με αποδέχεται, και δεν ξέρει καν ότι είμαι bisexual. Δεν θέλω να είμαι μια υποχρέωση, πάντα προσπαθούσα να μην είμαι και γι' αυτό δουλεύω κάθε καλοκαίρι από τα 13. Αλλά αυτό δεν θα αλλάξει για εκείνον. Δεν με ενοχλεί που ο πατέρας μου δεν με θέλει, αλλά το ότι είμαι ένα βάρος και μια μόνιμη υποχρέωση για εκείνον. Δεν είναι μόνο ότι το βλέπω και το νιώθω, αλλά το λέει και ξεκάθαρα.

Είπα ότι πρέπει να κάνω υπομονή κι όσο πάει, αλλά δεν έχω πού να τα πω γιατί εγώ δεν θέλω να τον εκθέσω. Όχι για τα μάτια του κόσμου αλλά γιατί ξέρω πώς είναι να αισθάνεσαι άσχημα μπροστά σε άλλους εξαιτίας του κι εγώ δεν πρόκειται να το κάνω ποτέ αυτό. Μυρτώ μου, τι να κάνω για να μην έχω αυτό το βάρος πάνω μου; ΤΙ; Σε ευχαριστώ τόσο πολύ για το χρόνο σου κι ας μη μου απαντήσεις. :)

Η επιθυμία του ενός δεν αρκεί για τη θέληση και των δύο. Ό,τι νιώθει κι ό,τι νομίζει ο καθένας δεν μπορούμε να το αλλάξουμε. Αυτό που σίγουρα μπορούμε είναι να πάρουμε αποστάσεις ασφαλείας. Το έχουμε ανάγκη για να αναπνεύσουμε και να επιζήσουμε. Γιατί λοιπόν να κάνετε υπομονή αφού δουλεύετε και πληρώνετε; Γιατί να διαγωνίζετε ένα μοτίβο που σας πληγώνει πολύ; Ο δρόμος είναι μπροστά κι εσείς είστε μόλις 20. Αρχίστε να ψάχνετε την εκδοχή της συγκατοίκησης με φίλο, φίλη ή φίλους. Όλα αλλάζουν μέσα κι έξω, όταν τραβάμε την κουρτίνα της μικρής οικογενειακής κοινωνίας και βηματίζουμε προς την αληθινή, μεγάλη θάλασσα.

Υ.Γ. Και κάτι για τις ενοχές σας: όσο βάρος είστε εσείς για τον μπαμπά σας, άλλο τόσο είναι κι εκείνος για σας – μη σας πω και παραπάνω. Κοινώς, το συναισθηματικό βάρος, σε κάποιες περιπτώσεις, δεν τελειώνει ποτέ. Το άλλο, που αφορά πρακτικά ζητήματα, ναι.

Αγαπημένη μου, Μυρτώ. Αν κάποιος άνθρωπος είναι λάτρης του μαύρου φύλου αυτός είμαι σίγουρα εγώ. Αρκετές φορές έχω συμμετάσχει σε «σκοτεινές» ερωτικές ιστορίες με πολύ πάθος, αλλά αυτή τη φορά την έχω πατήσει για τα καλά. Πρόκειται για έναν εντελώς επιφανειακό-πλατωνικό έρωτα, καθώς δεν έχουμε μιλήσει ποτέ. Τον έχω δει στο φβ και τον ακολούθησα την περασμένη εβδομάδα στο μαγαζί που δουλεύει ως dj. Τον θέλω πολύ. Είναι κούκλος, αλλά μαζί με εμένα τον θέλουν και άλλες 200 γκόμενες. Πώς να τον προσεγγίσω, ενώ κάθε μέρα του την πέφτουν τρελά μωρά; Πώς να του τραβήξω το ενδιαφέρον...; Βρες μου μια λύση, ρε φιλενάδα, γιατί αλλιώς με βλέπω να με συλλαμβάνουν για υπέρβαση του ορίου των like στο φβ. Δεν νομίζεις και εσύ πως πρέπει να βρω έναν τρόπο που να ταιριάζει λίγο περισσότερο στην ηλικία μου; Χααχαχα, βοήθειαααα...
Υ.Γ Στο φβ αναφέρει πως είναι σε σχέση, αλλά δεν το πιστεύω... αχχαχαχα
Με αγάπη και αφοσίωση, η μαυρολάτρη

Τι είναι το μαύρο φύλο, ρε παιδιά; **Α**

Coppertone®

αφειδέιτε στην προστασία του!

Αισθησιακό μαύρισμα, ασφαλής προστασία, υπέροχο summer look, δέρμα απαλό και λείο κάτω από τον καυτό ελληνικό ήλιο.

Με την νέα σειρά αντηλιακών Coppertone κερδίστε τις εντυπώσεις. Αποκτήστε λαμπερό μαύρισμα μεγάλης διάρκειας και μεταξένιο δέρμα, με το νέο πλούσιο σε βιταμίνη E και Aloe Vera, λάδι καρύδας. Απολαύστε υψηλή προστασία και αντιοξειδωτική δράση, με το νέο ενυδατικό γαλάκτωμα με ρόδι.

LADY GAGA'S art RAVE

the ARTPOP ball

MUSIC • FASHION • DANCE • PARTY

LADY GAGA

ΘΑΚΑ - 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2014

LadyGaga.com

@LadyGaga

/LadyGaga

littlemonsters.com

Η COSMOTE παρουσιάζει τη LADY GAGA
για πρώτη φορά στην Αθήνα

και προσφέρει αποκλειστικά στους συνδρομητές της
100 διπλά εισιτήρια μπροστά στη σκηνή!

Στείλε δωρεάν κενό SMS στο **19013** από κινητό COSMOTE και ίσως είσαι εσύ ένας
από τους τυχερούς που θα απολαύσουν από κοντά τη μεγαλύτερη συναυλία της χρονιάς.

Προώληση εισιτηρίων στα καταστήματα ΓΕΡΜΑΝΟΣ και το www.lavris.gr.

LIVE NATION

ΛΑΒΡΥΣ

COSMOTE
ο κόσμος μας, εσύ.

ΚΕΡΔΙΣΕ **100**
ΔΙΠΛΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΜΠΡΟΣΤΑ
ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Όροι στο cosmote.gr